

I/49, 4903.2, 4904 A 4905 MÚK VIZOVICE–HRANICE ČR/SR

**Posouzení vlivů záměru na evropsky
významné lokality a ptačí oblasti
podle § 45i zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně
přírody a krajiny v pl. znění**

Příloha dokumentace B.10

Oznamovatel:	
Ředitelství silnic a dálnic ČR, Na Pankráci 56, 140 00 Praha Správa Zlín, Fügnerovo nábř. 5476, 760 01 Zlín	
Zhotovitel oznámení:	
PRAGOPROJEKT, a.s., K Ryšánce 1668/16, 147 54 Praha 4	
Zpracovatel přílohy:	
RNDr. Lenka Šikulová Ve stromovce 715/6, 500 11 Hradec Králové	
Datum: 05/2023	Zakázkové číslo: 19-298-4

I/49, 4903.2, 4904 a 4905 MÚK Vizovice – hranice ČR/SR

**posouzení vlivů záměru na evropsky významné lokality a ptačí oblasti
podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny,
v platném znění**

květen 2023

I/49, 4903.2, 4904 a 4905 MÚK Vizovice – hranice ČR/SR

posouzení vlivů záměru na evropsky významné lokality a ptačí oblasti
podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny,
v platném znění

Objednatel: PRAGOPROJEKT, a.s.
K Ryšánce 1668/16, 147 54 Praha 4
IČ: 45272387, DIČ: CZ45272387

Zpracovatel: RNDr. Lenka Šikulová

Držitelka autorizace k provádění posouzení podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění, udělené Ministerstvem životního prostředí ČR rozhodnutím č. j. 45617/ENV/11-1572/630/11; prodloužení autorizace rozhodnutím č.j. 29956/ENV/16-1458/630/16 a č.j. MZP/2021/630/774.

Ve Stromovce 715/6, 500 11 Hradec Králové
IČ: 04248066

V Hradci Králové, dne 14. 5. 2023

A handwritten signature in blue ink, appearing to read "Šikulová".

Lenka Šikulová

OBSAH

1.	Úvod.....	6
2.	Údaje o záměru.....	7
2.1.	Název záměru.....	7
2.2.	Celková charakteristika záměru včetně jeho rozsahu a umístění	7
2.3.	Popis navržených variant záměru.....	8
2.4.	Popis technického a technologického řešení záměru	9
2.4.1.	Varianta 1 (ZÁKLADNÍ).....	9
2.4.2.	Varianta 2A (BEZ PŘIVADĚČE)	14
2.4.3.	Varianta 2B (S DLOUHÝM TUNELEM)	15
2.5.	Předpokládaný termín realizace a doba provozu záměru.....	16
3.	Stanoviska orgánů ochrany přírody podle § 45i odst. 1 ZOPK.....	16
4.	Použité podklady a zdroje a zhodnocení jejich dostatečnosti.....	16
5.	Údaje o vstupech a výstupech záměru	16
5.1.	Údaje o vstupech.....	16
5.2.	Údaje o výstupech	17
6.	Identifikace dotčených evropsky významných lokalit a ptačích oblastí a jejich charakteristika ..	19
6.1.	Identifikace evropsky významných lokalit a ptačích oblastí, které budou pravděpodobně záměrem ovlivněny, a zdůvodnění způsobu jejich výběru	19
6.2.	Charakteristika dotčených evropsky významných lokalit a ptačích oblastí	20
6.2.1.	EVL Beskydy	20
6.2.2.	EVL Pozdřechov – kostel	23
6.2.3.	EVL Lidečko – kostel	23
7.	Identifikace dotčených předmětů ochrany a jejich charakteristika	24
7.1.	Identifikace předmětů ochrany EVL a PO, které budou pravděpodobně záměrem ovlivněny, a zdůvodnění způsobu jejich výběru.....	24
7.2.	Charakteristika dotčených předmětů ochrany.....	25
7.2.1.	Rys ostrovid (<i>Lynx lynx</i>)	25
7.2.2.	Vlk obecný (<i>Canis lupus</i>).....	27
7.2.3.	Medvěd hnědý (<i>Ursus arctos</i>)	29
7.2.4.	Vydra říční (<i>Lutra lutra</i>)	32
7.2.5.	Netopýr velký (<i>Myotis myotis</i>)	34
7.2.6.	Vrápenec malý (<i>Rhinolophus hipposideros</i>)	36
8.	Výsledky návštěvy a terénních šetření na území dotčených EVL a PO.....	38
8.1.	Velké šelmy.....	38
8.2.	Vydra říční (<i>Lutra lutra</i>)	42

8.3.	Letouni.....	42
9.	Údaje o provedených konzultacích	43
10.	Identifikace a popis očekávaných vlivů záměru	43
10.1.	Očekávané vlivy v období výstavby záměru	43
10.2.	Očekávané vlivy v období provozu záměru	44
10.3.	Přeshraniční vlivy.....	44
11.	Vyhodnocení očekávaných vlivů záměru.....	44
11.1.	Velké šelmy.....	45
11.1.1.	Hodnocení vlivů záměru	45
11.1.2.	Hodnocení kumulativních a synergických vlivů a vlivů spolupůsobících faktorů.....	57
11.1.3.	Hodnocení významnosti vlivů záměru.....	61
11.2.	Vydra říční (<i>Lutra lutra</i>)	61
11.2.1.	Hodnocení vlivů záměru	61
11.2.2.	Hodnocení kumulativních a synergických vlivů a vlivů spolupůsobících faktorů.....	62
11.2.3.	Hodnocení významnosti vlivů záměru.....	63
11.3.	Letouni.....	63
11.3.1.	Hodnocení vlivů záměru	63
11.3.2.	Hodnocení kumulativních a synergických vlivů a vlivů spolupůsobících faktorů.....	64
11.3.3.	Hodnocení významnosti vlivů záměru.....	65
11.4.	Hodnocení vlivů záměru na celistvost lokalit	65
12.	Pořadí variant	66
13.	Závěr posouzení z hlediska opatření k prevenci, vyloučení nebo snížení očekávaných nepříznivých vlivů záměru, vč. odůvodnění jejich stanovení	66
14.	Porovnání míry vlivu záměru bez provedení opatření s mírou vlivu v případě jejich provedení.	69
15.	Závěr posouzení z hlediska významnosti vlivů záměru	70
16.	Použitá literatura	71
	Přílohy.....	74

Příloha č. 1: Stanoviska OOP podle § 45i odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., v platném znění

POUŽITÉ ZKRATKY

DUSP	dokumentace pro společné územní a stavební řízení
DUN	dešťová usazovací nádrž
EHS	Evropské hospodářské společenství
ES	Evropské společenství
EU	Evropská unie
EVL	evropsky významná lokalita
IZS	integrováný záchranný systém
KÚ	konec úseku
MP	migrační potenciál
MPE	migrační potenciál ekologický
MPT	migrační potenciál technický
MÚK	mimoúrovňová křižovatka
NDOP	nálezová databáze ochrany přírody
NRTM	nová rakouská tunelovací metoda (metoda ražby tunelů)
OLK	odlučovač lehkých kapalin
OOP	orgán ochrany přírody
ORL	odlučovač ropných látek
PO	ptačí oblast
RN	retenční nádrž
SO	stavební objekt
TP	technické podmínky
ZCHD	zvláště chráněný druh
ZCHÚ	zvláště chráněné území
ZOPK	zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění
ZPV	zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, v platném znění
ZÚ	začátek úseku

Foto na titulní straně: krajina v trase navrhované silnice I/49 severně od Lačnova, pohled ve směru staničení.

1. ÚVOD

Cílem předkládaného posouzení (dále také „naturové posouzení“) je vyhodnocení vlivů záměru „I/49, 4903.2, 4904, 4905 MÚK Vizovice – hranice ČR/SR“ na evropsky významné lokality a ptačí oblasti, jejich předměty ochrany a celistvost ve smyslu § 45i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění (dále také „ZOPK“).

Naturové posouzení je zpracováno na základě objednávky společnosti PRAGOPROJEKT, a.s. se sídlem K Ryšánce 1668/16, 147 54 Praha 4. Předloženo bude jako součást oznámení záměru zpracovaného podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů (dále také „ZPV“). Podnětem pro zpracování naturového posouzení je stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje (dále také „KÚ“) vydané podle § 45i odst. 1 ZOPK, ve kterém KÚ nevyločil významný vliv záměru samostatně nebo ve spojení s jinými záměry nebo koncepcemi na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality (dále také „EVL“) nebo ptačí oblasti (dále také „PO“) (blíže viz kap. 3).

Povinnost hodnocení vlivů záměru na lokality soustavy Natura 2000 vyplývá z evropské i národní legislativy. Na úrovni EU je to Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (směrnice o stanovištích) a Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2009/147/ES ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně volně žijících ptáků (směrnice o ptácích). Konkrétně čl. 6, odst. 3 směrnice o stanovištích stanoví, že jakýkoli plán nebo projekt, který s určitou lokalitou přímo nesouvisí nebo není pro péči o ni nezbytný, avšak bude mít pravděpodobně na tuto lokalitu významný vliv, a to buď samostatně, nebo v kombinaci s jinými plány nebo projekty, podléhá odpovídajícímu posouzení jeho důsledků pro lokalitu z hlediska cílů její ochrany. Pro rozhodnutí o realizaci je rozhodující, zda hodnocený plán či projekt nebude mít nepříznivý účinek na celistvost příslušné lokality. Celistvostí (integritou) ve smyslu naturového posouzení je myšleno udržení kvality lokality z hlediska naplňování jejich ekologických funkcí ve vztahu k předmětům ochrany. Nepříznivý účinek na celistvost lokalit soustavy Natura 2000 není v evropské ani národní legislativě přesně definován, existuje však konsenzus, že významný vliv na integritu lokality nastává tehdy, pokud je prokázán významný negativní vliv alespoň na jeden její předmět ochrany.

Uvedená ustanovení směrnice o stanovištích byla do národní legislativy transponována §§ 45h a 45i ZOPK. Předložené posouzení je zpracováno v souladu s výše uvedenými právními předpisy a metodickými doporučeními (Anonymus 2000, 2001, 2007, Roth 2007), jeho obsah a členění odpovídá požadavkům vyhlášky č. 142/2018 Sb., která stanoví náležitosti naturového posouzení.

Při hodnocení jsou zohledněny přímé i nepřímé vlivy záměru, které mohou nastat při jeho realizaci i provozu, a to včetně kumulativních a synergických vlivů a vlivů spolupůsobících faktorů.

Záměr I/49, 4903.2, 4904, 4905 MÚK Vizovice – hranice ČR/SR je předkládán ve dvou aktivních variantách s jednou subvariantou, jedná se o variantu 1 (ZÁKLADNÍ) s kratšími tunely, MÚK Pozděchov a s přivaděčem Pozděchov, variantu 2A (BEZ PŘIVADĚČE) s kratšími tunely, bez MÚK Pozděchov a bez přivaděče Pozděchov a variantu 2B (S DLOUHÝM TUNELEM) s dlouhým tunelem, bez MÚK Pozděchov a bez přivaděče Pozděchov (blíže viz kap. 2).

2. ÚDAJE O ZÁMĚRU

2.1. Název záměru

I/49, 4903.2, 4904, 4905 MÚK Vizovice – hranice ČR/SR

2.2. Celková charakteristika záměru včetně jeho rozsahu a umístění

Umístění:

Zlínský kraj, okres Zlín, Vsetín, k. ú. Vizovice, Lhotsko, Bratřejov u Vizovic, Prlov, Pozděchov, Drnovice u Valašských Klobouk, Tichov, Lačnov, Horní Lideč, Valašské Příkazy, Střelná na Moravě a Študlov.

Investor:

Ředitelství silnic a dálnic ČR, Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4 – Nusle

Celková charakteristika záměru a jeho rozsah:

Záměrem je výstavba silnice I/49 v úseku od MÚK Vizovice po státní hranici ČR/SR, staveb 4903.2 Vizovice – Pozděchov a 4904 Pozděchov – Horní Lideč a 4905 Horní Lideč - státní hranice ČR/SR.

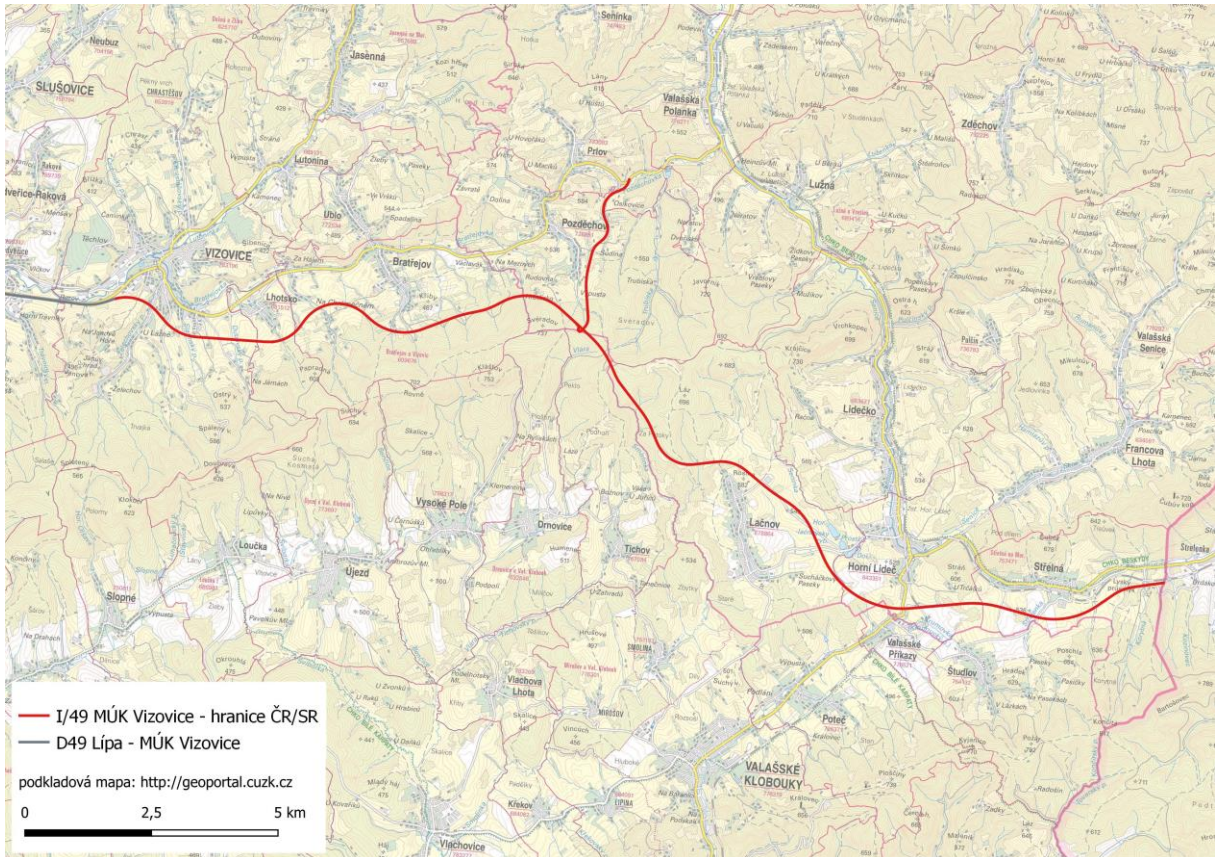
Tab. 1: Přehled staveb

Stavba	Číslo stavby	Délka stavby v km	Staničení	Kategorie
I/49 Vizovice - Pozděchov	4903.2	10,4	35,0 - 45,4	S 13,5/90
I/49 Pozděchov - Horní Lideč	4904	8,7	45,4 - 54,1	S 13,5/90
I/49 Horní Lideč - státní hranice ČR/SR	4905	5,54	54,1 - 59,64	S 13,5/90

Záměr je součástí uceleného komplexu staveb dálnice D49 – silnice I/49 od Hulína po státní hranici ČR/SR o celkové délce cca 60 km. V MÚK Vizovice (km 35,0) dochází k přechodu mezi dálnicí D49 (kategorie D26,0/130) a silnicí I/49 (kategorie S13,5/90).

Posuzovaným záměrem je úsek km 35,0 až 59,64, tedy úsek o délce 24,64 km. Záměr je předkládán ve variantě 1 (ZÁKLADNÍ), jejíž součástí je rovněž přivaděč od silnice I/57 k nové trase I/49, kterým je přiváděna doprava z tahu I/49 do oblasti Vsetína a naopak (přivaděč Pozděchov). Přivaděč je navržen v kategorii S9,5/70. Od varianty ZÁKLADNÍ se odvíjí další varianty – varianta 2A (BEZ PŘIVADĚČE) s vynecháním přivaděče silnice I/57 a MÚK u Pozděchova a varianta 2B (S DLOUHÝM TUNELEM) s návrhem dlouhého tunelu pod vrcholovou partií Vizovických vrchů, která rovněž neobsahuje přivaděč a MÚK u Pozděchova.

V celém úseku km 35,0 až 59,64 je navržena silnice I/49 v uspořádání 2+1 (2+2) při současném zachování omezeného přístupu pouze pro motorová vozidla a přístupem výhradně přes mimoúrovňové křižovatky. Uspořádání pruhů 2+1, resp. 2+2 je navrženo a uzpůsobeno na základě nutnosti přídatných pruhů pro stoupání a klesání na trase a dále na základě kapacitního posouzení trasy. Uspořádání pruhů 2+1, resp. 2+2 v jednotlivých úsecích stavby se liší v závislosti na variantě.

Obr. 1: Silnice I/49 MÚK Vizovice – hranice ČR/SR, varianta 1 (ZÁKLADNÍ) s přivaděčem Pozděchov, situační mapa.

2.3. Popis navržených variant záměru

Záměr výstavby silnice I/49 v úseku MÚK Vizovice – hranice ČR/SR je předkládán ve dvou variantách s jednou subvariantou. Navržena tedy je:

- varianta 1 (ZÁKLADNÍ) s kratšími tunely, MÚK Pozděchov a s přivaděčem Pozděchov
- varianta 2A (BEZ PŘIVADĚČE) s kratšími tunely, bez MÚK Pozděchov a bez přivaděče Pozděchov
- varianta 2B (S DLOUHÝM TUNELEM) s dlouhým tunelem, bez MÚK Pozděchov a bez přivaděče Pozděchov.

Silnice I/49 je ve všech posuzovaných variantách navržena ve shodné trase. Varianty 1 (ZÁKLADNÍ) a 2A (BEZ PŘIVADĚČE) jsou totožné i niveletou, varianta 2B (S DLOUHÝM TUNELEM) se liší výškově v km 43,079 – 48,724.

Variantní je také uspořádání jízdních pruhů 2+1, resp. 2+2 v jednotlivých úsecích stavby, které je navrženo podle stoupání a klesání na trase a na základě kapacitního posouzení trasy. Uspořádání jízdních pruhů 2+2 v jednotlivých variantách je zřejmé z podélných profilů.

Návrh jednotlivých variant je patrný z technických výkresů (situací a podélných profilů variant), které jsou přílohou Oznámení záměru (příloha A.I. Technické výkresy).

2.4. Popis technického a technologického řešení záměru

2.4.1. Varianta 1 (ZÁKLADNÍ)

Trasa

Trasa silnice I/49 začíná v prostoru MÚK Vizovice (km 35,0), stáčí se pravostranným obloukem a jižně prochází kolem zástavby Vizovic. Trasa překonává údolí Želechovského potoka a Lázeňské ulice vysokým mostem. Dále pokračuje východním směrem a míjí zástavbu obce Lhotsko jižně od obce. Trasa je v úbočí nad obcí krátce vedena v hloubeném přesypaném podjezdu délky 90 m. Dále se trasa stáčí do lokality Na Chrámečném a severně obchází prolukou obytnou zástavbu. Táhlým pravostranným obloukem se trasa dostává do polohy jižně od Bratřejova na hranici lesních porostů. V dalším pokračování trasa stoupá po úbočí vrchů a lesními porosty se dostává do oblasti nad Pozděchovem. Zde se trasa stáčí jižně a překonává vrcholové partie Vizovických vrchů. V této oblasti jsou na trase navrženy tunely Pozděchov 1 a Pozděchov 2. Ražený tunel Pozděchov 1 má délku 500 m. Za ním je navržena mimoúrovňová křižovatka Pozděchov, kterou je na trasu napojen přivaděč silnice I/57 (Přivaděč Pozděchov). V pokračování trasy jihovýchodním směrem je navržen tunel Pozděchov 2 délky cca 300 m. Po překonání vrcholové partie v nadmořské výšce až 670 m n.m. trasa klesá oblastí lesních porostů k obci Lačnov, kterou míjí severně. V místě nejbližší u obce je trasa vedena raženým podjezdem délky 100 m. Od Lačnova je trasa vedena oblastí pastvin do blízkosti Lačnovských rybníků a dále do proluky mezi Horní Lidčí a Valašskými Příkazy, kde kříží silnici I/57. Mezi obcemi je navržena mimoúrovňová křižovatka Horní Lideč s napojením na silnici I/57. Trasa pokračuje východním směrem, kříží železniční trať č. 283 a jižně od obce Střelná pokračuje až ke státní hranici, kde je jižně od železniční tratě č. 280 v km 59,644 konec úseku.

Přivaděč Pozděchov

Součástí záměru je rovněž přivaděč od silnice I/57 k nové trase I/49. Tím je přiváděna doprava z tahu I/49 do oblasti Vsetína a naopak. Přivaděč je navržen v kategorii S9,5/70. Nejmenší směrový oblouk je $R=250\text{m}$. Výškové řešení je určeno polohou stávající silnice I/49 a nově navrhované trasy I/49. Podélný sklon přivaděče je tak v převážné části trasy 8,0 %. Z toho důvodu je navrženo zvětšení počtu jízdnic pruhů ve stoupání a klesání. S ohledem na směrové a výškové řešení trasy přivaděče je v km 1,400 vpravo ve směru staničení navržena úniková zóna pro kamiony s délkou brzdného lože 164 m.

Křižovatky

MÚK Pozděchov v km 45,4 je navržena jako trubkovitá křižovatka, napojující přivaděč silnice I/57. Návrh MÚK je ovlivněn tím, že v lokalitě je doporučeno nerealizovat významnější zářezy, aby nedošlo k ovlivnění hladiny povrchové i podzemní vody. Poloha křižovatky zároveň minimalizuje ovlivnění blízkých zdrojů vody pro Pozděchov.

MÚK Lideč v km 54,0 je navržena jako trubkovitá křižovatka, napojující se krátkým přivaděčem na silnici I/57 mezi Horní Lidčí a Valašskými Příkazy.

Mosty

Vzhledem k charakteru předmětného území tvoří mosty významnou součást návrhu trasy nové silnice I/49. Mimo křížení s pozemními komunikacemi a vodními toky byly mosty navrženy tam, kde výška nivelety nad terénem překročila 8 m. Tato výška byla obecně zvolena vzhledem k členitosti terénu, strmosti svahů, nepřilíživým geologickým podmínkám včetně přítomnosti aktivních sesuvů. Jednotlivé mosty jsou navrženy pouze orientačně především s ohledem na jejich proveditelnost,

ověření podjezdných výšek a dodržení základních požadavků ČSN 73 6201 a mostních vzorových listů VL4/2015. Voleny jsou běžně používané typy konstrukcí. Založení všech mostů je vzhledem k nedostatku podrobných geologických podkladů pro účely studie uvažováno hlubinné na velkopřůměrových pilotách. V oblasti indikovaných aktivních nebo historických sesuvů se počítá s kotvením základů podpěr proti horizontálním posunům. V dalším stupni PD se pak doporučuje toto opatření zvážit pro všechny mosty, které jsou založeny na strmých svazích v oblasti flyšového pásma.

Šířkové uspořádání na mostech odpovídá silničnímu řešení. U mostů delších než 50 m a u mostů s PHS byly navrženy revizní chodníky. Šířka krajní římsy bez chodníku byla uvažována 0,85 m, s chodníkem 1,55 m a s PHS 1,8 m. Návrh protihlukových stěn bude v navazující projektové dokumentaci upřesněn dle závěrů Hlukové studie.

Tab. 2: Přehled mostních objektů – varianta 1

Staničení I/49 (střed mostu)	Název mostu	Překračované překážky	Délka přemostění (m)	Rozpětí polí (m)	Max. výška nad terémem	Šířka mostu	přeložky
km 35,45	Most na polní cestě přes novou sil. I/49 a křiž. větev MÚK Vizovice v km 35,45	Křižovatková větev MÚK Vizovice, nová sil. I/49	49,5	21+30	15,2	7,70	přeložka polní cesty (P4,5/30)
km 35,81	Most na nové sil. I/49 přes údolí Želechovického potoka a Lázeňskou ulici v km 35,81	Želechovický potok, ulice Lázeňská ve Vizovicích	318,5	65+2x95+65	38,9	17,2 až 20,45	-
km 36,21	Most na sil. III/4932 přes novou sil. I/49 v km 36,21	nová silnice I/49	42,2	16,5+28	8,3	9,20	-
km 36,61	Most na nové sil. I/49 přes údolí Slatinského potoka v km 36,61	Slatinský potok	234,5	32+4x43+32	cca 26,6	16,85	-
km 37,11	Most na nové sil. I/49 přes údolí v km 37,11	bezejmenná vodoteč, 2x přeložka polní cesty	179,5	29+3x41+29	cca 18,4	22,10	2x přeložka polní cesty
km 37,56	Most na nové sil. I/49 přes údolí Dubovského potoka v km 37,59	Dubovský potok	86,5	14+3x20+14	11,2	21,85	-
km 38,60	Most na nové sil. I/49 přes strž s vodotečí v km 38,6	bezejmenná vodoteč, lesní pěšina	31,5	33,0	9,4	15,20	-
km 39,05	Most na nové sil. I/49 přes údolí v km 39,05	bezejmenná vodoteč, přeložka polní cesty	103,5	30+45+30	cca 12	16,85	přeložka polní cesty
km 39,51	Most na nové sil. I/49 přes údolí v km 39,51	bezejmenná vodoteč, polní cesta	484,5	40+7x58+40	cca 24,6	17,10	-
km 40,39	Most na nové sil. I/49 přes údolí v km 40,39	2x bezejmenná vodoteč, polní cesta	862,5	42+13x60+42	cca 43,2	16,60	-
km 41,03	Most na polní cestě přes novou sil. I/49 v km 35,45	nová silnice I/49	37,2	11,2+16,5+12,1	8,3	7,70	-
km 41,49	Most na nové sil. I/49 přes údolí v km 41,49	bezejmenná vodoteč, přeložka cesty k vodárně	148,5	30+2x45+30	cca 17,6	16,85	přeložka cesty k vodárně
km 42,21	Most na nové sil. I/49 přes údolí v km	bezejmenná vodoteč, přeložka	194,5	40+2x58+40	cca 29,8	16,60	přeložka polní cesty

	42,21	polní cesty					
km 42,62	Most na nové sil. I/49 přes údolí v km 42,62	bezejmenná vodoteč, cesta k chalupě Zavadilovy paseky, 2x lesní pěšina	310,5	40+4x58+40	cca 34,4	16,60	přeložka polní cesty
km 43,35	Most na nové sil. I/49 přes údolí v km 43,35	2x bezejmenná vodoteč, lesní cesta	502,5	42+7x60+42	30,8	16,60	-
km 43,89	Most na nové sil. I/49 přes údolí v km 43,89	bezejmenná vodoteč	292,5	37+52+2x58+52+37	42,6	16,85	-
km 44,91	Most na nové sil. I/49 přes údolí v km 44,91	bezejmenná vodoteč, 3x lesní cesta	268,5	35+4x50+35	31,3	16,6 až 19,85	-
km 45,28	Most na nové sil. I/49 přes přivaděč Pozděchov v km 45,28	přivaděč Pozděchov	28,5	30,0	9,3	18,45	-
km 45,82	Most na nové sil. I/49 v sedle Bařinka v km 45,82	3x přeložka lesní cesty (Hornolideč-ská magistrála, přístup k tunelu)	306,5	34+5x48+34	38,1	18,60	3x přeložka lesní cesty
km 47,20	Most na nové sil. I/49 přes údolí potoka Smolinky v km 47,2	2x lesní cesta, potok Smolinka	483,0	70+3x115+70	65,9	16,60	-
km 47,66	Most na nové sil. I/49 přes údolí v km 47,66	bezejmenná vodoteč	96,5	14+20+50+14	20,0	16,60	-
km 49,00	Most na nové sil. I/49 přes dvě údolí v km 49,0	lesní cesty, bezejmenná vodoteč	462,0	32+8x50+32	35,1	16,60	-
km 49,70	Most na nové sil. I/49 přes údolí v km 49,70	údolí	334,5	28+7x40+28	18,4	16,85	-
km 50,31	Most na místní komunikaci přes novou sil. I/49 v km 50,31	nová sil. I/49	36,4	12,0+17,0+11,0	6,55	9,60	přeložka MK (S6,5)
km 52,08	Most na nové sil. I/49 přes sil. III/4943 a Lačnovský potok	sil. III/4943, Lačnovský potok	188,5	20+5x30	15,5	16,60	-
km 52,79	Most na nové sil. I/49 přes strž v km 52,79	strž, biokoridor	6,0	6,8	5,6	16,60	-
km 53,03	Most na nové sil. I/49 přes strž v km 53,03	strž	6,0	6,8	6,3	16,60	-
km 53,56	Most na nové sil. I/49 přes údolí v km 53,56	bezejmenná vodoteč	182,5	29+3x42+29	24,9	16,60 až 19,85	-
km 53,97	Most na křiž. větvi B v MÚK Lideč přes údolí v km 53,97	údolí	66,5	14+2x20+14	8,5	11,85 až 14,20	-
km 54,0	Most na nové sil. I/49 v MÚK Lideč v km 54,0	křiž. Větev B MÚK Lideč	90,5	20+30+25+17	14,8	20,10	-
km 54,41	Most na nové sil. I/49 přes silnici I/57 a vodoteč v km 54,42	silnice I/57, bezejmenná vodoteč	266,5	20+30+5x38+28	cca 19	17,10	-

km 54,63	Most na nové sil. I/49 přes žel. trať v km 54,63	žel. trať č. 283 H. Lideč-Bylnice (neelektrifikovaná)	21,2	30,0	cca 6,3	17,10	-
km 55,23	Most na nové sil. I/49 přes vodoteč v km 55,23	bezejmenná vodoteč	78,5	24,0+33,0+23,0	cca 12,5	16,60	-
km 56,23	Most na nové sil. I/49 přes vodoteč v km 56,23	bezejmenná vodoteč	120,5	25+36+36+25	cca 14,2	16,85	-
km 56,48	Most na nové sil. I/49 přes vodoteč v km 56,48	bezejmenná vodoteč	6,3 šikmo / 4,0 kolmo	6,3 šikmo / 4,0 kolmo	4,0	67,0 š.	-
km 57,00	Most na nové sil. I/49 přes polní cestu a potok Střelenka v km 57,00	polní cesta, potok Střelenka, přístupová komunikace k odpočívce	35,0	2x18	8,0	21,85	-
km 57,86	Most na nové sil. I/49 přes údolí v km 57,86	údolí	97,5	28+43+28	16,1	16,60 až 19,85	-
km 58,19	Most na nové sil. I/49 přes údolí potoka Lysky v km 58,19	potok Lysky, polní cesta	94,5	28+40+28	11,7	16,85	-
km 58,85	Most na nové sil. I/49 přes údolí Čamínského potoka v km 58,85	Čamínský potok	219,5	29+4x40+32	25,1	16,60	-
km 59,28	Most na nové sil. I/49 přes údolí potoka Rokytá v km 58,86	potok Rokytá a místní komunikace	192,5	32+45+43+2x37	25,0	16,60	-
km 59,70	Hraniční most na nové sil. I/49 přes údolí v km 59,71	přeložka místní komunikace, potoky Střelenka a Hraničák	262,5	20+8x28+20	17,0	16,60	přeložka MK

Tab. 3: Přehled mostních objektů na přivaděči Pozdřechov – varianta 1

Stanič. přivaděče (střed mostu)	Název mostu	Překračované překážky	Délka přemostění [m]	Rozpětí polí [m]	Max. výška nad terénem [m]	Šířka mostu [m]	Přeložky komunikací nebo vodotečí
km 0,65	Most na přivaděči Pozdřechov přes údolí potoka Pozdřechůvky v km 0,65	bezejmenná vodoteč, 3x lesní cesta	197,5	32+3x45+32	25,9	16,1-17,76	přeložka lesní cesty
km 1,70	Most na přivaděči Pozdřechov přes údolí v km 1,70	bezejmenná vodoteč, 2xlesní cesta	310,5	40+4*58+40	22,0	16,35	-
km 2,70	Most na polní cestě přes přivaděč Pozdřechov v km 2,70	přivaděč, bezejmenná vodoteč	101,5	21+32+30+20	9,6	7,7	-
km 3,47	Most na přivaděči Pozdřechov přes údolí potoka Pozdřechůvky v km 3,47	potok Pozdřechůvka, lesní cesta	193,5	21+30+3x39+27	19,7	16,35	přeložka lesní cesty

Tunely

V základním ekonomickém návrhu jsou tunely navrženy v provedení jedna tunelová trouba pro obousměrný provoz v provedení 2+1/2+2, v kategorii min. T 12,5 dle ČSN 73 7507. Tunely na tomto úseku jsou hloubené i ražené. Ražené jsou budovány dle pravidel NRTM, kdy je definitivní konstrukce ze železobetonu a ze stříkaného betonu se realizuje primární ostění. Hloubené konstrukce jsou budované z povrchu a jsou železobetonové různých konstrukčních systémů.

Tunel Lhotsko (podjezd) délky cca 90 m. Jedná se o tunel, který bude celý hloubený.

Tunel Pozděchov 1 délky cca 500 m. Bude převážně ražený s jednou únikovou chodbou délky cca 170 m ústící do boku svahu na požárně-příjezdovou komunikaci. Druhá chodba by mohla vzniknout na základě požadavku rizikové analýzy. U severního portálu tunelu se bude nacházet Provozně technický objekt a sdružená plocha pro jednotky IZS a údržbu komunikace. K ploše vede samostatná příjezdová komunikace. Alternativně lze na základě podrobnějšího posouzení finanční náročnosti a rizikové analýzy uvažovat o realizaci dvou oddělených tunelových trub pro provoz v uspořádání 2+2.

Tunel Pozděchov 2 délky cca 300 m. Bude převážně ražený. Pokud riziková analýza neurčí jinak, bude bez únikové chodby. U jižního portálu tunelu se bude nacházet Provozně technický objekt a sdružená plocha pro jednotky IZS a údržbu komunikace. K ploše vede samostatná příjezdová komunikace. Alternativně lze na základě podrobnějšího posouzení finanční náročnosti a rizikové analýzy uvažovat o realizaci dvou oddělených tunelových trub pro provoz v uspořádání 2+2.

Tunel Lačnov (podjezd) délky 100 m. Bude převážně ražený. Alternativně lze na základě podrobnějšího posouzení finanční náročnosti a rizikové analýzy uvažovat o realizaci dvou oddělených tunelových trub pro provoz v uspořádání 2+2.

Obslužná zařízení

Odpočívky: Součástí návrhu trasy nové I/49 je rozmístění odpočívky a služebních sjezdů. Navržena je oboustranná odpočívka v katastru Vizovice. Jedná se o malou odpočívku, jejíž velikost je proti typovému návrhu dále zmenšená s ohledem na místní podmínky. Dále je na trase navržena jednostranná velká odpočívka v blízkosti státní hranice u obce Střelná. Její návrh odpovídá typovému návrhu pro velké odpočívky. Její dopravní obsluha je zajištěna z obou směrů hlavní trasy. Vzájemná vzdálenost odpočívky je 20 km.

Služební sjezdy: Pro zajištění přístupu vozidel správy a údržby komunikace je navržen služební sjezd těsně před státní hranicí pro umožnění otáčení vozidel údržby ze Slovenska.

Vyvolané přeložky a úpravy stávajících komunikací

Umístěním navrhované trasy I/49 do území je vyvolaná potřeba přeložit nebo upravit trasy některých stávajících komunikací. Jedná se o místní komunikace, silnice III. třídy nebo polní cesty. Většina přeložek stávajících komunikací je umístována pod mosty hlavní trasy. V některých případech jsou navrženy nadjezdy těchto komunikací přes hlavní trasu. V případě znemožnění napojení stávajících přístupových cest nebo sjezdů k nemovitostem a pozemkům jsou navrženy nové komunikace podél tělesa hlavní trasy, kterými je zajištěna náhradní možnost dopravní obsluhy. Detailní řešení systému přístupových a doprovodných komunikací bude náplní navazující projektové dokumentace.

Zařízení stavenišť

Podél trasy navrhované silnice bude umístěno mnoho ploch charakteru zařízení stavenišť, bude se jednat o plochy pro výstavbu estakád, tunelů a dalších stavebně náročných částí záměru. V prostoru železničních stanic Horní Lideč a Valašská Polanka budou zřízeny plochy pro překládku přebytečného

materiálu a stavebních materiálů z/na železnici (ve všech variantách se předpokládají výrazné přebytky materiálu, který bude mj. odvážen po železnici). Plochy budou přístupné po stávajících silnicích a stávajících nebo případně nově budovaných místních/účelových komunikacích a v budoucí trase silnice I/49.

Odvodnění

Srážkové vody z povrchu komunikace budou z většiny sváděny do příkopů, zde zasakovány nebo odváděny do recipientů. Kanalizace bude použita pouze v místech tunelových úseků, v prostoru zářezů, kde nebude možno použít pro odvodnění příkopy silnice, a tam, kde z jiných důvodů nelze použít povrchové odvodnění – např. jako při převádění srážkových vod z mostů do povodí jiného toku. Bude použito technických opatření pro ochranu povrchových vod v recipientech, s ohledem na kratší dílčí odvodňované úseky je navrženo pouze havarijní zajištění pro případ úniku ropných látek bez retencí. Za účelem zajištění kvality vypouštěných vod se použijí na příkopech ve vhodných místech stabilní norné stěny a na dolních úsecích kanalizací havarijní stavítka v šachtách.

Vzhledem k vedení nivelety silnice I/49 jsou recipienty prakticky všechny toky v dotčených povodích.

Úpravy dotčených vodních toků

Řešení silničních objektů nepředpokládá velké zásahy do trasy stávajících vodních toků. Případné úpravy trasy či profilů koryt budou pouze minimálního rozsahu a jsou vyvolány pouze výstavbou mostních objektů komunikace. Do koryt toků tak zasáhne především spodní stavba mostů a estakád. Směrové úpravy vodních toků se budou odehrávat jen v minimálním rozsahu, daném co nejkratším napojením na stávající koryta. Zásadním předpokladem při řešení těchto zásahů je pak zachování tvaru koryta a zajištění podélného spádu a tedy zajištění dostatečné kapacity toku a nerušeného odtoku zejména extrémních průtoků nejen po dobu výstavby komunikace, ale hlavně i po jejím dohotovení. Tím bude zajištěno, že funkce toků nedozná z hlediska vodního režimu zhoršení. Řešení přeložek a úprav vodotečí bude v dalším stupni dokumentace vycházet jednak z podrobného zaměření území dotčeného výstavbou této komunikace a jednak, pokud jde o posouzení kapacity, z aktuálních dat získaných pro jednotlivé toky od ČHMÚ.

Dalšími zásahy do vodních toků budou dále nově předpokládaná vyústění dešťové kanalizace a zaústění silničních příkopů do těchto recipientů. V místech zaústění dešťové kanalizace, případně dalších odvodňovacích potrubí, budou použity výústní objekty (jsou součástí stavebních objektů zaústňované sítě) a v jejich okolí bude koryto vodotečí v nutném rozsahu opevněno dle požadavků správce toku kamennou dlažbou na sucho či do betonu. Veškeré přechody mezi různými druhy zpevnění budou opatřeny příčnými stabilizačními prahy v provedení z betonu či kamene.

2.4.2. Varianta 2A (BEZ PŘIVADĚČE)

Varianta vychází z varianty 1, ale neobsahuje stavebně a investičně náročný přivaděč silnice I/57 s křižovatkou Pozdřechov. V tomto případě dojde k úspoře nákladů a výraznému omezení zásahu do přírodních hodnot v blízkosti Pozdřechova. To bude vyváženo ponecháním dopravní zátěže na stávající síti. Jedná se především o dopravní relaci Vsetín – Horní Lideč a Vsetín – Vizovice, které by přivaděč Pozdřechov přivedl na kapacitnější a komfortnější tah D49 + nová I/49.

Geometrie trasy je shodná se základní variantou. Rovněž návrh mostů a tunelů s výjimkou mostu v prostoru vynechané křižovatky Pozdřechov (viz tabulka níže). Bez realizace přivaděče bude také redukován rozsah překládaných komunikací.

Tab. 4: Přehled mostních objektů – varianta 2A (uveden pouze mostní objekt navržený odlišně od varianty 1)

Staničení I/49 (střed mostu)	Název mostu	Překračované překážky	Délka přemostění (m)	Rozpětí polí (m)	Max. výška nad terénem	Šířka mostu	přeložky
km 44,91	Most na nové sil. I/49 přes údolí v km 44,91	bezejmenná vodoteč, 3x lesní cesta	243,5	32+4x45+32	30,2	18,6	-

2.4.3. Varianta 2B (S DLOUHÝM TUNELEM)

Návrh této varianty řeší průchod trasy přes hlavní hřeben Vizovických vrchů pomocí dlouhého tunelu. Pro takový návrh se jeví jako optimální návrh tunelu délky cca 3 km při zachování půdorysného vedení hlavní trasy v koridoru ZÚR a úpravě výškového řešení proti variantě 1. Při této variantě nejsou stavbou zasaženy cenné partie v lokalitě nad Pozděchovem. Negativem varianty je vyšší ekonomická náročnost řešení při realizaci a absence napojení I/57 v oblasti Pozděchova (přivaděč Pozděchov).

Geometrie trasy je shodná s variantou 1. Rovněž návrh mostů je shodný s výjimkou prostoru nahrazeného tunelem (chybí mosty v km 44,91, 45,28 a 45,82) a navazujících částí trasy, parametry odlišně navržených mostních objektů jsou uvedeny v tabulce níže. Při realizaci varianty s dlouhým tunelem a bez přivaděče Pozděchov bude také redukován rozsah překládaných komunikací.

Tab. 5: Přehled mostních objektů – varianta 2B (uvedeny pouze mostní objekty navržené odlišně od varianty 1)

Staničení I/49 (střed mostu)	Název mostu	Překračované překážky	Délka přemostění (m)	Rozpětí polí (m)	Max. výška nad terénem	Šířka mostu	přeložky
km 43,35	Most na nové sil. I/49 přes údolí v km 43,35	2x bezejmenná vodoteč, lesní cesta	442,5	42+6x60+42	29,8	16,60	-
km 43,88	Most na nové sil. I/49 přes údolí v km 43,88	bezejmenná vodoteč	96,5	29+40+29	24,8	16,85	-
km 47,20	Most na nové sil. I/49 přes údolí potoka Smolinky v km 47,2	2x lesní cesta, potok Smolinka	288,0	35+4x55+35	44,2	16,60	-
km 47,66	Most na nové sil. I/49 přes údolí v km 47,66	bezejmenná vodoteč	78,5	16+50+14	19,2	16,60	-

Tunel

Tunel je navržen v prostoru přechodu Vizovických vrchů. Jedná se o vrcholový tunel, který nahrazuje tunely Pozděchov 1 a 2 a MÚK Pozděchov. Vrcholový tunel Pozděchov je tunel délky cca 3 km. Jedná se tedy o dlouhý tunel, který bude muset být vybaven veškerým TVT. Podél tunelu bude nutné na celou délku vybudovat souběžnou únikovou chodbu, propojenou s dopravní troubou každých cca 300 m propojkami. Tím vznikají další ekonomické náklady. Jako únikovou štolu však lze případně využít vhodně realizovanou průzkumnou štolu, pokud by tato varianta byla vybrána k realizaci. Alternativně lze na základě podrobnějšího posouzení finanční náročnosti uvažovat o realizaci dvou oddělených tunelových trub pro každý směr jízdy. Vzhledem k délce tunelu, jeho podélnému sklonu a obousměrnému provozu se dá předpokládat, že bude nutné navrhnout polopříčné větrání a zbudovat větrací šachtu a na povrchu vzduchotechnický objekt s přístupovou komunikací. U tunelových portálů se nachází Provozně technický objekt a sdružená plocha pro jednotky IZS a údržbu komunikace. K portálům vedou samostatné příjezdové komunikace.

2.5. Předpokládaný termín realizace a doba provozu záměru

Předpokládaný termín zprovoznění navrhované silnice I/49, staveb 4903.2, 4904 a 4905 je rok 2032. Záměr je navrhován jako trvalý.

3. STANOVISKA ORGÁNŮ OCHRANY PŘÍRODY PODLE § 45i odst. 1 ZOPK

Naturové posouzení je zpracováno na základě stanoviska Krajského úřadu Zlínského kraje podle § 45i odst. 1 ZOPK vydaného dne 23. 6. 2021, č.j. KUZL 39086/2021, ve kterém KÚ nevyločil významný vliv záměru samostatně nebo ve spojení s jinými záměry nebo koncepcemi na některé předměty ochrany evropsky významných lokalit, které jsou vyhlášeny v blízkosti záměru. Konkrétně na evropsky významné druhy savců migrujících na velké vzdálenosti v EVL Beskydy, vrápence malého v EVL Pozděchov – kostel a vrkoče útlého v EVL Pozděchov. Podle vyjádření KÚ je potřeba posuzovaný záměr I/49 MÚK Vizovice – hranice ČR/SR posoudit ve vzájemných vztazích, zohlednit vliv fragmentace krajiny se zvláštním důrazem na průchodnost pro velké šelmy a zhodnotit i významnost kumulativních vlivů s ostatními záměry v předmětném území. Uvedené stanovisko podle § 45i ZOPK je přiloženo k tomuto hodnocení (příloha č. 1).

4. POUŽITÉ PODKLADY A ZDROJE A ZHODNOCENÍ JEJICH DOSTATEČNOSTI

Posouzení vychází z technického popisu záměru uvedeného v projektové dokumentaci stupně TVS, konkrétně Technicko-vyhledávací studie „D49 4903–4905 Lípa, hranice ČR/SR“ (PRAGOPROJEKT, a. s. 2017), která byla dopracována pro potřeby procesu EIA (PRAGOPROJEKT, a. s. 2020), grafických podkladů (situace a podélné profily; formát .dwg). Použity byly i další podklady a dokumenty pro proces EIA, stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje podle § 45i ZOPK (viz kap. 3) a další odborné podklady, které jsou uvedeny v seznamu literatury (pro přehlednost uveden až na konci dokumentu, v kap. 16) a citovány na příslušných místech textu.

Co se týče biologických dat, použity byly výsledky biologických průzkumů, které byly v dotčeném území provedeny v letech 2019 - 2022 (EKOLA group, spol. s.r.o. 10/2022) a výsledky vlastních terénních šetření provedených v letech 2022 a 2023. Při zpracování posouzení bylo využito také dat uložených v Nálezové databázi ochrany přírody (© ND AOPK ČR, 2023) a informací o výskytu velkých šelem v širším zájmovém území, poskytnutých Hnutím DUHA Olomouc. Uvedené podklady a zdroje jsou dostatečné pro zpracování tohoto naturového posouzení.

5. ÚDAJE O VSTUPECH A VÝSTUPECH ZÁMĚRU

5.1. Údaje o vstupech

Půda

Realizace záměru D49 v úseku 4903.1 Lípa – MÚK Vizovice bude spojena se zábořem, včetně záboru zemědělského půdního fondu a pozemků určených k plnění funkcí lesa. Předpokládané trvalé zábořy pro jednotlivé varianty záměru jsou uvedeny v následující tabulce.

Tab. 6: Předpokládané trvalé zábory I/49, stavba 4903.2, 4904 a 4905

varianta	Trvalý zábor (ha)					
	celkem	ZPF	PUPFL	Vodní plocha	Ostatní plocha	Zastavěná plocha
varianta 1	171,5922	103,3542	53,4881	0,4252	13,5798	0,7450
varianta 2A	146,4038	91,0129	44,1528	0,403	10,1637	0,6715
varianta 2B	133,3608	92,1126	31,1980	0,4522	8,8871	0,7110

Dále je nutné uvažovat s dočasným záborem ploch ve fázi výstavby, zejména pro plochy charakteru zařízení staveniště a plochy pro překládku materiálu. Předpokládá se přebytek zemin. Ideálním řešením se jeví odvezení významného množství přebytečného výkopového materiálu po železnici a jeho využití pro rekultivace.

Realizace záměru nebude spojena se záborem ploch na území lokalit soustavy Natura 2000.

Suroviny, voda a energie

Při výstavbě vzniknou nároky na suroviny odpovídající charakteru stavby (zejména zemní materiál, štěrkopisky, drcené kamenivo, beton, ocel, materiál pro kryt vozovky, pohonné hmoty, oleje a maziva pro stavební mechanizmy a dopravní techniku a další). Množství je v této fázi projektové přípravy těžko definovatelné. Lze předpokládat, že stavební materiály budou zajišťovány dodavatelem stavby běžným způsobem, nároky stavby na vodu a energie budou zajištěny ze stávajících vedení IS, případně bude voda dovážena v cisternách. V období provozu je třeba počítat se spotřebou pohonných hmot, olejů a maziv pro mechanizmy údržby komunikace a spotřebou posypového materiálu zimní údržby či vody na čištění tunelů. Ani v období výstavby ani v období provozu záměru se nepředpokládá odběr zdrojů, který by mohl přímo ovlivnit soustavu Natura 2000.

Nároky na dopravní infrastrukturu

Lze předpokládat, že přeprava materiálu při výstavbě záměru bude probíhat po ploše trvalého záboru a s využitím stávajících komunikací nebo případně nově budovaných místních/účelových komunikací. Budování nových prvků dopravní infrastruktury na území EVL a PO a přeprava materiálu přes území EVL a PO se nepředpokládá.

5.2. Údaje o výstupech

Ovzduší

V průběhu realizace bude záměr představovat specifický plošný zdroj emisí znečišťujících látek do ovzduší, resp. přízemní vrstvy atmosféry, a to zejména v okolí stavebních dvorů, resp. v místech větší koncentrace stavebních prací (u portálů tunelů, kolem mostních objektů apod.). Emitovanými škodlivinami bude prach (tuhé znečišťující látky) a plynné škodliviny emitované při provozu stavebních strojů a další techniky vybavené spalovacími motory. Za rozhodující zdroj emisí do ovzduší v době výstavby lze považovat zemní práce. Nepravidelně bude docházet ke vzniku druhotné prašnosti v důsledku pojezdu stavebních strojů a nákladních vozidel po staveništi a při manipulaci se surovinami.. Intenzita těchto emisí je závislá na meteorologických podmínkách (vlhkost vzduchu, síla větru) a na vlhkosti plochy staveniště a přepravovaných sypkých materiálů. Celkově se bude jednat o dočasný vliv, který se projeví v okolí staveniště a dopravních tras.

V období provozu bude navrhovaný záměr představovat liniový zdroj znečištění ovzduší. Charakteristickými emisemi z dopravy jsou především oxidy dusíku (NOx), tuhé znečišťující látky

(TZL), oxid uhelnatý, alifatické uhlovodíky, aromatické uhlovodíky (např. benzen), polyaromáty (např. pyren, benzo(a)pyren, aj.). Dle technologického rozvoje a vývoje legislativních opatření lze reálně uvažovat o postupném snižování exhalací z dopravy na jednotku přepravovaného výkonu. Na území lokalit soustavy Natura ke zhoršení kvality ovzduší nedojde.

Hluk a vibrace, světelné znečištění

Při výstavbě záměru budou stavební práce zdrojem hluku a vibrací. Na jejich vzniku se bude podílet zejména činnost těžkých stavebních strojů, používání speciálních technologií (např. při realizaci tunelů, ražení pilotů apod.) a provoz těžkých nákladních vozidel. Míra hlukového a případně světelného rušení bude závislá na harmonogramu prací, který není v současné chvíli znám. Lze předpokládat, že většina stavebních prací bude realizovaná během dne. Vlivy budou dočasné.

V období provozu bude hlavním zdrojem hluku a vibrací provoz silničních dopravních prostředků (zejména těžkých nákladních automobilů). Vibrace budou působit do vzdálenosti řádově metrů od komunikace a jejich vliv je nevýznamný. Hluk může rušivě působit ve vzdálenostech nižších stovek metrů od tělesa dálnice, citlivými skupinami živočichů jsou zejména savci a ptáci. Ovlivnění území lokalit soustavy Natura lze vyloučit s ohledem na jejich vzdálenost od posuzovaného záměru.

Odpadní vody, odpady

Během výstavby záměru budou vznikat odpadní vody především ze sociálních zařízení stavenišť (běžná komunální odpadní voda) a technologické vody (např. oplachové vody pro čištění dopravních prostředků a stavebních mechanismů). Odpady budou vznikat ve velkých množstvích. Ve všech variantách se předpokládají výrazné přebytky výkopového materiálu, který bude odvážen po železnici k dalšímu využití. Další odpady vázané na vlastní demoliční a stavební činnost bude možno z většiny zařadit do kategorie ostatní odpady (O), odpady vázané na provoz jednotlivých zařízení stavenišť bude z většiny nutno zařadit do kategorie nebezpečné odpady (N). Množství odpadních vod a odpadů vznikajících při výstavbě je v této fázi projektové přípravy těžko definovatelné. Nakládání s nimi a způsob využití či zneškodnění se budou řídit aktuálně platnou legislativou, vliv na soustavu Natura 2000 se nepředpokládá.

Během provozu záměru je z hlediska možných vlivů na životní prostředí relevantní způsob nakládání se srážkovými vodami odtékajícími z povrchu silnice, které budou znečištěny zejména úkapy ropných látek, zbytky posypových materiálů zimní údržby, otěry z pneumatik či úlety sypkých nákladů. Srážkové vody budou z většiny sváděny do příkopů, zde zasakovány nebo odváděny do recipientů. Kanalizace bude použita pouze v místech, kde nebude možno použít pro odvodnění příkopy (tunely, zářezy aj.). Pro ochranu povrchových vod v recipientech pro případ úniku ropných látek budou osazeny na příkopech ve vhodných místech stabilní norné stěny a na dolních úsecích kanalizací havarijní stavitka v šachtách. Z vod odváděných z vozovky nelze dostupnými technologiemi odstranit rozpuštěné soli ze zimní údržby. Způsob odvodnění komunikace musí být navržen tak, aby byly v dotčených vodních tocích (recipientech) dodrženy limitní koncentrace znečišťujících látek daných platnou legislativou (v případě chloridů limitní průměrná roční koncentrace v povrchové vodě činí 150 mg/l dle nařízení vlády č. 401/2015 Sb., v platném znění). Ovlivnění lokalit soustavy Natura 2000 srážkovými vodami odváděnými z komunikace se nepředpokládá.

6. IDENTIFIKACE DOTČENÝCH EVROPSKY VÝZNAMNÝCH LOKALIT A PTAČÍCH OBLASTÍ A JEJICH CHARAKTERISTIKA

6.1. Identifikace evropsky významných lokalit a ptačích oblastí, které budou pravděpodobně záměrem ovlivněny, a zdůvodnění způsobu jejich výběru

Lokality soustavy Natura 2000, které by mohly být dotčeny posuzovaným záměrem I/49, 4903.2, 4904, 4905 MÚK Vizovice – hranice ČR/SR, byly identifikovány s ohledem na jeho umístění a možné vlivy a rozsah jejich působení. Jedná se o:

- EVL Beskydy
- EVL Pozděchov – kostel
- EVL Lidečko – kostel

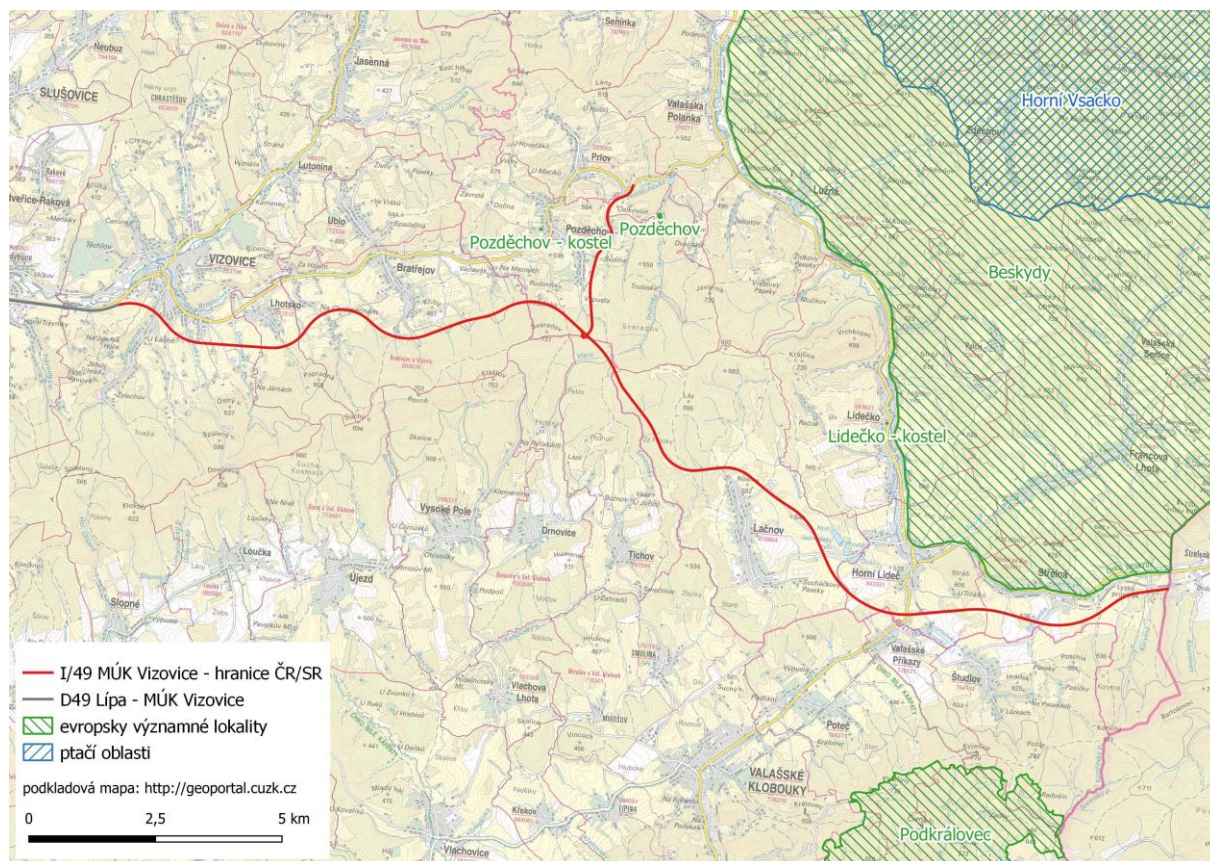
EVL Beskydy a EVL Pozděchov – kostel byly jako dotčené identifikovány v souladu se stanoviskem KÚ Zlínského kraje vydaném podle § 45i ZOPK, poslední lokalita, tj. EVL Lidečko – kostel, jejímž předmětem ochrany je letní kolonie netopýra velkého (*Myotis myotis*), byla jako dotčená identifikována nad rámec vyjádření KÚ (ve stanovisku není tato EVL zmíněna).

Žádná z uvedených lokalit není v přímém územním střetu s posuzovaným záměrem, ale mezi předměty ochrany jsou mobilní druhy živočichů (šelmy, letouni), které mohou být výstavbou a provozem záměru ovlivněny (blíže viz následující kapitola, kap. 7).

Další lokality soustavy Natura 2000, resp. jejich předměty ochrany a celistvost, nebudou realizací ani provozem záměru dotčeny, což platí jak pro lokality ležící na území ČR, tak i mimo něj. Toto platí i pro EVL Pozděchov, jejíž předmět ochrany vrkoč útlý (*Vertigo angustior*) je uveden ve stanovisku KÚ Zlínského kraje vydaném podle § 45i ZOPK jako potenciálně ovlivněný realizací přivaděče Pozděchov. Lokalita leží cca 1 km východně od přivaděče, tvoří ji luční prameniště na levém břehu potoka Trubiska u osady Brhle, které je významnou lokalitou vrkoče útlého. Populace druhu a jeho biotop by mohly být záměrem negativně ovlivněny v případě, že by došlo ke změně hydrologických poměrů na lokalitě. Takové ovlivnění se však nepředpokládá. Trasa přivaděče Pozděchov je navržena v údolí bezejmenného přítoku Pozděchůvky, které je od údolí potoka Trubiska odděleno zalesněným hřebenem. Riziko ovlivnění hydrogeologických poměrů na území EVL Pozděchov bylo také prověřeno v rámci zpracování inženýrskogeologické a hydrogeologické rešerše (AZ Geo, s.r.o. 2023), která uvádí, že na základě vzdálenosti EVL Pozděchov od projektované trasy přivaděče Pozděchov, lokální morfologie terénu, geologické skladby krajiny a hloubkách projektovaných zářezů přivaděče Pozděchov nemůže případné odvodnění některých z nich ovlivnit hydrogeologické poměry na této lokalitě a jejího bezprostředního okolí. EVL Pozděchov, resp. její předmět ochrany vrkoč útlý (*Vertigo angustior*) tedy nebude realizací záměru dotčen.

Nejbližší položenou ptačí oblastí je PO Horní Vsacko, předměty ochrany jsou chřástal polní, datlík tříprstý, strakapoud běločelý, čáp černý, jeřábek lesní, lejsek malý, tuhák obecný a jejich biotopy. Hranice ptačí oblasti leží cca 7 km severně od trasy I/49, realizace záměru neovlivní předměty ochrany v dané ptačí oblasti. V přilehlé části Slovenska nejsou lokality Natura 2000 vymezeny. Nejbližší lokalitou je EVL (resp. územie európskeho významu) Nebrová, které leží cca 7 km jižně od koncové části navrhované silnice I/49 a předměty ochrany (pět typů přírodních stanovišť, kuňka žlutobřichá a čtyři druhy denních motýlů) nebudou realizací záměru ovlivněny.

Vzájemná poloha záměru a lokalit soustavy Natura 2000 je patrná z následující mapky (Obr. 2).

Obr. 2: Poloha záměru vůči lokalitám soustavy Natura 2000.

6.2. Charakteristika dotčených evropsky významných lokalit a ptačích oblastí

6.2.1. EVL Beskydy

Základní údaje

kód lokality: CZ0724089
biogeografická oblast: kontinentální
rozloha lokality: 120 386,5333 ha

Charakteristika EVL a předměty ochrany

EVL Beskydy zaujímá rozsáhlé hornaté, lesnaté území podél státní hranice se Slovenskem o celkové délce cca 67 km, v nejširším místě má téměř 34 km. Územně se kryje s CHKO Beskydy. Celé území je součástí flyšového pásma Západních Karpat. Jedná se o zachovalý přírodní a krajinný celek v nejvyšších karpatských pohořích na území ČR. Specifický krajinný ráz utváří členitý terén, vodní toky, vegetační kryt a volně žijící živočišstvo, rozvržení a využití lesního a zemědělského půdního fondu. Do současnosti je jádro Beskyd jen řídko osídleno s pasteveckým horským typem hospodaření. Typickým fenoménem jsou štěrkonosné vodní toky, pískovcové skalní výchozy a pseudokrasové jeskyně.

Území EVL Beskydy je z více než 70 % zalesněno. Lesní vegetaci tvoří především karpatské květnaté bučiny (biotop L5.1) rozkládající se v nadmořské výšce 400–500 m n. m. a acidofilní bučiny (L5.4), které pokrývají zpravidla hřebenové polohy od 700–1000 m n. m., ale rovněž inverzní údolní polohy. Na nejvyšší vrcholy (Lysá hora, Smrk, Travný, Kněhyně, Velký Polom aj.) jsou vázány horské klimaxové (třtinové a papratkové) smrčiny L9.1, L9.3), a to zhruba od výšky 950 m n. m. V údolích s inverzním klimatem a stagnující hladinou podzemní vody jsou místy zachované rašelinné a podmáčené smrčiny

(L9.2B). Na prudkých svazích se maloplošně nachází suťové lesy (L4), které přecházejí ve vyšších polohách v horské klenové bučiny (L5.2) se zastoupením druhů vysokobylinných niv. V nižších polohách se rozkládají společenstva západokarpatských dubohabřin (L3.3B), do severní části Beskyd zasahují i polonské dubohabřiny (L3.2). Úzké lemy zaříznutých údolí řek a potoků jsou dodnes zčásti osídleny společenstvy údolních jasanovo-olšových luhů (L2.2). Na březích bystřin a na lesních prameništích v horských polohách jsou ojediněle zachovány horské olšiny s olší šedou (L2.1). Na beskydských tocích dochází částečně ke tvorbě štěrkových náplavů. Náplavy zarůstají vrbovými křovinami (K2.2), štěrkové náplavy s třtinou pobřežní (M4.3) zůstaly zachovány především na Ostravici, Morávce, méně Lomné a jen bodově na Rožnovské Bečvě. Podél potoků zůstávají ve zbytcích zachována vlhkomilná vysokobylinná společenstva, v nižších polohách zejména devěsilové lemy (M5). Na vlhkých stanovištích se vyskytují hojně eutrofní pcháčové (T1.5) a tužebníková lada (T1.6). Přirozeně vzácná jsou luční a lesní pěnovcová prameniště a druhově velmi bohatá vápnitá slatiniště (R1.1, R1.3, R2.1), naopak častá jsou lesní prameniště bez tvorby pěnovců (R1.4). Na území EVL jsou zastoupena jsou i pestrá travinobylinná společenstva. Dominují mezofilní ovsíkové louky (T1.1), méně poháňkové pastviny (T1.3). Jako pozůstatky rozsáhlé pastvy ovčí jsou na svazích vyvinuty podhorské a horské smilkové trávníky (T2.3A, T2.3B), často s roztroušenými keři jalovců obecných (*Juniperus communis*). Jedná se o pro území Beskyd charakteristické tzv. „jalovcové pasínky“. Maloplošně je pak zastoupena řada dalších přírodních biotopů. V EVL Beskydy je předměty ochrany 18 typů přírodních stanovišť a dva rostlinné druhy, šikoušek zelený a oměj tuhý moravský.

Výskyt živočichů v Beskydech je do značné míry dán návazností horstev Beskyd na západoslovenská pohoří, s nimiž společně tvoří téměř souvisle zalesněný horský celek s celou škálou vegetačních stupňů a lesních typů. Významnou roli však sehrály i změny přírodního prostředí, které ve značné míře způsobil svou činností člověk. Díky tomu v Beskydech nacházíme bohatou faunu bezobratlých a neméně zajímavá je i fauna obratlovců. Předměty ochrany EVL je 11 druhů živočichů. Z bezobratlých je to velevrub tupý, který v současné době obývá pouze bývalý mlýnský náhon Obecnice v obci Hovězí, xylofágní brouci lesák rumělkový výskytem vázaný zejména na území MZCHÚ a rýhovec pralesní obývajících pralesní rezervaci Mionší, a střevlík hrboletý vázaný zejména na plošně rozsáhlá prameniště a vyskytující se roztroušeně v celých Beskydech. Z obojživelníků je předmětem ochrany kuňka žlutobřichá, která se vyskytuje na mnoha lokalitách EVL, hojně např. v pramenných oblastech Velkého a Malého Polomu, na Obidové, na Muroňce aj., pro rozmnožování využívá např. i louže ve vyjetých kolejích na nezpevněných cestách, a dále čolek karpatský, jehož rozšíření v EVL Beskydy je plošné, avšak s nízkým počtem jedinců na drobných lokalitách. Početnost populací obou druhů obojživelníků v posledních letech klesají zejména v důsledku sucha a zpevnování lesních cest, které je spojeno s úbytkem biotopů. Ze savců je předmětem ochrany EVL Beskydy netopýr velký, jehož letní kolonie osídlují půdní prostory kostelů ve Zděchově, Huslenkách, Starých Hamrech, zimní kolonie pak podzemní jeskyně na Radhošti, Kněhyni, Čertově mlýně, Lysé hoře a v Pulčínských skalách. Vydra říční se pravidelně vyskytuje především v oblasti vodní nádrže Šance, Morávka, Stanovnice, na přítocích Olše, na Rožnovské a Vsetínské Bečvě, včetně přítoků. Populace je stabilní, s početností 20 - 30 jedinců. Území EVL Beskydy je součástí biotopu velkých šelem, rýs ostrovida, medvěda hnědého a vlka obecného, které sem migrují ze slovenských Karpat. Populace uvedených druhů šelem přesahují hranice EVL a pro jejich existenci je stěžejní zachování klidových oblastí dostatečné rozlohy a zachování propustnosti území v EVL i jejím širším okolí.

Jak je již uvedeno výše, předměty ochrany EVL Beskydy je 18 typů přírodních stanovišť, dva druhy rostlin a 11 druhů živočichů. Čtyři typy přírodních stanovišť a dva živočišné druhy jsou řazeny mezi prioritní. Přehled je v následující tabulce.

Tab. 7: Předměty ochrany EVL Beskydy

kód	prioritní	nazev	rozloha (ha)	relativní rozloha (%)
3220		Alpínské řeky a bylinná vegetace podél jejich břehů	0,003	0
3240		Alpínské řeky a jejich dřevinná vegetace s vrbou šedou (<i>Salix elaeagnos</i>)	11,4821	0,01
5130		Formace jalovce obecného (<i>Juniperus communis</i>) na vřesovištích nebo vápnitých travních	10,9011	0,01
6210		Polopřirozené suché travníky a facie křovin na vápnitých podložích (<i>Festuco-Brometalia</i>)	13,8645	0,01
6230	ano	Druhově bohaté smilkové louky na silikátových podložích v horských oblastech (a v kont. Evropě v podhorských oblastech)	647,6183	0,54
6430		Vlhkomilná vysokobylinná lemová společenstva nížin a horského až alpínského stupně	146,577	0,12
6510		Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (<i>Arrhenatherion, Brachypodio-Centaureion nemoralis</i>)	9317,3263	7,74
7220	ano	Petrifikující prameny s tvorbou pěnovců (<i>Cratoneurion</i>)	0,9379	0
7230		Zásaditá slatiniště	3,3851	0
8220		Chasmoftytická vegetace silikátových skalnatých svahů	14,1505	0,01
8310		Jeskyně nepřístupné veřejnosti	0,2469	0
9110		Bučiny asociace <i>Luzulo-Fagetum</i>	11917,7922	9,9
9130		Bučiny asociace <i>Asperulo – Fagetum</i>	8209,7983	6,82
9140		Středoevropské subalpínské bučiny s javorem (<i>Acer</i>) a šťovíkem horským (<i>Rumex arifolius</i>)	134,5518	0,11
9170		Dubohabřiny asociace <i>Galio-Carpinetum</i>	902,5965	0,75
9180	ano	Lesy svazu <i>Tilio-Acerion</i> na svazích, sutích a v roklich	761,2043	0,63
91E0	ano	Smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy (<i>Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae</i>)	268,9612	0,22
9410		Acidofilní smrčiny (<i>Vaccinio-Piceetea</i>)	925,1316	0,77
1386		šikoušek zelený <i>Buxbaumia viridis</i>		
4109		oměj tuhý moravský <i>Aconitum firmum</i> subsp. <i>Moravicum</i>		
1032		velevrub tupý <i>Unio crassus</i>		
4014		střevlík hrboletý <i>Carabus variolosus</i>		
1086		lesák rumělkový <i>Cucujus cinnaberinus</i>		
4026		rýhovec pralesní <i>Rhysodes sulcatus</i>		
2001		čolek karpatský <i>Triturus montandoni</i>		
1193		kuňka žlutobřichá <i>Bombina variegata</i>		
1324		netopýr velký <i>Myotis myotis</i>		
1355		vydra říční <i>Lutra lutra</i>		
1361		rys ostrovid <i>Lynx lynx</i>		
1352	ano	vlk obecný <i>Canis lupus</i>		
1354	ano	medvěd hnědý <i>Ursus arctos</i>		

Charakteristika dotčené části EVL Beskydy

Posuzovaný záměr I/49, 4903.2, 4904, 4905 MÚK Vizovice – hranice ČR/SR není v územním střetu s EVL Beskydy. Lokalita leží severně od posuzovaného záměru, v koncové části trasy se navrhovaná silnice přibližuje k hranici EVL na vzdálenost cca 300 m.

6.2.2. EVL Pozdětchov – kostel

Základní údaje

kód lokality: CZ0723754
biogeografická oblast: kontinentální
rozloha lokality: 0,0594 ha

Charakteristika EVL a předměty ochrany

Evropsky významnou lokalitou jsou půdní prostory a věž kostela v Pozdětchově. Prostory obývá letní kolonie samic vrápence malého (*Rhinolophus hipposideros*). Kolonie jsou nevelké (většinou 20 – 100 ks). V tomto úkrytu se objevují od dubna. EVL Pozdětchov - kostel není evidována jako zimoviště. Druh využívá lokalitu pouze k rozmnožování a odchovu potomstva. Vrápeneček malý je jediným předmětem ochrany EVL.

Charakteristika dotčené části EVL Pozdětchov – kostel

Vlastní EVL, tedy kostel v Pozdětchově leží ve vzdálenosti cca 1,4 km od trasy I/49 a cca 1,2 km od trasy přívaděče Pozdětchov a nebude realizací záměru nijak dotčen.

6.2.3. EVL Lidečko – kostel

Základní údaje

kód lokality: CZ0723752
biogeografická oblast: kontinentální
rozloha lokality: 0,0307 ha

Charakteristika EVL a předměty ochrany

Evropsky významnou lokalitou je půda kostela sv. Kateřiny v Lidečku. Půdní prostory kostela využívá letní kolonie netopýra velkého (*Myotis myotis*) čítající většinou 100 – 200 jedinců. V tomto úkrytu se objevují od dubna. EVL Lidečko - kostel není evidována jako zimoviště netopýra velkého. Druh využívá lokalitu pouze k rozmnožování a odchovu potomstva. Netopýr velký je jediným předmětem ochrany EVL.

Charakteristika dotčené části EVL Lidečko – kostel

Vlastní EVL, tedy kostel sv. Kateřiny v Lidečku leží ve vzdálenosti cca 2,5 km od trasy I/49 a nebude realizací záměru nijak dotčen.

7. IDENTIFIKACE DOTČENÝCH PŘEDMĚTŮ OCHRANY A JEJICH CHARAKTERISTIKA

7.1. Identifikace předmětů ochrany EVL a PO, které budou pravděpodobně záměrem ovlivněny, a zdůvodnění způsobu jejich výběru

Předměty ochrany, které mohou být dotčeny posuzovaným záměrem I/49, 4903.2, 4904, 4905 MÚK Vizovice – hranice ČR/SR byly identifikovány s ohledem na jeho umístění a možné vlivy a rozsah jejich působení v období výstavby i provozu záměru, a s ohledem na ekologické nároky, biologii a rozšíření druhů a jejich biotopů.

EVL Beskydy

Předměty ochrany EVL Beskydy je 18 typů přírodních stanovišť, dva druhy rostlin a 11 druhů živočichů. Potenciálně dotčenými předměty ochrany jsou mobilní druhy savců (velké šelmy, vydra říční a netopýr velký). Při realizaci záměru dojde k přímému zásahu do části biotopu druhů mimo EVL, dotčení však budou jedinci, kteří jsou součástí populace obývajících EVL Beskydy. Dojde k omezení migrační prostupnosti území v okolí EVL realizací nové liniové dopravní stavby, což je zásadní z hlediska šelem, jejichž prostorové nároky jsou vysoké a zachování jejich populací závisí na zachování možnosti migrací mezi územím EVL a okolními částmi krajiny s výskytem vhodných biotopů. V případě netopýra velkého dojde realizací záměru k záboru potravního biotopu v trase silnice a může zde také docházet ke kolizím netopýrů s dopravou.

Ostatní předměty ochrany EVL Beskydy nebudou realizací záměru dotčeny. Některé druhy byly zjištěny v území, které bude dotčeno posuzovaným záměrem (konkrétně střevlík hrbolatý, kuňka žlutobřichá (EKOLA group, spol. s r. o. 2022)) a v dotčených lokalitách budou jeho realizací ovlivněny, ale na stavu jejich populací v EVL se to nijak neprojeví. Jedná se o zvláště chráněné druhy, vlivy na jejich populace v dotčených lokalitách jsou vyhodnoceny v rámci hodnocení podle § 67 ZOPK (EKOLA group, spol. s r. o. 2022), zajištění jejich ochrany je standardně řešeno v procesu EIA i následně, zejména v rámci řízení o výjimkách podle § 56 ZOPK.

Tab. 1: Předměty ochrany EVL Beskydy a identifikace dotčených předmětů ochrany

předmět ochrany	možné ovlivnění posuzovaným záměrem	
typy přírodních stanovišť	ne	Plochy přírodních stanovišť na území EVL nebudou realizací záměru dotčeny.
šikoušek zelený <i>Buxbaumia viridis</i>	ne	Populace druhu v EVL nebude realizací záměru dotčena.
oměj tuhý moravský <i>Aconitum firmum</i> subsp. <i>Moravicum</i>	ne	Populace druhu v EVL nebude realizací záměru dotčena.
velevrub tupý <i>Unio crassus</i>	ne	Populace druhu v EVL nebude realizací záměru dotčena.
střevlík hrbolatý <i>Carabus variolosus</i>	ne	Populace druhu v EVL nebude realizací záměru dotčena.
lesák rumělkový <i>Cucujus cinnaberinus</i>	ne	Populace druhu v EVL nebude realizací záměru dotčena.
rýhovec pralesní <i>Rhysodes sulcatus</i>	ne	Populace druhu v EVL nebude realizací záměru dotčena.
čolek karpatský <i>Triturus montandoni</i>	ne	Populace druhu v EVL nebude realizací záměru dotčena.
kuňka žlutobřichá <i>Bombina variegata</i>	ne	Populace druhu v EVL nebude realizací záměru dotčena.
netopýr velký <i>Myotis myotis</i>	ano	Možné ovlivnění druhu a jeho biotopu mimo území EVL, riziko kolizí netopýrů s vozidly na navrhované silnici.
vydra říční <i>Lutra lutra</i>	ano	Možné ovlivnění druhu a jeho biotopu mimo území EVL, ovlivnění migrační prostupnosti území v okolí EVL.
rys ostrovid <i>Lynx lynx</i>	ano	Možné ovlivnění druhu a jeho biotopu mimo území EVL, ovlivnění migrační prostupnosti území v okolí EVL.
vlk obecný <i>Canis lupus</i>	ano	Možné ovlivnění druhu a jeho biotopu mimo území EVL, ovlivnění migrační prostupnosti území v okolí EVL.
medvěd hnědý <i>Ursus arctos</i>	ano	Možné ovlivnění druhu a jeho biotopu mimo území EVL, ovlivnění migrační prostupnosti území v okolí EVL.

EVL Pozdětchov – kostel

Jediným předmětem ochrany je vrápenec malý, půdu kostela obývá letní kolonie. Kostel nebude záměrem nijak dotčen, nicméně realizací záměru dojde k záboru potravního biotopu v trase silnice a může zde také docházet ke kolizím vrápenců s dopravou.

Tab. 8: Předměty ochrany EVL Pozdětchov – kostel a identifikace dotčených předmětů ochrany

předmět ochrany	možné ovlivnění posuzovaným záměrem	
vrápenec malý (<i>Rhinolophus hipposideros</i>)	ano	zábor potravního biotopu v trase silnice, riziko kolizí netopýrů s dopravou

EVL Lidečko – kostel

Jediným předmětem ochrany je netopýr velký, půdu kostela obývá letní kolonie. Kostel nebude záměrem nijak dotčen, nicméně realizací záměru dojde k záboru potravního biotopu v trase silnice a může zde také docházet ke kolizím netopýrů s dopravou.

Tab. 9: Předměty ochrany EVL Lidečko – kostel a identifikace dotčených předmětů ochrany

předmět ochrany	možné ovlivnění posuzovaným záměrem	
netopýr velký (<i>Myotis myotis</i>)	ano	zábor potravního biotopu v trase silnice, riziko kolizí netopýrů s dopravou

7.2. Charakteristika dotčených předmětů ochrany

Další text poskytuje informace o jednotlivých dotčených předmětech ochrany, jejich biologii a ekologických nárocích, rozšíření a ochraně v ČR, informace o stavu v příslušných EVL a cílech ochrany, které jsou převzaty ze souhrnů doporučených opatření pro jednotlivé EVL.

7.2.1. Rys ostrovid (*Lynx lynx*)

Obecné informace

Charakteristika: Za primární prostředí rysa v Evropě a na Sibiři se považují lesy všeho druhu, obývá však i oblast tundry, středoasijské stepi a polopouště. Rys ostrovid může v naší krajině obývat pouze velké lesní celky. Nevadí mu ani intenzivně hospodářsky využívané lesy, kde se střídají porosty různého věku s pasekami. Právě naopak, toto prostředí mu poskytuje dostatek úkrytů před člověkem i dostatek příležitostí k úspěšnému lovu. Rys je samotářské teritoriální zvíře, domovské okrsky jedinců stejného pohlaví se mohou z části překrývat a dosahují rozlohy až několika stovek km², většinou cca 150 - 250 km², u samců i více. Teritorium samce může zahrnovat několik teritorií samic.

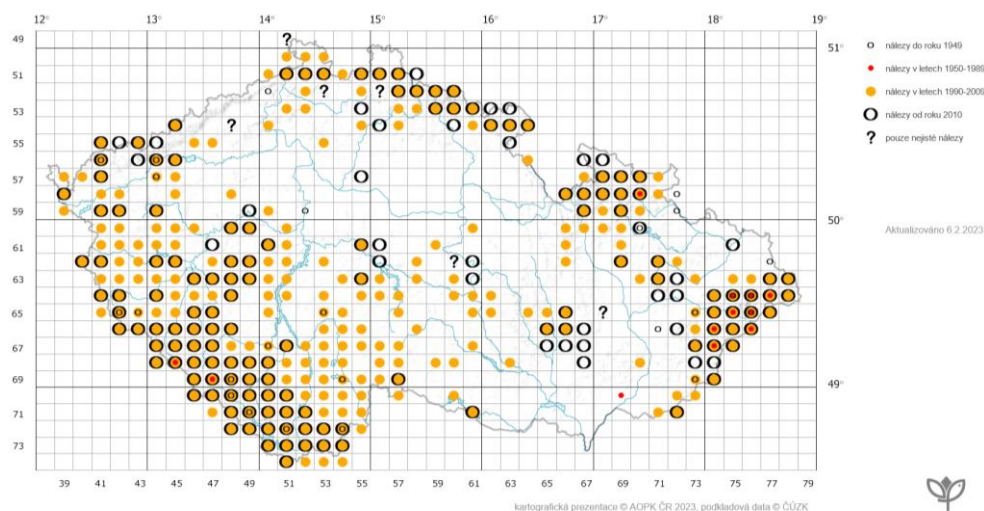
Rys je aktivní hlavně v noci. Jeho potrava je dosti rozmanitá, nejdůležitější složku tvoří menší kopytníci (v našich podmínkách zejména srnec) ostatní vhodné druhy (lesní kurové, zajíc) se vyskytují v příliš malé denzitě, než aby mohly hrát v jeho potravě významnější roli. V oblastech, kde zvěř nebyla na přítomnost rysa zvyklá, dosahuje zastoupení srnce v potravě vyšší podíl, než v místech s tradičním výskytem rysa. Doba říje trvá od konce ledna do poloviny dubna. Mláďata se rodí od května (nejčastěji) až do poloviny června. Samice rodí v houštině, ve skalní dutině nebo pod vývratem stromu většinou 2–3 mláďata. Samice kojí kořata 2–3 měsíce, ale ta již ve věku 30–40 dnů mohou konzumovat masitou potravu. Samostatně dovedou ulovit menší kořist velikosti zajíce ve věku kolem tří měsíců. Na matce jsou mláďata závislá až do dalšího páření (přibližně 10-11 měsíců), kdy je samice se samcem odeženu. Mláďata se zhruba po roce osamostatňují a hledají si volná území zpravidla v

okrajových částech areálu nebo obsazují teritoria, která se uvolnila po uhynutí některého z dospělých zvířat.

Migrace: Rys preferuje rozsáhlé horské lesy, v současné době proniká i do lesních komplexů pahorkatin. V době migrace se nároky na lesní prostředí výrazně snižují, přesto je i v tomto období vázán na prostředí s vysokou mírou lesnatosti. Mladí jedinci migrují do nových neobsazených míst (Anděl et al. 2017).

Rozšíření: Rys ostrovid byl kdysi rozšířen téměř v celé Evropě, na východ jeho areál sahá na Sibiř a do horských oblast Střední Asie. Na většině území České republiky byl rys vyhuben v průběhu 18. století. V současné době jsou v České republice dvě hlavní oblasti stálého výskytu – jihozápadní Čechy a Beskydy a dvě oblasti se značně kolísavou početností – Jeseníky a Labské pískovce.

Výskyt druhu *Lynx lynx* podle záznamů v ND OP

Ohrožení: Hlavním faktorem ohrožujícím existenci rysa je přetrvávající přímé pronásledování člověkem. Důvodem tohoto stavu je přístup části myslivecké veřejnosti k tomuto druhu jako ke konkurenci a „škodné“ negativně ovlivňující stavy spárkaté zvěře. Závažným problémem je též fragmentace klidových území s dosud minimálním rušením a zvyšující se intenzita využívání těchto lokalit. Výskyt rysa v ČR je do značné míry závislý na stavu jeho populace v sousedních státech.

Ochrana: je uveden v příloze 2 a 4 směrnice o stanovištích (92/43/EHS). V ČR je předmětem ochrany ve čtyřech EVL - Beskydy, Šumava, Blanský les a Boletice . Jedná o zvláště chráněný druh, který je ve vyhlášce č. 395/1992 Sb., v platném znění, uveden v kategorii silně ohrožený. V červeném seznamu řazen v kategorii EN (ohrožený) (Anděra et Hanzal 2017).

Mezi hlavní principy managementu lokalit s výskytem rysa patří vymezení klidových oblastí s omezením rušivých aktivit, zachování prostupnosti krajiny (migračních koridorů) a zabránění fragmentace stanovišť v klíčových oblastech s trvalým výskytem rysa. Nutná je přeshraniční spolupráce na ochraně druhu a také osvěta mezi veřejností i cílovými skupinami (místní obyvatelé, chovatelé hospodářských zvířat, myslivci) a potírání nezákonného lovu.

Stav v EVL Beskydy a cíl ochrany

Lokální populace rysa v EVL Beskydy je relativně stabilní, dochází v ní i k pravidelné reprodukci. Její početnost (okolo 10 jedinců, z nichž přibližně 1/3 má zde jen okraj svého domovského okrsku) je však

tak malá, že může trvale existovat jen v případě možnosti přeshraniční migrace jedinců ze sousedních států, kde se nacházejí stabilní životaschopné populace.

Stav předmětu ochrany při zařazení EVL do Evropského seznamu:

Populace	Min	Max	Jednotka	Kategorie	Podíl populace	Zachovalost	Izolace	Celkové hodnocení
stálá populace	-	-	-	vzácná	100 % \geq p > 15 %	dobré zachování	populace není izolovaná, ale je na okraji areálu rozšíření druhu	vynikající hodnota

Cílový stav předmětu ochrany dle SDO: Cílem je zachovat početní stav druhu z doby vyhlášení EVL – tj. zajistit podmínky pro trvalou existenci cca 10 jedinců rysa ostrovida v EVL Beskydy.

7.2.2. Vlk obecný (*Canis lupus*)

Obecné informace

Charakteristika: Vlci většinou tvoří sociální jednotky - páry nebo smečky s přísnou hierarchií, která se udržuje pomocí vysoce vyvinutého sociálního chování, často však žijí i samotářsky. Kořisti jsou větší druhy kopytníků a drobná zvířata, významnou součástí potravy je i rostlinná strava a mršiny. Hlavním zdrojem potravy vlků je spárkatá zvěř, především jelen evropský. V Evropě převažuje u vlka noční aktivita, ve dne smečka nebo jedinec odpočívá v úkrytu. Obecně je vlk přizpůsobivý druh, který preferuje zejména oblasti s nízkou hustotou osídlení, nízkou intenzitou využívání a s dobrou nabídkou potravy. Velikost teritoria je závislá na dostupnosti potravy, takže obecně platí, že v létě je výrazně menší než v zimě, na jihu Evropy dosahuje teritorium menší rozlohy než v severních oblastech. Velikost domovského okrsku ovlivňuje také hustota osídlení a řada dalších faktorů. Průměrná velikost teritoria jedné smečky se uvádí 94 – 250 km², na Slovensku byla velikost domovského okrsku dvou smeček zjištěna v rozmezí od 150 do 190 km². Vlci pravidelně domovským okrskem procházejí a při hledání kořisti jsou za den schopni uběhnout v průměru 22 – 28 km. Jedinci i menší skupiny se někdy potulují i mimo teritoria vlastní smečky. Jedná se především o mladší zvířata, ve stáří okolo jednoho roku, těsně před definitivním opuštěním rodné smečky. Hlavní faktory ovlivňující opuštění smečky jsou nedostatek potravy, sociální stres a dosažení pohlavní dospělosti mladých vlků. Mezi potulujícími se zvířaty převažují samci. Říje probíhá od poloviny ledna do konce března a po 9 – 10 týdnech rodí samice ve skrytém brlohu zpravidla 4 – 6 mláďat. Vlčata jsou kojena 6 – 8 týdnů. Masitou potravu začínají mladí vlci přijímat asi v jednom měsíci věku, v dalším měsíci se začínají učit lovit a na podzim již normálně loví se svými rodiči a rok starými sourozenci ve smečce. Reprodukce schopná populace vlka obecného žije zpravidla ve smečkách o různém počtu jedinců. Tomu odpovídá také velikost domovského okrsku, na kterém tato smečka žije a kde loví. V Evropě je průměrná velikost vlčí smečky kolem 4 – 6 jedinců (MŽP, 2020).

Migrace: Během migrací je vlk tolerantnější k antropogenním bariérám, je schopen překonávat i rušné silnice a vyskytovat se v okolí vesnic (během ranních a nočních hodin). Běžně je schopen během migrací urazit desítky či stovky kilometrů (např. vzdálenost 200 km za 2 měsíce aj.) (Anděl et al. 2017).

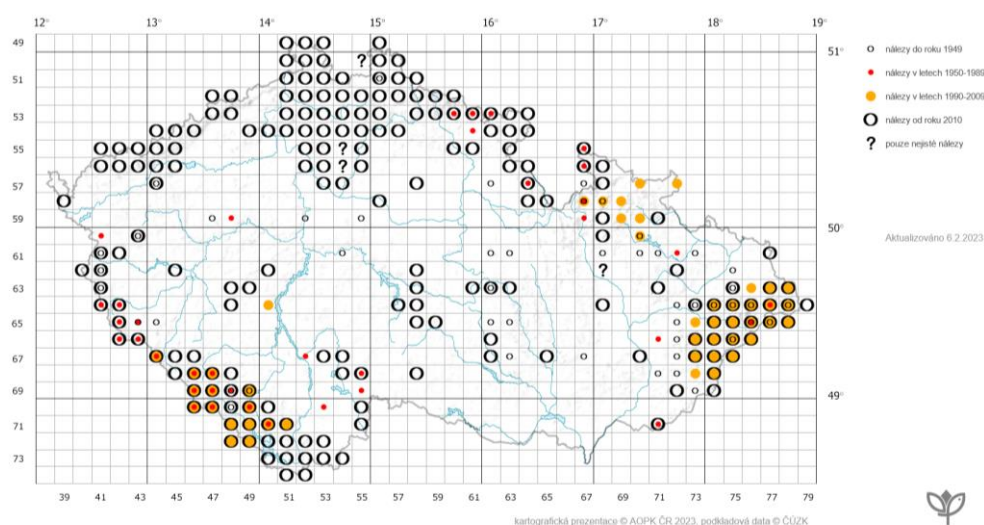
Rozšíření: Druh obývá rozsáhlý areál na severní polokouli severně od 20° severní šířky. V českých zemích došlo k úbytku vlka v 18. století. Ještě na konci 19. století docházelo k ojedinělým zástřelům v oblasti Šumavy, až do 20. století se udržel ve východní části Moravy, v Beskydech. Poté se v ČR vlci

objevovali jen epizodně a až v polovině 90. let 20. století se objevila asi pětičlenná smečka v odlehle části Beskyd, projevující znaky stálého usídlení. Pravděpodobně byla nelegálně zlikvidována. Bartošová (2003) uvádí z Beskyd pravidelný výskyt 2–4 jedinců v letech 2000–2003. V letech 2003–2012 na základě systematického monitoringu byl výskyt vlka v CHKO Beskydy a navazujícím území na Slovensku vyhodnocen jako extrémně sporadický (Kutal et al. 2016). Od roku 2012 se zde vlk na snímcích z fotopastí opět zachycuje každoročně. Od roku 2017 se pohybuje sporadicky několik jedinců v Bílých Karpatech. Na jaře 2018 byl prokázán výskyt nové „karpatské“ smečky v oblasti Beskyd a v roce 2019 bylo u této smečky potvrzeno rozmnožování.

Současný výskyt vlka v ČR je spojen také a především se středoevropskou nížinnou populací. Vlci z oblasti severovýchodního Polska rekolonizovali západní Polsko a východní Německo a odtud se rozšířili do Čech, první věrohodná pozorování pochází z Krkonoš (2011), Horní Lužice (2012), Broumova (2013, rozmnožování od r. 2016). Z roku 2013 už existuje doklad o jeho přítomnosti v oblasti Ralska (CHKO Kokořínsko – Máchův kraj). V roce 2014 tu byl prokázán výskyt dvou dospělých a tří mladých vlků. Došlo tak k etablování první smečky v oblasti Čech a od té doby je reprodukce této smečky zaznamenávána každoročně. Další oblasti v Čechách, kde je opakovaně hlášen výskyt vlků, je Šluknovský výběžek. Od roku 2015 jsou vlci pravidelně pozorováni i na Šumavě, v Pošumaví, Novohradských horách, v Českém lese, Krušných horách, Českém Švýcarsku, Jizerských horách, Krkonoších nebo Jeseníkách. Záznamy vlků jsou postupně hlášeny i z dalších míst ČR.

Přestože vlk vyhledává k životu velké lesní komplexy, je schopen přizpůsobit se a úspěšně přežít v různých, často velmi rozdílných biotopech, včetně kulturní krajiny s lidským osídlením. Aktuálně probíhá rekolonizace území v rámci původního areálu vlka v mnoha částech Evropy. Ukazuje se, že některé z dříve izolovaných subpopulací se opět spojují (Ražen et al. 2015) a vlci osidlují nejen industriálně a jinak výrazně pozměněné oblasti nebo typické agrocenózy, ale i volnou kulturní krajinu. Je mnoho důkazů o tom, že vlci migrují na velké vzdálenosti a přitom překračují dopravní koridory, pohybují se mimo rozsáhlé lesní komplexy. Typickým příkladem rekolonizace staronového území i akceptace pozměněných biotopů je subpopulace vlka na území Čech (Program péče o vlka obecného, MŽP 2020).

Výskyt druhu *Canis lupus* podle záznamů v ND OP

Ohrožení: Hlavním faktorem ohrožujícím existenci druhu v současnosti je přetrvávající přímé pronásledování člověkem, které vyplývá z konfliktu s jeho hospodářskými aktivitami i obecného negativního vztahu lidí k vlku jako konkurenčnímu predátorovi. Závažným problémem je též

fragmentace klidových území s dosud minimálním rušením, výstavba turistických center a zvyšující se intenzita využívání těchto lokalit. Migrace jsou též ohroženy realizací liniových staveb bez zajištění jejich průchodnosti.

Ochrana: Vlk obecný je uveden v příloze 2 a 4 směrnice o stanovištích (92/43/EHS). V ČR je předmětem ochrany pouze v EVL Beskydy. Jedná o zvláště chráněný druh, který je ve vyhlášce č. 395/1992 Sb., v platném znění, uveden v kategorii kriticky ohrožený. V červeném seznamu řazen v kategorii CR (kriticky ohrožený) (Anděra et Hanzal 2017).

Podmínky pro stabilnější výskyt vlka jsou podobné jako v případě medvěda a rysa. Na rozdíl od medvěda a rysa se vlk velmi často přesouvá v rámci svého domovského okrsku na velké vzdálenosti. Z toho vyplývá, že je častěji než ostatní druhy šelem vystaven rizikům úhynu při překonávání frekventovaných komunikací a s narůstajícím počtem překročených hranic jednotlivých honiteb dramaticky roste také možnost jeho nelegálního odstřelu. Ke stabilizaci výskytu vlka by stejně jako u medvěda a rysa přispělo vytvoření klidových oblastí, zvýšení prostupnosti krajiny a zmírnění negativního vztahu myslivců a ostatní veřejnosti k této šelmě.

Stav v EVL Beskydy a cíl ochrany

Výskyt několika jedinců vlka obecného je z území EVL pravidelně potvrzován. První novodobý výskyt vlků v CHKO Beskydy se datuje od roku 1994, kdy byli vlci poprvé pozorováni a začali působit škody na nedostatečně zabezpečených hospodářských zvířatech (ovce, kozy, malá telata). Od té doby byly škody způsobené vlky šetřeny prakticky každoročně. Avšak prvním oficiálně potvrzeným vlkem dle odborného vyšetření a testů DNA byla mladá vlčice usmrčená v červenci r. 2012 motorovým vozidlem na silnici v lokalitě Domoraz - mezi obcemi Krhová a Hodslavice. Také v dalších letech byl v EVL Beskydy potvrzen výskyt vlků - snímky z fotopastí, rozbor trusu (DNA). Monitoringem v únoru 2018 byl prokázán výskyt trojčlenné vlčí smečky (Javorníky) a výskyt samostatně se pohybujícího vlka (MS Beskydy). Nejpravděpodobnějším důvodem, proč je počet vlků v EVL Beskydy stále minimální, je pokračující nezákonný lov vlka.

Stav předmětu ochrany při zařazení EVL do Evropského seznamu:

Populace	Min	Max	Jednotka	Kategorie	Podíl populace	Zachovalost	Izolace	Celkové hodnocení
stálá populace	-	-	-	velmi vzácná	100 % ≥ p > 15 %	dobré zachování	populace není izolovaná, ale je na okraji areálu rozšíření druhu	vynikající hodnota

Cílový stav předmětu ochrany dle SDO: Cílem je zlepšit početní stav druhu v EVL oproti stavu při vyhlášení – tj. vytvořit podmínky pro trvalou existenci populace vlka obecného v EVL Beskydy.

7.2.3. Medvěd hnědý (*Ursus arctos*)

Obecné informace

Charakteristika: Medvěd je všežravec, jeho potrava sestává z aktuální nabídky na obývaném území. Je tvořena především rostlinnou složkou, v severských a horských oblastech jsou to hlavně různé bobule, v jižních oblastech pak semena a oříšky, hmyz, ryby apod. Mláďata se rodí převážně v lednu po 7–8 měsících utajené březosti, kdy vlastní vývoj zárodku trvá pouze 8–10 týdnů. Ve vrhu bývají 1–4 mláďata (nejčastěji dvě), která se rodí velmi nevyvinutá a také jejich vývoj je pomalý. Při narození

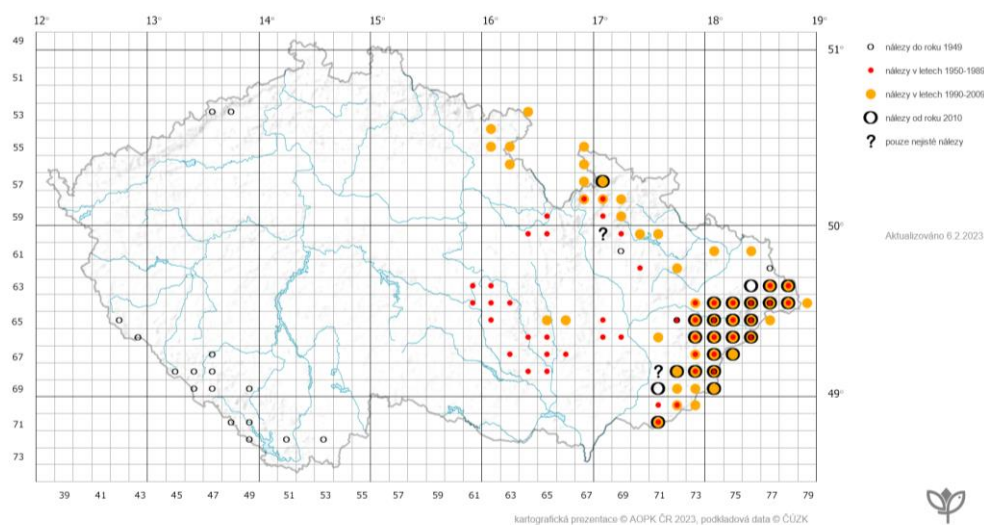
váží medvíďata pouze kolem 500 g. Medvíďata jsou kojena až osm měsíců, matku však mohou následovat již po čtvrt roce. Trvale opouští brloh podle klimatických podmínek již v květnu nebo až začátkem června. Od půl roku se však již mohou živit sama. U matky zůstávají až do třetího roku svého života, kdy pohlavně dospívají. Otec se na výchově mláďat nijak nepodílí.

V rámci celého svého areálu obývá medvěd široké spektrum prostředí, osídluje lesy, stepi, tundru i okraje pouští. V podmínkách střední Evropy s hustým lidským osídlením je jeho výskyt omezen na nepřístupné horské lesní celky. Velikost jeho teritoria je značná – u samců dosahuje od 128 do 1600 km², u samic je menší (58 – 225 km²). Ve střední Evropě je velikost jeho teritoria spíše na spodní hranici těchto rozsahů. Mladí samci se však mohou potulovat po území až 12 000 km². Po dosažení nosné kapacity prostředí v jádrové oblasti areálu se medvědi vydávají na poměrně dlouhé migrace. V případě, že je někde přítomna silná, dobře se rozmnožující populace, dochází k disperzi medvědů z jádrového území a k šíření do nových oblastí. Na potulky se vydávají nejčastěji mladí samci, samice mnohem vzácněji.

Migrace: Migrační chování medvěda se liší v závislosti na geografických oblastech. Přestože je vázán na klidné lesnaté prostředí, během migrací je tolerantní i k otevřenějším prostorům a je schopen překonat i antropogenní bariéry (např. silnice a ploty). Vzdálenost, kterou je schopen během migrací urazit, se rovněž liší v závislosti na prostředí, pohlaví a stáří jedinců. Medvěd je schopen během několika dní urazit desítky kilometrů a pohybovat se na velké ploše (např. migrující medvěd zaznamenaný v ČR v roce 1989 se pohyboval během osmi dnů na ploše více než 4 000 km²) (Anděl et al. 2017).

Rozšíření: Druh má holoarktické rozšíření. Na většině území České republiky byl vyhuben v průběhu 17. a 18. století. Po druhé světové válce se medvěd poprvé znovu objevil až v roce 1973 v oblasti Moravskoslezských Beskyd. Začátkem 80. let byli medvědi v této oblasti zaznamenáni vícekrát, přičemž bylo prokázáno i přezimování. Po roce 1983 se medvědi pravděpodobně stáhli do řídké osídlené hraniční oblasti, kde byl téměř každoročně potvrzen výskyt. Od konce 80. let došlo k další migraci medvědů, jednak na jih, ale především směrem západním. Jednalo se spíše o zatoulané kusy, jejich výskyt byl víceméně dočasný.

Výskyt druhu *Ursus arctos* podle záznamů v ND OP

Ohrožení: Hlavní příčinou ohrožení medvěda bylo v minulosti přímé pronásledování ze strany člověka. Tento faktor v menší míře přetrvává i v dnešní době, ale mnohem významnějším faktorem se

stává fragmentace krajiny a izolace oblastí s vhodnými biotopy a také vysoká míra rušení (výstavba větších rekreačních center spojená s vedením turistických cest přes klíčové oblasti trvalého výskytu medvěda (přezimovací místa, místa rozmnožování a sběru přirozené potravy). Další negativní prvek představují migrační bariéry zabráňující kontaktu se slovenskou populací.

Ochrana: Medvěd hnědý je uveden v příloze 2 a 4 směrnice o stanovištích (92/43/EHS). V ČR je předmětem ochrany pouze v EVL Beskydy. Jedná o zvláště chráněný druh, který je ve vyhlášce č. 395/1992 Sb., v platném znění, uveden v kategorii kriticky ohrožený. V červeném seznamu řazen v kategorii CR (kriticky ohrožený) (Anděra et Hanzal 2017).

Pro výskyt medvěda musí být především splněny následující podmínky: dostatečně velké území bez rušivých vlivů člověka, vhodná potravní nabídka a přítomnost míst k úkrytu. Vzhledem k velikosti domovského okrsku medvěda má smysl zajišťovat jeho ochranu na území o rozloze minimálně v řádu stovek kilometrů čtverečních. Tyto oblasti musí splňovat především požadavky na vysokou lesnatost a alespoň přírodě blízkou dřevinnou skladbu a strukturu lesa. I když kapacita Beskyd a přilehlých pohoří (území vhodné pro výskyt medvěda v ČR) není z hlediska trvalého výskytu medvěda vyčerpána a početní nárůst tohoto druhu je možný, je jisté, že i v budoucnu bude jeho existence plně závislá na stavu populace na Slovensku. Nezbytné je tedy uchovat možnost migrací nejen ze sousedních slovenských hor, ale případně také do oblasti Jeseníků a dál na západ.

Mezi hlavní principy managementu lokalit s výskytem tohoto druhu patří vymezení klidových oblastí s omezením rušivých aktivit, zachování prostupnosti krajiny (migračních koridorů) a zabránění fragmentace stanovišť v klíčových oblastech. Nutná je také přeshraniční spolupráce na ochraně tohoto druhu. Neméně důležitá je osvěta mezi veřejností i cílovými skupinami (chovatelé hospodářských zvířat, myslivci, místní obyvatelé) a potírání nezákonného lovu.

Stav v EVL Beskydy a cíl ochrany

Medvěd hnědý se na území EVL v současnosti vyskytuje jen sporadicky. V posledních letech nebylo prokázáno jeho zimování ani rozmnožování. Ve většině případů je zaznamenávána pouze časově omezená migrace subadultních jedinců ze slovenské strany hranice. Tyto migrace jsou krátkodobé (max. několik týdnů) a spadají do období, kdy tzv. pěstouni opouštějí mateřskou skupinu (především letní a první podzimní měsíce). Každoročně na území EVL migruje maximálně do 5 jedinců. Z uvedeného je zřejmé, že výskyt medvěda hnědého v EVL je zcela závislý na početnosti jeho populace v sousedním Slovensku. V některých případech se stopy migrujících jedinců ztrácejí daleko od hranic se Slovenskem a osud zvířat není známý. Je možné, že se vrátí zpět na Slovensko, ale existuje také možnost, že se stala obětí nelegálního lovu.

Stav předmětu ochrany při zařazení EVL do Evropského seznamu:

Populace	Min	Max	Jednotka	Kategorie	Podíl populace	Zachovalost	Izolace	Celkové hodnocení
stálá populace	-	-	-	velmi vzácná	100 % ≥ p > 15 %	dobré zachování	populace není izolovaná, ale je na okraji areálu rozšíření druhu	vynikající hodnota

Cílový stav předmětu ochrany dle SDO: Cílem je zlepšit početní stav druhu v EVL – tj. vytvořit podmínky pro trvalý výskyt medvěda hnědého v EVL Beskydy (klidové oblasti s pestrými škálami habitatů zajišťující dostatek úkrytů, potravy apod.).

7.2.4. Vydra říční (*Lutra lutra*)

Obecné informace

Charakteristika: Vydra říční je lasicovitá šelma o hmotnosti 4 až 12 kg a celkové délce přes jeden metr. Vydra je úzce vázaná na vodní biotopy, ale při migraci běžně využívá terestrická území a běžně přechází po souši rozvodnice toků. Významnou migrační překážku pro ni mohou znamenat mostky a propustky, které neponechávají průchozí pobřežní pásma (suchou cestu).

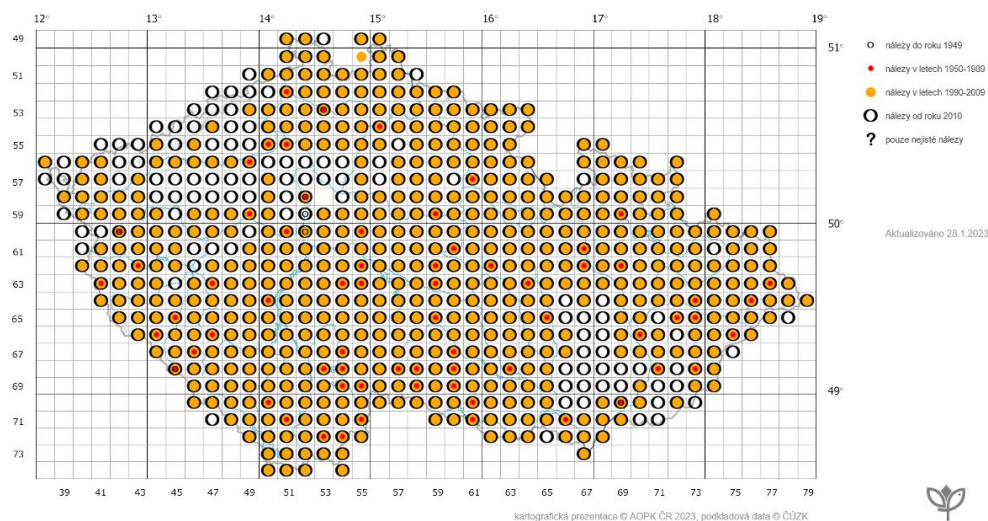
V rámci svého areálu osídluje vydra říční téměř všechny typy vodních biotopů, v podmínkách ČR obsazuje horské oligotrofní vodní toky, vrchovinné toky s kaskádami malých a středních rybníků a ploché rybníční oblasti. Nory a odpočinková místa vyder jsou obvykle v břehu, často mezi kořeny, ale mohou být také v rákosí, hromadách kamení, naplaveninách nebo v hustých keřích. V potravě vydry výrazně převažují ryby, doplňkově též obojživelníci, korýši, velcí mlži, drobní savci, vodní hmyz a další. Zastoupení jednotlivých druhů ryb v potravě závisí především na jejich zastoupení na dané lokalitě.

Vydra říční je samotářské, teritoriální zvíře. Velikost využívaného území závisí na kvalitě habitatu (zejména množství dostupné potravy, ale roli hraje i dostatek úkrytů a míst k odpočinku) a pohlaví, věku a sociální pozici jedince. Může se pohybovat od několika málo km² až po několik desítek km². Domovské okrsky samic jsou obvykle menší a stálější než u samců, přičemž okrsky samců obvykle zahrnují okrsky několika samic, ale živočichové se kromě doby námluv vzájemně vyhýbají. Jediným typem sociálních skupin jsou rodinné skupiny tvořené matkou a mláďaty, která zůstávají s matkou do věku osmi měsíců až jednoho roku, kdy se postupně osamostatňují, matku opouštějí a hledají své vlastní teritorium.

Vydra je zvíře s převážně noční aktivitou, na klidných místech však může aktivovat i ve dne. Pro vydru jsou typické potulky většinou v rámci využívaného území. Mohou být delší než 10 km za noc. K intenzivnějšímu pohybu jedinců dochází v období páření a v době, kdy jsou subadultní jedinci nuceni vyhledat volné území.

Rozšíření: V současné době se vydra vyskytuje na většině území ČR. Výrazně se rozšířila během posledních cca dvou desetiletí, kdy postupně došlo k osídlení oblastí, odkud vydra vymizela v průběhu minulého století. Návrat byl přirozený, vydry se navracely se zlepšujícím se stavem našich vod a také vlivem dlouhodobé ochrany. Rozlišit lze tři propojené populace: jihočeská populace (obývající hlavně Jihočeský kraj a zasahující do krajů Plzeňského, Středočeského, Vysočiny, Pardubického a Jihomoravského), severočeská populace (obývající oblast kolem Děčína a České Lípy, jedná se o výběžek Německé populace) a populace severovýchodní Moravy (součást populace zasahující na Slovensko a do Polska).

Výskyt druhu *Lutra lutra* podle záznamů v ND OP

Ohrožení: Populace vydry říční je ohrožována řadou faktorů, v současnosti je to zejména nelegální lov a kolize s automobily, ale také znečištění vody a úpravy na tocích.

Ochrana: Vydra říční je uvedena v příloze 2 a 4 směrnice o stanovištích (92/43/EHS). V ČR je předmětem ochrany v 26 EVL. Jedná se navíc o zvláště chráněný druh, který je ve vyhlášce č. 395/1992 Sb., v platném znění, uveden v kategorii silně ohrožený. V červeném seznamu řazena v kategorii NT (téměř ohrožený) (Anděra et Hanzal 2017).

Management lokalit tohoto druhu by měl spočívat zejména v osvětě a výchově mezi veřejností i zájmovými skupinami, zejména rybářskými subjekty. Při péči o prostředí je potřeba minimalizovat technické zásahy v tocích a zachovávat bohaté břehové porosty. Při stavbách a rekonstrukcích mostů přes vodní toky i příčných objektů na tocích důsledně dbát na zachování migrační prostupnosti pro vydru. Identifikovat a zprůchodňovat a zabezpečovat všechna stávající kolizní místa (nevhodně řešené mosty, jezy, hráze rybníků, mlýnské náhony apod.).

Stav v EVL Beskydy a cíl ochrany

V EVL se pravidelně vyskytuje především v oblasti vodní nádrže Šance, Morávka, Stanovnice, dále také na Olši, Rožnovské a Vsetínské Bečvě, a to včetně jejich přítoků. Populace v současné době čítá 20 - 30 jedinců, stav biotopu je velmi dobrý. Nepříznivým faktorem je rostoucí provoz na silnicích, který zvyšuje úhyn vyder.

Stav předmětu ochrany při zařazení EVL do Evropského seznamu:

Populace	Min	Max	Jednotka	Kategorie	Podíl populace	Zachovalost	Izolace	Celkové hodnocení
stálá populace	-	-	-	vzácná	100 % ≥ p > 15 %	průměrné nebo omezené zachování	populace není izolovaná, ale je na okraji areálu rozšíření druhu	vynikající hodnota

Cílový stav předmětu ochrany dle SDO: Zachování stavu předmětu ochrany na úrovni z doby vyhlášení EVL, tj. zachování populace o velikosti min. 15 jedinců.

7.2.5. Netopýr velký (*Myotis myotis*)

Obecné informace

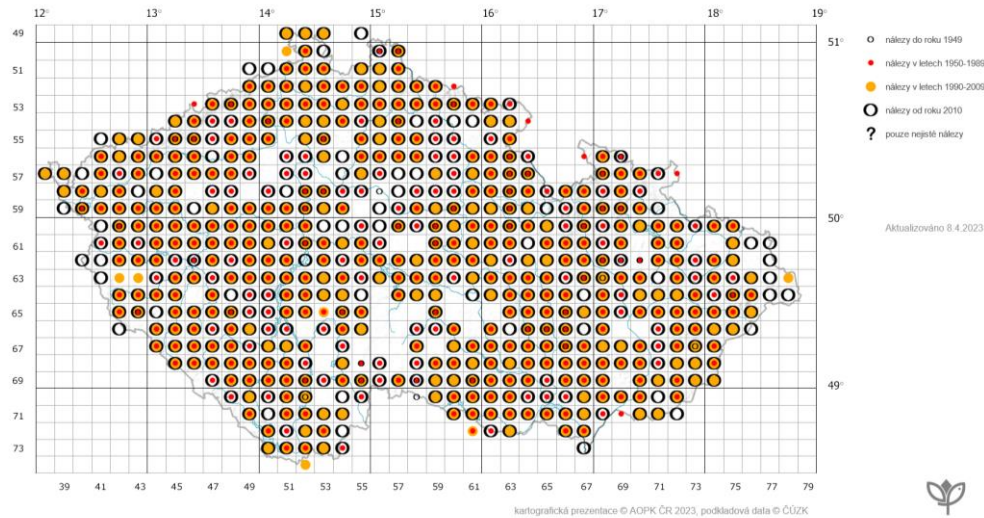
Charakteristika: Netopýr velký je původně jeskynním druhem, v našich podmínkách však letní kolonie samic osídlují především půdy velkých budov (kostelů, zámků apod.). Zde lze nalézt často i několik set až tisíce jedinců. Samice se v letních úkrytech objevují v průběhu dubna. Mláďata se rodí začátkem června, v průběhu července se osamostatňují a od začátku srpna se letní kolonie rozpadá. Jako zimoviště využívá tento druh nejrůznější typy podzemních prostor – jeskyně, štoly, sklepy, kanály v hrázích přehradních nádrží apod. Zde se netopýři ukrývají ve štěrbinách nebo volně visí na stěnách a stropě, někdy vytvářejí i velké shluky.

Hlavní potravu netopýra velkého tvoří velké druhy brouků (zejména z čeledi střevlíkovitých), které sbírá většinou ze země. Jde o druh lovecky vázaný na větší lesní komplexy. Hlavním potravním biotopem je les bez podrostu, ale může využívat i jiné biotopy, zejména sady se sečenými trávníky, pastviny, čerstvě posečené louky a pole, zejména v případě momentálního nadbytku potravy, např. po sklizni obilí koncem léta (Bartonička et Rusiňski 2010; Bendová 2015).

Z hlediska sezónních migrací patří netopýr velký mezi migranty na střední vzdálenosti (druhy, které jsou schopny mezi svými letními úkryty a zimovišti překonávat vzdálenost okolo 100 – 150 km). Pravidelné přelety od úkrytu na loviště činí průměrně cca 5.700 m, maximální vzdálenost k lovišti je udávána přes 13 km. Netopýr velký se při letu pohybuje poměrně nízko nad zemí (průměrná výška letu 3 m), během letové aktivity preferuje listnaté lesy, létá podél lesních cest a průseků i lesních okrajů, dále preferuje také rozptýlené křoviny, parkovou zeleň v zástavbě, stromořadí v otevřené krajině, liniovou křovinnou vegetaci i jiné přírodní liniové struktury. Během letové aktivity naopak nevyužívá nebo se přímo vyhýbá městské zástavbě a vodním plochám bez stromové břehové vegetace (Bartonička et al. 2016).

Rozšíření: Západo-palearktický druh. Areál sahá od Pyrenejského poloostrova až po Ukrajinu, Turecko, Izrael, Libanon a Sýrii, vyskytuje se také v severní Africe. Chybí na Islandu, Britských ostrovech a ve Skandinávii. V ČR se vyskytuje prakticky na celém území státu. Hojnější je v nižších a středních nadmořských výškách, zimuje však i ve vyšších polohách. Po výrazném populačním poklesu během druhé poloviny 20. století pokračuje celková obnova populací, na některých zimovištích je dokonce dosahováno vyšších početností než před poklesem (Anděra et Hanzal 2017).

Výskyt druhu *Myotis myotis* podle záznamů v ND OP

Ohrožení: Z lidských aktivit jej může ohrožovat zejména rušení na zimovišti, nevhodné opravy či úpravy střech a půdních prostorů budov, kde se nacházejí letní kolonie. Netopýr velký patří mezi nízkolétající druhy, a proto je ve větší míře ohrožován i dopravou na pozemních komunikacích.

Ochrana: Netopýr velký je uveden v příloze 2 a 4 směrnice o stanovištích (92/43/EHS). V ČR je předmětem ochrany v 85 EVL. Jedná se o zvláště chráněný druh, který je ve vyhlášce č. 395/1992 Sb., v platném znění, uveden v kategorii kriticky ohrožený. V červeném seznamu řazen v kategorii NT (téměř ohrožený) (Anděra et Hanzal 2017).

Pro ochranu druhu je nutné zachovat vhodné životní prostředí – jak biotopy využívané v letní sezóně (lesní porosty s přirozenou druhovou, prostorovou a věkovou strukturou, stavby s výskytem letních kolonií), tak zimoviště (ochrana jeskyní). Ve využívaných prostorech zajistit klid v období výskytu netopýrů a zabránit nevhodným stavebním úpravám. V případě výskytu většího počtu jedinců na lokalitě, která je využívána člověkem (př: půdní prostory kostelů, zámků či škol) je nutné zabezpečit odklizení netopýřího trusu.

Stav v EVL Beskydy a cíl ochrany

V rámci EVL osídlují letní kolonie netopýra velkého půdní prostory kostelů ve Zděchově, Huslenkách a Valašské Bystřici. Populace čítá kolem 1 000 jedinců. Zimní kolonie nachází úkryty v podzemních jeskyních na Radhošti, Kněhyni, Čertově mlýně, Lysé hoře a v Pulčínských skalách. Letní i zimní kolonie netopýra velkého jsou stabilní a jejich stanoviště jsou vyhovující. Stav ostatních biotopů, které netopýři v EVL využívají je vyhovující.

Stav předmětu ochrany při zařazení EVL do Evropského seznamu

Populace	Min	Max	Jednotka	Kategorie	Podíl populace	Zachovalost	Izolace	Celkové hodnocení
stálá populace	-	-	-	vzácná	15 % $\geq p >$ 2 %	dobré zachování	populace není izolovaná, leží uvnitř areálu rozšíření druhu	dobrá hodnota

Cílový stav předmětu ochrany dle SDO: Zachovat stav předmětu ochrany jako při vyhlášení EVL - letní kolonie v celkové početnosti tisíce jedinců a zimní kolonie v celkové početnosti tisíce jedinců.

Stav v EVL Lidečko - kostel a cíl ochrany

Letní kolonie netopýra velkého v půdních prostorách kostela sv. Kateřiny čítají většinou 100 – 200 jedinců.

Stav předmětu ochrany při zařazení EVL do Evropského seznamu:

Populace	Min	Max	Jednotka	Kategorie	Podíl populace	Zachovalost	Izolace	Celkové hodnocení
rozmnožující se populace	180	180	jedinci		2 % $\geq p > 0$ %	dobré zachování	populace není izolovaná, leží uvnitř areálu rozšíření druhu	dobrá hodnota

Cílový stav předmětu ochrany dle SDO: Zachování vhodných podmínek pro výskyt letní kolonie netopýra velkého, odpovídajícího stavu při vyhlášení.

7.2.6. Vrápenec malý (*Rhinolophus hipposideros*)

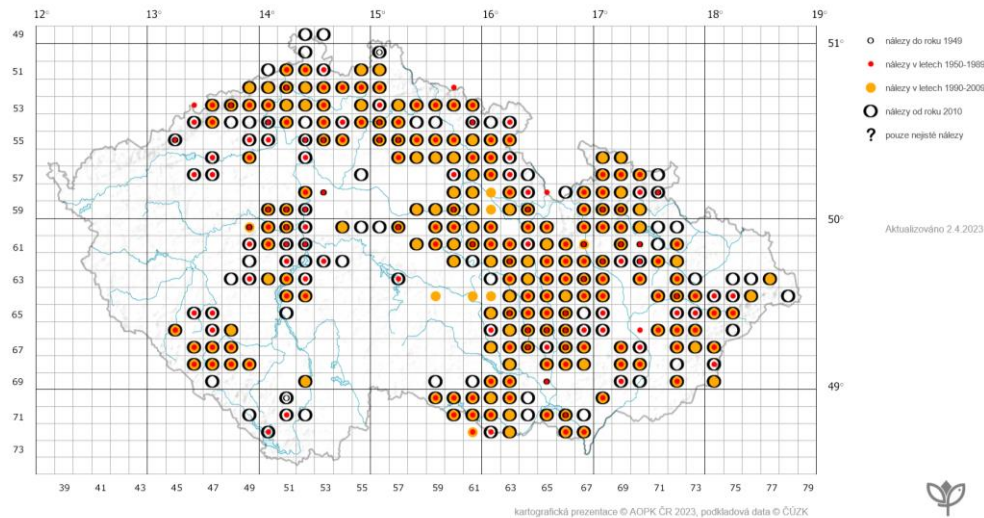
Charakteristika: Vrápenec malý je nápadný druh, který se neukrývá ve štěrbinách, jedinci obvykle visí volně na viditelných místech. Jedná se o původně jeskynní druh, který ve střední Evropě začal zhruba ve středověku využívat také úkryty v lidských stavbách. Letní kolonie samic (20-100 ks) obývají půdy, podkroví, ale také sklepy budov. V období od poloviny června do začátku července samice rodí po jednom mláděti, které kojí po dobu asi 6–7 týdnů. Letní úkryty opouštějí samice a vzletná mláďata v průběhu srpna. K zimování se vrápenec uchylují kromě jeskyní také do štol a velkých sklepů (teplota prostředí v místě zimování +6 až +11°C). Na nejvýznamnějších zimovištích v České republice bývá zjišťováno i několik set až tisíce jedinců.

Vrápenec malý se živí především dvoukřídlým hmyzem, motýly a síťokřídlými. Potravu loví v listnatých lesích, podél lesních okrajů a v břehových porostech podél vodních toků, otevřeným bezlesým plochám se vyhýbá.

Z hlediska sezónních migrací patří vrápenec malý mezi typicky sedentární druhy letounů. Podniká pouze kratší přesuny mezi letními úkryty a zimovišti (obvykle 5 – 30 km, jen výjimečně více), v některých případech dokonce za zimoviště slouží sklep téže budovy, v níž se na půdě nachází letní kolonie. Pravidelné přelety od úkrytu na loviště jsou poměrně krátké, průměrně činí 1.850 m, maximální vzdálenost k lovišti je udávána 6.400 m. Vrápenec se pohybuje nízko nad zemí (průměrná výška letu 1 m), během letové aktivity preferují listnaté lesy, létají podél vodních toků v lesích či podél lesních cest a průseků, dále preferují také vodní toky s pobřežní stromovou vegetací, stromořadí v otevřené krajině, liniovou křovinnou vegetaci i jiné přírodní liniové struktury. Během letové aktivity naopak nevyužívají nebo se přímo vyhýbají zástavbě, plochám polí a luk i vodním tokům a vodním plochám bez pobřežní stromové vegetace (Bartonička et al. 2016).

Rozšíření: Druh je rozšířen v celé západní, střední a jižní Evropě. V ČR se vyskytuje zejména na Moravě, ve východních a středních Čechách. Vrápenec malý bývá obvykle označován jako teplomilný druh. Rozšířen je skutečně zejména v teplejších částech státu, obývá však také podhorské oblasti Pošumaví a další výše položené lokality. Klíčovým faktorem ovlivňujícím rozšíření tohoto druhu je zřejmě spíše dostatek podzemních prostorů sloužících jako zimoviště a místa setkání jednotlivých příslušníků populace, zejména pak přítomnost krasových či pseudokrasových útvarů.

Výskyt druhu *Rhinolophus hipposideros* podle záznamů v ND OP

Ohrožení: Druh je ohrožován opravami a přestavbami střech a půdních prostorů budov, kde se nacházejí letní kolonie, a nevhodným načasováním stavebních prací, a také rušením na zimovištích a nevhodnými způsoby uzavírání vchodů do starých důlních děl a jeskyní.

Ochrana: Vrápenc malý je uveden v příloze 2 a 4 směrnice o stanovištích (92/43/EHS). V ČR je předmětem ochrany v 85 EVL. Jedná se o zvláště chráněný druh, který je ve vyhlášce č. 395/1992 Sb., v platném znění, uveden v kategorii kriticky ohrožený. V červeném seznamu řazen v kategorii VU (zranitelný) (Anděra et Hanzal 2017).

Při péči o druh je stěžejní zabezpečení lokalit výskytu, a to zimovišť (jeskyně, štoly, sklepy) i letních kolonií (půdy, případně sklepy budov).

Stav v EVL Pozděchov - kostel a cíl ochrany

Letní kolonie samic vrápence malého obývá půdní prostory a věž kostela v Pozděchově, početnost se pohybuje v desítkách jedinců (v letech 1997 – 2010 bylo zaznamenáno 31 – 62 samic (plán péče).

Stav předmětu ochrany při zařazení EVL do Evropského seznamu:

Populace	Min	Max	Jednotka	Kategorie	Podíl populace	Zachovalost	Izolace	Celkové hodnocení
rozmnožující se populace	50	50	jedinci		2% ≥ p > 0%	dobré zachování	populace není izolovaná, leží uvnitř areálu rozšíření druhu	dobrá hodnota

Cílový stav předmětu ochrany dle SDO: Udržení stavu početnosti letní kolonie vrápence malého jako při vyhlášení.

8. VÝSLEDKY NÁVŠTĚVY A TERÉNNÍCH ŠETŘENÍ NA ÚZEMÍ DOTČENÝCH EVL A PO

Terénní šetření a biologické průzkumy nebyly provedeny na území EVL Beskydy, ale v území, které bude dotčeno posuzovaným záměrem I/49, 4903.2, 4904, 4905 MÚK Vizovice – hranice ČR/SR a v jeho okolí. Vlastní terénní šetření bylo provedeno v září 2022 a v dubnu 2023, zaměřeno bylo na posouzení širších prostorových vazeb a celkového stavu dotčeného území a jeho okolí. V letech 2019 - 2022 byly v rámci dotčeného území provedeny podrobné biologické průzkumy pro potřeby posouzení vlivů záměru na životní prostředí a zpracování hodnocení podle § 67 ZOPK, včetně rámcové migrační studie (EKOLA group, spol. s r.o. 2022; subdodavatel Mgr. Radim Kočvara, autorizovaná osoba). V následujícím přehledu jsou uvedeny výsledky těchto průzkumů pro řešené druhy (dotčené předměty ochrany). Vzhledem k biologii dotčených druhů, jejich mobilitě a nízké početnosti jejich populací nemohou provedené průzkumy poskytnout informace, které by byly dostatečné k popisu současného stavu populací a rozšíření druhů v zájmovém území, a proto je stěžejní využití dalších dostupných dat. Využita byla data zaznamenaná v Nálezové databázi ochrany přírody (© ND AOPK ČR, 2021) a v případě velkých šelem také informace z monitoringu prováděného Hnutím DUHA Olomouc v širším zájmovém území poskytnuté Mgr. Michalem Bojdou. Jedná se o dílčí výsledky mapování velkých šelem z předchozích let, v NDOP nejsou data z posledních let zatím obsažena. V dané oblasti probíhal spíše extenzivní výzkum velkých šelem. V případě rysa a vlka byla využita hlavně data z fotopastí, u medvěda kombinace dat z fotopastí a nálezů pobytových znaků. Při monitoringu pomocí fotopastí byly v posledních letech využity přístroje s infrapřívitem (fotopasti Browning), a ve Vizovických vrších také fotopast s bílým bleskem (Cuddeback Ambush). Barevné fotografie a kvalitní videozáznamy z infrafotopastí mohou významně pomoci s identifikací jednotlivých jedinců rysa ostrovida, případně i vlka obecného. Dvě fotopasti byly od poloviny roku 2021 umístěny také v Lyském průsmyku.

8.1. Velké šelmy

Rys ostrovid (*Lynx lynx*)

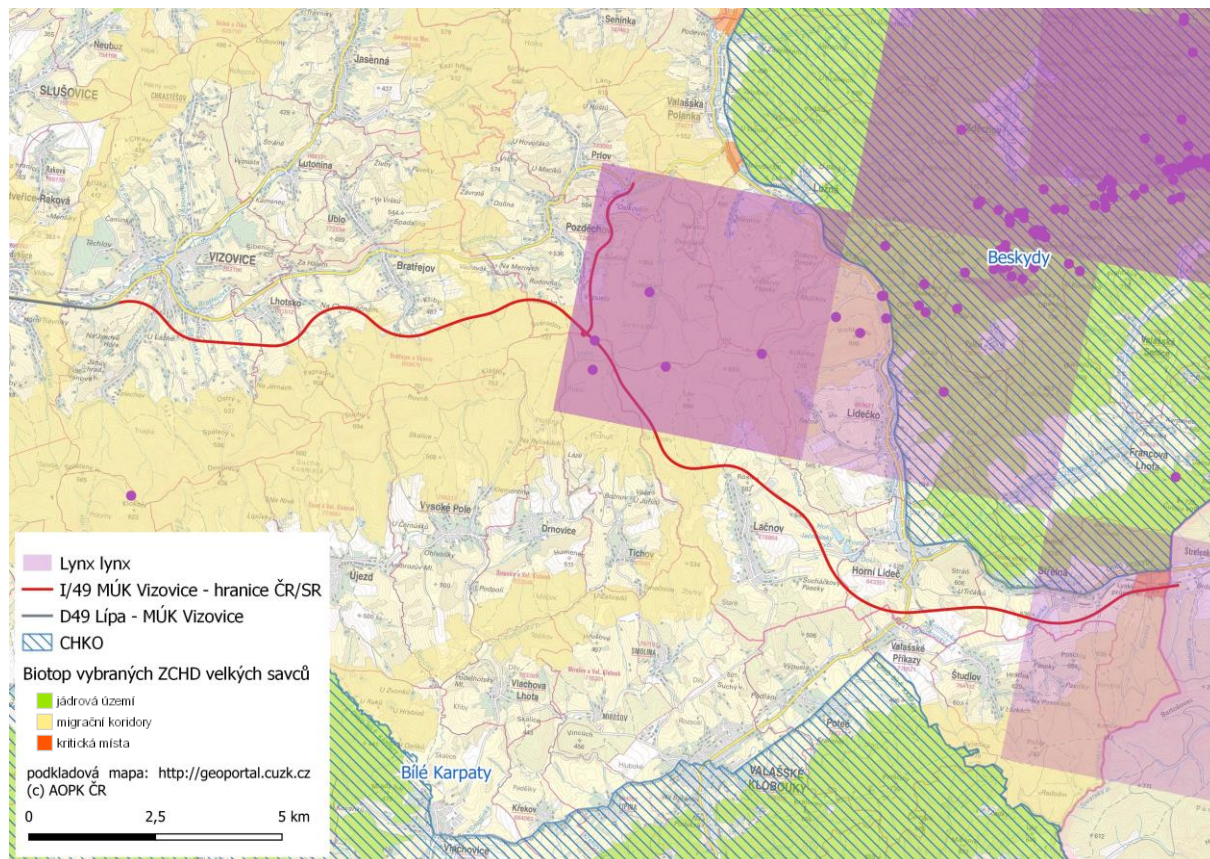
Aktuálním průzkumem nebyl rys zastižen (EKOLA group, spol. s r.o. 2022). Podle dat NDOP z území potvrzen v okolí Lačnova (Vařákovy paseky, sedlo Bařinka), Pozděchova (pramenná niva potoka Trubiska), pod vrchem Svéradov. Z širšího okolí je evidováno velké množství nálezů na území CHKO/EVL Beskydy, méně pak na území CHKO Bílé Karpaty (zejména v okolí Vlárského průsmyku) a také podél hřebene Vizovické vrchoviny. Vyšší četnost záznamů na území CHKO/EVL Beskydy jistě částečně odráží větší intenzitu sledování druhu (přítomnost šelem je zde pravidelně monitorována). V ostatních uvedených oblastech není systematický monitoring prováděn, ale i tak existují aktuální a opakované záznamy o výskytu druhu. Nálezová data z období po roce 2000 zaznamenaná v NDOP jsou zobrazena na následující mapce (Obr. 3).

V rámci mapování velkých šelem (Hnutí DUHA Olomouc) byli v Bílých Karpatech zaznamenaní na fotopastech 3 jedinci rysa ostrovida v letech 2018, 2020 a 2021. Dva jedince se podařilo díky fotopastem identifikovat. V roce 2020, se na fotopastech zachytil rys Radim, který přešel z Moravskoslezských Beskyd do Bílých Karpat a následně do Vsetínských Beskyd. Tento rys byl 27. 12. 2020 sražen na dálnici D1 u Brna. V roce 2021 byla opakovaně na severu Bílých Karpat zachycena rysice Žakelina, která se aktuálně zdržuje v Javorníkách. V obou případech se jednalo o rozptýl mladých jedinců rysů, kteří se narodili v Moravskoslezských Beskydech.

Ve Vizovických vrších bylo na fotopastech od roku 2019 zaznamenáno 6 různých jedinců rysa ostrovida (4 samci, 2 samice). U tří jedinců byl v dané oblasti výskyt potvrzen opakovaně. Ve dvou

případech se jednalo o rezidentní jedince, jejichž teritorium zahrnovalo Javorníky i Vizovické vrchy. Další rys Břetislav se v této oblasti opakovaně vyskytoval v době rysí říje.

Významnost Vizovických vrchů pro populaci rysa potvrdil i dříve realizovaný projekt Monitoring velkých šelem v EVL Beskydy (2011 – 2014), jehož součástí byla i telemetrie rysů. Jeden z telemetrovaných rysů, přecházel z Javorníků i do Vizovických vrchů (Krojerová et al. 2019)

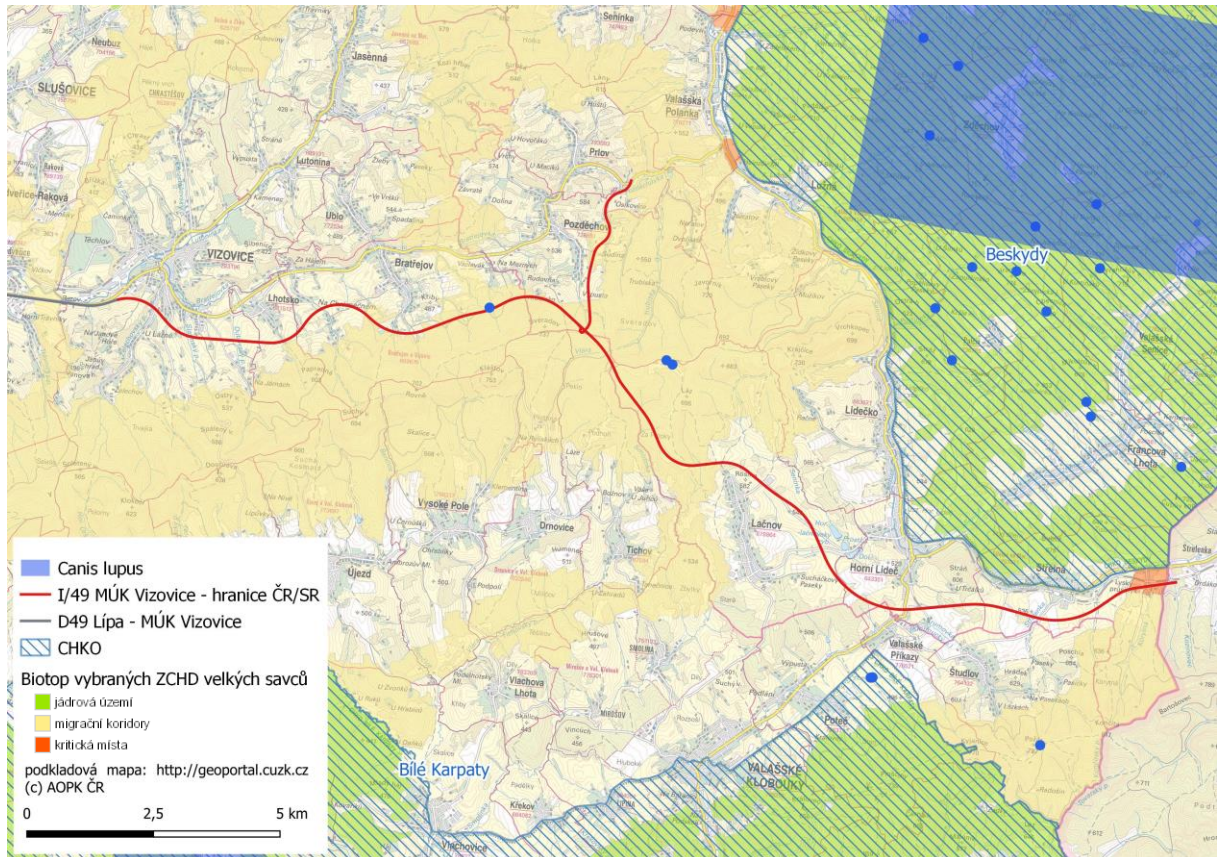
Obr. 3: Výskyt rysa ostrovida v širším zájmovém území podle dat NDOP (© ND AOPK ČR, 2023; zobrazena data z období 01/2000 – 04/2023, nálezy lokalizované s přesností 5 km a lepší).

Vlk obecný (*Canis lupus*)

Přítomnost vlka v dotčeném území byla při aktuálním průzkumu potvrzena. Dne 15. 6. 2019 byl A. Czernikem nalezen trus na lesní cestě u Bratřejova (v km 43,2 navrhované I/49). Po konzultacích s kolegy z Polska (Lewandowski 2019) bylo konstatováno, že se s velkou pravděpodobností jednalo o trus vlka. V zimních měsících opakovaně registrovány stopy v prostoru zaniklé osady Vařákovy paseky (EKOLA group, spol. s r.o. 2022). V NDOP jsou z území dva záznamy výskytu druhu z let 2006 a 2007, lesní cesta pod vrchem Požár JV Študlova a Vařákovy paseky, a opakovaný záznam z března 2022 z území jižně od Valašských příkazů. Z širšího okolí je evidováno velké množství nálezů na území CHKO/EVL Beskydy, méně pak na území CHKO Bílé Karpaty, v Hostýnských vrších a také podél hřebene Vizovické vrchoviny. Nálezová data jsou zobrazena na následující mapce (Obr. 4), jedná se o data z období po roce 2000 zaznamenaná v NDOP, doplněn je nález vlčího trusu z území poblíž Bratřejova a nálezy stop z oblasti Vařákových pasek (EKOLA group, spol. s r.o. 2022).

V rámci mapování velkých šelem (Hnutí DUHA Olomouc) byl vlk na fotopastech zaznamenan opakovaně v roce 2020 i 2022 ve Vizovických vrších. Mnohem častěji byl výskyt vlků potvrzen v severní části Bílých Karpat. Pravidelně byli vlci v tomto pohoří zaznamenaní v roce 2017 a v letech 2020 až 2022. Sever Bílých Karpat je součástí domovského okrsku vlčího páru, který se vyskytuje také

v Javorníkách a k přechodu do Bílých Karpat využívá zalesněného území v Lyském průsmyku, což potvrdily výstupy z fotopasti v daném území. Stejně jako u rysa, bylo možné některé jedince vlka na fotopastech identifikovat a individuálně rozlišit

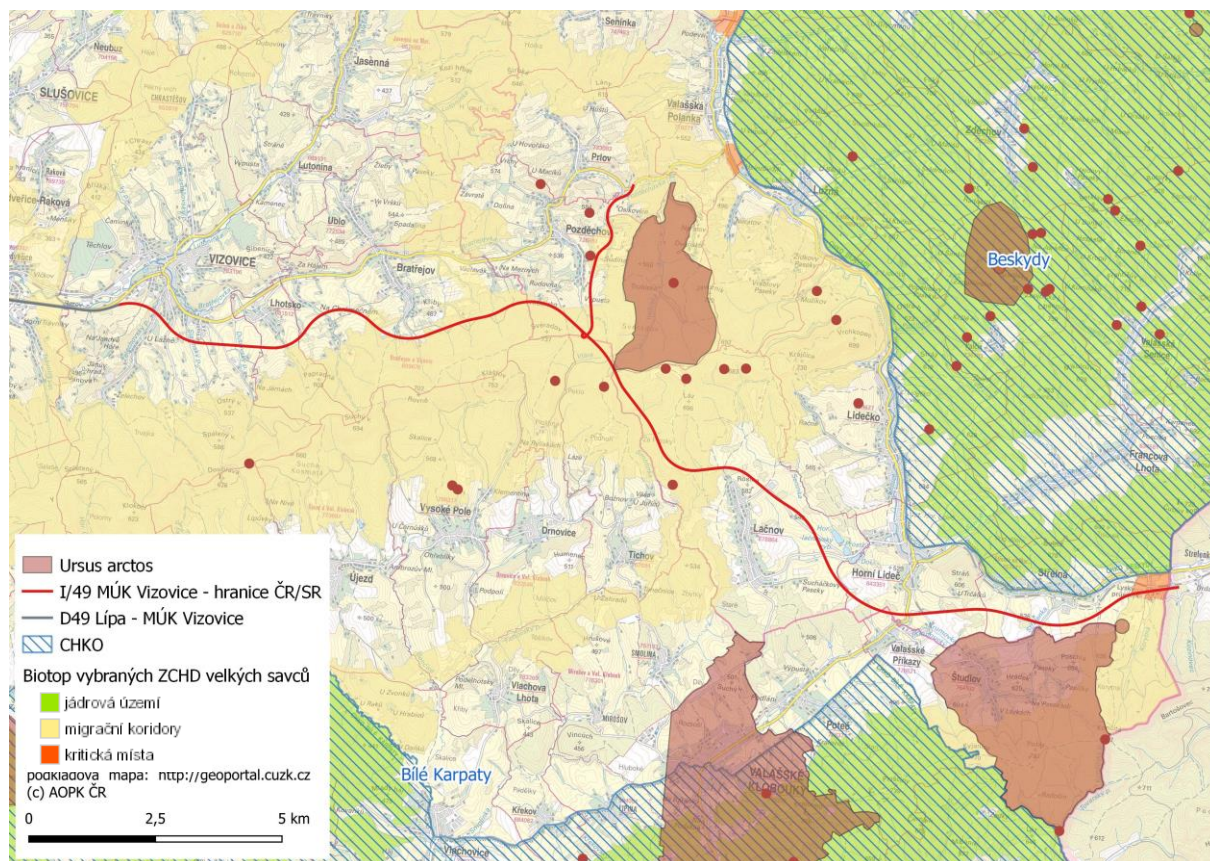

Obr. 4: Výskyt vlka obecného v širším zájmovém území podle dat NDOP (© ND AOPK ČR, 2023; zobrazena data z období 01/2000 – 04/2023, nálezy lokalizované s přesností 5 km a lepší) a EKOLA group, spol. s r.o. (2022).

Medvěd hnědý (*Ursus arctos*)

aktuálně neregistrovány pobytové stopy (EKOLA group, spol. s r.o. 2022). V rámci NDOP je výskyt medvěda v dotčeném území opakovaně potvrzen, a to v oblasti Vizovických vrchů mezi Lačnovem a Pozděchovem a v okolí Pozděchova (Láz, Příčky, Lačnovské skály, Vařákovy paseky, pramenná niva potoka Trubiska) a také v oblasti Lyského průsmyku, Študlova a Končité na hranici ČR/SR. Většina nálezů je datována před rokem 2010, z Vizovických vrchů jsou v NDOP záznamy ještě z let 2014 a 2016 (okolí Lačnova, Vysoké Pole). Z širšího okolí jsou evidovány nálezy na území CHKO/EVL Beskydy, CHKO Bílé Karpaty a ve Vizovických a Hostýnských vrších. Nálezová data z období po roce 2000 zaznamenaná v NDOP jsou zobrazena na následující mapce (Obr. 5).

V Bílých Karpatech i Vizovických vrších je výskyt medvěda potvrzován každoročně. V severní části Bílých Karpat byl v letech 2006 až 2010 potvrzen trvalý výskyt medvěda, také v roce 2020 byl v této oblasti potvrzen výskyt medvěda v zimním období. Většinou se ve Vizovických vrších i Bílých Karpatech objevují medvědi v jarních měsících, což souvisí s medvědí říjí, kdy zejména mladí samci putují na větší vzdálenosti. Dalším obdobím výskytu je druhá polovina léta a první polovina podzimu, což pravděpodobně souvisí s vyhledáváním potravy.

Obr. 5: Výskyt medvěda hnědého v širším okolí záměru podle dat NDOP (© ND AOPK ČR, 2023; zobrazena data z období 01/2000 – 04/2023, nálezy lokalizované s přesností 5 km a lepší).

Z dostupných dat je zřejmé, že území, které bude dotčeno posuzovaným záměrem I/49, 4903.2, 4904, 4905 MÚK Vizovice – hranice ČR/SR, má mimořádný význam pro migraci všech řešených druhů. S ohledem na zaznamenaný výskyt velkých šelem a charakter území i vymezení biotopu vybraných ZCHD velkých savců lze v rámci dotčeného území vymezit dvě hlavní migrační trasy druhů, a to v ose Vizovické vrchoviny a podél hranice ČR/SR. Jako důležitá se pak jeví i spojnice mezi Vizovickými a Hostýnskými vrchy, která v rámci dotčeného území prochází mezi Bratřejovem a Pozdřehovem. Tomu odpovídá i vymezení biotopu vybraných ZCHD velkých savců, navrhovaná silnice I/49 je v územním střetu s vymezenými migračními koridory, jádrová území nezasahuje.

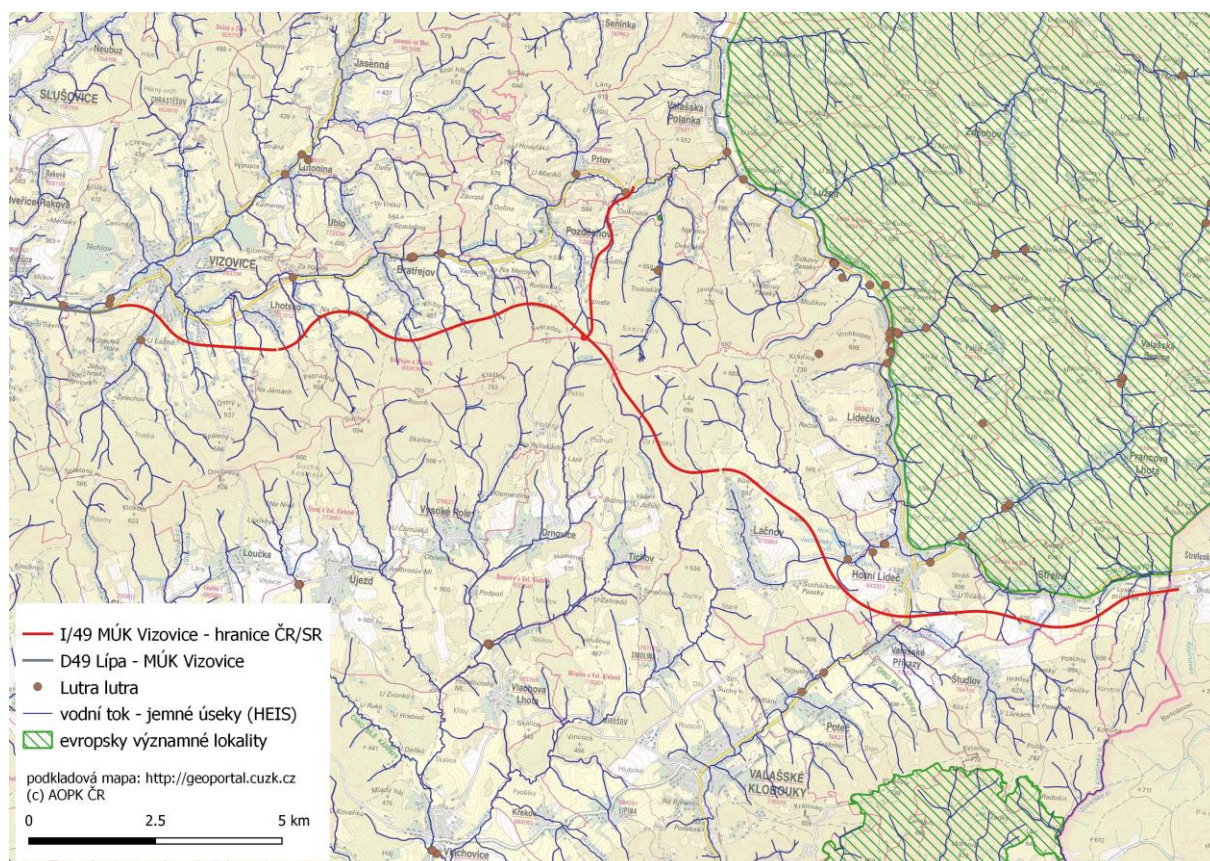
Četné a opakované záznamy velkých šelem v lesním komplexu Vizovické vrchoviny nicméně svědčí o tom, že tato část dotčeného území představuje biotop vhodný i pro jejich trvalý výskyt, který jedinci využívají nebo mohou využívat jako součást svého domovského okrsku.

Na základě habitatových modelů, které jsou součástí výstupů projektu EHP-40 Komplexní přístup k ochraně fauny terestrických ekosystémů před fragmentací krajiny v ČR (část B.9. Habitatové modely zájmových druhů savců (Romportl 2016)), představuje téměř souvisle zalesněný hřeben Vizovických vrchů vhodný až velmi vhodný (tj. nejkvalitnější) biotop pro všechny tři řešené druhy velkých šelem.

Dle kategorizace území ČR z hlediska výskytu a migrací velkých savců je lokalita součástí území kategorie II. – území zvýšeného významu (na stupnici I.–V., kde I. je nejvýznamnější území pro migraci), ve východní příhraniční části pak kategorie I. – území mimořádného významu (od km 54,3 navrhované silnice I/49 po hranici se Slovenskem).

8.2. Vydra říční (*Lutra lutra*)

V širším dotčeném území byla v rámci provedeného biologického průzkumu vydra říční registrována dle pobytových stop, nejčastěji trusu, v Dřevnici, Lutonince, Bratřejovce, Pozděchůvce, Senince a v Želechovském potoce. Rozmnožování v území nebylo při průzkumech zjištěno (EKOLA group, spol. s r.o. 2022). V NDOP je výskyt vydry evidován na více lokalitách na Lutonince a Dřevnici, na toku Bratřejovky S od Bratřejova, v Pozděchůvce (Prlov), v potoce Trubiska, v Brumovce pod Valašskými Příkazy a v okolí Lačnovských rybníků. Vydra pravděpodobně využívá i další vodní toky v dotčeném území a jeho okolí. Nálezová data chybí z oblasti zalesněného hřebene Vizovických vrchů, kde nejsou vhodné biotopy pro trvalá teritoria vydry říční, ale i toto území je důležité z hlediska možných migrací.

Obr. 6: Výskyt vydry říční v okolí záměru podle dat NDOP (© ND AOPK ČR, 2023; zobrazena data z období 01/2000 – 04/2023, nálezy lokalizované s přesností 2 km a lepší) a EKOLA group, spol. s r.o. (2022).

8.3. Letouni

Netopýr velký (*Myotis myotis*)

V rámci provedeného biologického průzkumu byl netopýr velký registrován při lovu a přeletu na více lokalitách. Opakovaně lov v remízích a mezích jižně od Bratřejova, přelet a lov v lemu lesa severovýchodně od Lačnova (12. 8. 2019, min. 4 ex.), rovněž při lovu na okraji lačnovských rybníků. 13. 8. 2019 registrován přelet u Střelné u obory při hranici ČR/SR (EKOLA group, spol. s r.o. 2022). Letní kolonie v blízkosti záměru jsou v půdních prostorách kostela sv. Kateřiny v Lidečku většinou 100 – 200 jedinců (viz také výše, EVL Lidečko – kostel), dřívější kolonie registrovány také v kostele a na půdě zámku v Bratřejově a kostelích v Pozděchově.

Vrápenec malý (*Rhinolophus hipposideros*)

Vrápenec malý je v území vzácný, registrován byl ojediněle při lovu západně Pozdřehova na okraji Bařovy trati. 12. 8. 2019, min. 2 ex. lov (EKOLA group, spol. s r.o. 2022). V kostele sv. Jiří v Pozdřehově se nachází letní kolonie druhu čítající desítky jedinců.

Pro oba dotčené druhy letounů platí, že v území dotčeném realizací záměru se nachází jejich (potenciální) potravní biotopy, druhy se zde mohou vyskytovat při přeletích a migracích. Místa se známými letními koloniemi ani zimoviště nebudou realizací záměru dotčena, stejně tak ani jejich bezprostřední okolí.

9. ÚDAJE O PROVEDENÝCH KONZULTACÍCH

Konzultace byly provedeny s RNDr. Tomášem Šikulou a Mgr. Tomášem Libosvárem (HBH Projekt, spol. s.r.o.). Konzultována byla problematika migrační prostupnosti záměru, využití habitatových modelů zpracovaných pro velké šelmy a také návrh opatření.

Dále byly provedeny konzultace s RNDr. Danuší Bartošovou (Správa CHKO Beskydy), konzultován byl aktuální výskyt velkých šelem na území CHKO Beskydy a dostupnost dat. Všechna data pořizovaná Správou CHKO Beskydy jsou obsažena v NDOP, jde o data z území CHKO, informace o výskytu velkých šelem a data z monitoringu prováděného v území navazujícím na CHKO Beskydy (území dotčené záměrem) doporučila dr. Bartošová získat od Hnutí DUHA Olomouc.

S Ing. Václavem Hlaváčem (AOPK ČR) byla konzultována problematika výstavby navrhované silnice I/49 v koncovém úseku u státní hranice a dopad na vymezené kritické místo Střelná vymezené na migračním koridoru biotopu vybraných ZCHD velkých savců. Výsledkem konzultace je požadavek na prověření možnosti přemostění navrhované silnice kolem km 59,4 (vedena zde v zářezu) a souběžně vedené železniční trati č. 280 migračním objektem (nadchodem).

S Mgr. Michalem Bojdou (Hnutí DUHA Olomouc) byla konzultována problematika migrací velkých šelem podél hranice ČR/SR (konkrétní migrační trasy, dokumentované pohyby velkých šelem podle záznamů z fotopastí) a dále kvalita biotopu a možnosti jejich trvalého výskytu v území, které bude dotčeno posuzovaným záměrem (zejména oblast Vizovických vrchů). Mgr. Bojdu byly také poskytnuty dílčí výsledky mapování velkých šelem v širším zájmovém území záměru.

10. IDENTIFIKACE A POPIS OČEKÁVANÝCH VLIVŮ ZÁMĚRU

Při výstavbě a provozu posuzovaného záměru lze předpokládat níže uvedené vlivy, které jsou relevantní dotčeným předmětům ochrany evropsky významných lokalit (rys ostrovid, vlk obecný, medvěd hnědý, vydra říční, netopýr velký a vrápenec malý). Vlivy jsou identifikovány pro všechny předkládané varianty posuzovaného záměru, pokud níže v textu není uvedeno jinak.

10.1. Očekávané vlivy v období výstavby záměru

Přímý zásah do biotopů druhů a jejich likvidace či narušení: výstavba záměru bude znamenat zábor území v trase plánované silnice a degradaci a narušení okolních ploch. K přímému zásahu a degradaci biotopů dojde mimo území lokalit soustavy Natura 2000.

Přímá mortalita: v období výstavby nelze vyloučit neúmyslné usmrcování živočichů v prostoru stavebních prací a příjezdových cest.

Fragmentace a ovlivnění migrační prostupnosti území: výstavbou silnice dojde k fragmentaci území a narušení migrační prostupnosti (viz níže – vlivy v období provozu).

Rušivé vlivy: živočichové budou ovlivňováni rušivými vlivy způsobenými hlukem, vibracemi a světlem ze stavební činnosti a provozu těžkých nákladních vozidel. S pohybem osob a techniky je třeba počítat v prostoru staveniště i podél příjezdových cest.

Znečištění: při realizaci stavebních prací bude docházet k emisím znečišťujících látek do ovzduší, území v širším okolí staveniště bude ovlivňováno zvýšenou prašností. Stavební činnost bude také spojena s rizikem havarijního znečištění horninového prostředí a vod v blízkosti staveniště.

10.2. Očekávané vlivy v období provozu záměru

Fragmentace a ovlivnění migrační prostupnosti území: nová navrhovaná silnice I/49 jako liniová stavba způsobí trvalou fragmentaci dotčeného území z pohledu kontinuity biotopů i s ohledem na migrace živočichů. Navrhovaná silnice je v územním střetu s vymezeným biotopem vybraných zvláště chráněných druhů velkých savců. Migrační prostupnosti stavby je věnována velká pozornost, s ohledem na průchod stavby velmi členitým územím stavba zahrnuje velký počet mostních objektů, součástí všech variant jsou také tunely.

Přímá mortalita: na nově zprovozněném úseku silnice může docházet ke kolizím živočichů s projíždějícími vozidly.

Rušivé vlivy: provoz na silnici bude spojen se vznikem hluku a vibrací. Intenzita těchto vlivů bude kolísat během dne. V noci bude nižší, ale přidá se navíc světelné rušení.

Znečištění: provoz nového úseku silnice bude spojen s produkcí znečišťujících látek, které se budou dostávat do ovzduší, na povrch terénu v blízkosti nové komunikace a do povrchových vod spolu s dešťovými vodami odváděnými ze silnice do recipientů.

10.3. Přeshraniční vlivy

Ovlivnění lokalit Natura 2000 mimo území ČR se nepředpokládá. V přílehlé části Slovenska nejsou lokality Natura 2000 vymezeny.

11. VYHODNOCENÍ OČEKÁVANÝCH VLIVŮ ZÁMĚRU

Vlivy záměru, resp. jednotlivých posuzovaných variant záměru z hlediska jejich rozsahu a významnosti jsou vyhodnoceny ve vztahu k dotčeným předmětům ochrany EVL Beskydy, EVL Pozdřechov – kostel a EVL Lidečko – kostel (rys ostrovid, vlk obecný, medvěd hnědý, vydra říční, netopýr velký, vrápenec malý). Při hodnocení jsou zvažovány přímé i nepřímé vlivy záměru, které mohou nastat při jeho realizaci i provozu. Předpokládané kumulativní a synergické vlivy jsou pak komentovány souhrnně s poukázáním na odlišnosti platné pro konkrétní druhy přímo v textu. Hodnocení dbá principu předběžné opatrnosti.

Významnost vlivů je vyhodnocena pro každý předmět ochrany (dotčený živočišný druh) zvlášť, a to podle níže uvedené stupnice, která vychází z metodického materiálu vydaného ve Věstníku MŽP XVII/11/2007 (Roth 2007).

Tab. 10: Stupnice použitá pro hodnocení významnosti vlivů (zdroj: Roth (2007)).

hodnota	termín	popis
-2	významný negativní vliv	Negativní vliv podle odst. 9 § 45i ZOPK. Vylučuje realizaci záměru (resp. záměr je možné realizovat pouze v určených případech dle odst. 9 a 10 § 45i ZOPK). Významný rušivý až likvidační vliv na stanoviště či populaci druhu nebo její podstatnou část; významné narušení ekologických nároků stanoviště nebo druhu, významný zásah do biotopu nebo do přirozeného vývoje druhu. Vyplyvá ze zadání záměru, nelze jej eliminovat.
-1	mírně negativní vliv	Omezený/mírný/nevýznamný negativní vliv. Nevylučuje realizaci záměru. Mírný rušivý vliv na stanoviště či populaci druhu; mírné narušení ekologických nároků stanoviště nebo druhu, okrajový zásah do biotopu nebo do přirozeného vývoje druhu. Je možné jej minimalizovat navrženými zmírňujícími opatřeními.
0	bez vlivu	Záměr nemá žádný prokazatelný vliv.
+	pozitivní vliv	Příznivý vliv na stanoviště či populaci druhu; zlepšení ekologických nároků stanoviště nebo druhu, příznivý zásah do biotopu nebo do přirozeného vývoje druhu.

11.1. Velké šelmy

Velké šelmy, rys ostrovid, vlk obecný a medvěd hnědý, byly identifikovány jako dotčené předměty ochrany EVL Beskydy, a to vzhledem k očekávanému omezení migrační prostupnosti území v blízkosti EVL a přímému zásahu do části biotopu druhů. I přes některé odlišnosti v ekologii a rozšíření jednotlivých druhů je způsob jejich ovlivnění záměrem obdobný a očekávané vlivy posuzovaného záměru jsou proto komentovány souhrnně s poukázáním na odlišnosti platné pro konkrétní druhy přímo v textu. Významnost vlivů je pak vyhodnocena pro každý dotčený druh zvlášť.

11.1.1. Hodnocení vlivů záměru

Rys ostrovid, vlk obecný a medvěd hnědý budou ovlivněni **omezením migrační prostupnosti území v blízkosti EVL Beskydy**. Dlouhodobá existence populací těchto druhů je přitom závislá na zachování možnosti migrací mezi územím EVL a okolními krajinnými celky s dostatečným zastoupením vhodných biotopů a zachování propojení jednotlivých částí populací. Jedinci těchto druhů obývají velmi rozsáhlá území a k jejich biologii patří i pohyb krajinou na velké vzdálenosti (disperze mladých jedinců vytlačovaných z rodičovských okrsků, nepravidelné přesuny dospělých jedinců), který je podmínkou trvalé existence jejich populací. Prostřednictvím pohybu v krajině mohou reagovat na změny v prostředí, doplňovat ztrátové části populace a zejména udržovat potřebnou genetickou rozmanitost. Velké šelmy tedy mají vysoké nároky na volnou migraci v krajině a bez funkčního propojení jednotlivých částí populací není jejich existence dlouhodobě udržitelná.

Realizace záměru ve všech posuzovaných variantách bude spojena se vznikem migrační překážky v podobě tělesa silnice I/49, ve variantě 1 také přivaděče Pozděchov. Rušivé vlivy spojené s výstavbou a následným provozem záměru budou dále odrazovat zvířata od pokusu přejít přes takto ovlivněné území.

V období výstavby bude působení rušivých vlivů velmi silné, a to podél trasy navrhované silnice I/49 (zejména v místech koncentrace stavebních prací – portály tunelů, u mostních objektů apod.) i podél příjezdových cest, kde také může dojít ke zhoršení migrační prostupnosti a k nárůstu rizika střetů zvířat se staveništní dopravou. Pro prevenci, vyloučení či minimalizaci předpokládaných vlivů působících v období výstavby jsou navržena opatření, která by měla být zapracována do dalšího

stupně projektové dokumentace, zejména do zásad organizace výstavby, jedná se zejména o časové omezení prací, ochranné prvky podél příjezdových cest a další (viz kap. 13). Vlivy výstavby budou dočasné (krátkodobé) a lze je hodnotit jako mírně negativní. Pozornost je proto dále zaměřena na předpokládané dlouhodobé až trvalé ovlivnění migrační prostupnosti území v období provozu záměru.

Pro posuzovaný záměr byla zpracována rámcová migrační studie (EKOLA group, spol. s r.o. 2022; subdodavatel Mgr. Radim Kočvara, autorizovaná osoba pro zpracování hodnocení podle § 67 ZOPK), rámcová migrační studie je stejně jako toto naturové posouzení samostatnou přílohou oznámení záměru, samostatná příloha B.15). Migrační prostupnost stavby je vyhodnocena pro jednotlivé skupiny živočichů (A, B, C), přičemž velké šelmy spadají do skupiny A, která je nejnáročnější na technické řešení migračních profilů. Pro každý migrační objekt je vypočítán index otevřenosti (I) jako šířka podchodu násobená výškou, dělená délkou (Hlaváč et Anděl 2001) a při řešení vhodnosti migračních objektů je následně využita metodika migračního potenciálu (MP) (Anděl et al. 2006, 2011, technické podmínky TP 180). Funkčnost migračního profilu určuje složka ekologická (migrační potenciál ekologický, MPE) a technická (migrační potenciál technický, MPT). Celkový migrační potenciál je pak definován jako součin obou těchto složek: $MP = MPE * MPT$. Detailně je postup výpočtu popsán v rámcové migrační studii (EKOLA group, spol. s r.o. 2022).

Migrační funkčnost profilu lze pak klasifikovat podle migračního potenciálu (MP) (dle TP 180):

- 1,0 – 0,8 = zcela funkční stav, blíží se ideálnímu řešení
- 0,8 – 0,6 = nadprůměrná, vysoká funkčnost, pouze s malými omezeními
- 0,6 – 0,4 = průměrná, střední funkčnost, se zřetelně omezujícími prvky
- 0,4 – 0,2 = podprůměrná, nízká funkčnost, řada omezujících prvků
- 0,2 – 0,0 = nefunkční stav, blíží se úplné neprůchodnosti pro zvěř

S ohledem na zaznamenaný výskyt velkých šelem v dotčeném území i jeho širším okolí, charakter území i vymezení biotopu vybraných ZCHD velkých savců (viz také Obr. 5) lze v rámci dotčeného území vymežit hlavní migrační trasy druhů:

- v území na spojnici mezi Vizovickými a Hostýnskými vrchy, která v rámci dotčeného území prochází mezi Bratřejovem a Pozdětchovem (migrační koridor kříží úsek cca km 41,8 – 44,0 navrhované silnice I/49).
- v ose Vizovické vrchoviny, zejména podél hřebenové části Vizovických vrchů (sedlo Bařinka), jde o migrační koridor zásadního významu (migrační koridor kříží úsek cca km 44,0 – 49,5 navrhované silnice I/49)
- podél hranice ČR/SR – Lyský průsmyk jako zásadní migrační propojení Javorníků a Bílých Karpat (migrační koridor kříží úsek cca km 58,5 – KÚ navrhované silnice I/49).

V uvedených úsecích navrhované silnice je zcela nezbytné zachovat dostatečnou průchodnost území pro velké savce. Z hlediska posouzení jednotlivých migračních objektů jsou v rámci naturového posouzení za migračně průchodné pro velké šelmy považovány objekty s migračním potenciálem vypočítaným pro kategorii A živočichů vyšším než 0,5. Průchodnost celých úseků navrhované silnice I/49 křížících vymezené migrační koridory je pak založena na určení zbytkové průchodnosti těchto úseků, která by měla činit alespoň 25 %. Při této úvaze byly zohledněny výsledky studie průchodnosti dálnice v oblasti Gorski kotar v Chorvatsku (Kusak et. al., 2009), která prochází územím osídleným velkými šelmami. Migrační objekty na této dálnici (mosty, viadukty, ekodukt) zajišťují průchodnost 25 %, přičemž výsledky sledování pohybu zvířat ukázaly, že dálnice v daném úseku netvoří bariéru

pro pohyb velkých šelem a kopytníků a je zachována i spojitost mezi jejich biotopy na obou stranách komunikace.

Území mezi Bratřejovem a Pozdětchovem (cca km 41,8 – 44,0 navrhované silnice I/49)

V tomto úseku se posuzované **varianty 1, 2A a 2B** významně neliší, a proto jsou komentovány souhrnně (drobné odlišnosti jsou komentovány u jednotlivých mostů). Migrační prostupnost daného úseku je zajištěna následujícími objekty:

- Most na nové silnici I/49 přes údolí v km 42,21 - délka 194,5 m (km 42,11–42,31), výška nad terénem 6,7 až 26,7 m (16,7 m), délka průchodu 16,6 m, I = 196. MPE činí pro kategorii A (0,80), MPT činí pro kategorii A (0,92), MP = 0,74. Jedná se o přírodě blízké území, které je již součástí souvislého lesního celku severních svahů Klášťova (753 m n. m.). Rušivé vlivy zde nejsou, okolní prostředí je optimální pro migraci. Přeložka stávající lesní cesty je s minimálními vlivy. Území je významné pro všechny kategorie savců, potvrzena zde byla migrace ve směru levobřežního přítoku Klášterského potoka, živočichové zde migrují především z lesního prostředí do mozaiky luk a pastvin v okolí Bratřejova, je zde však rovněž dálkový koridor migrace ve směru lesního komplexu severně Bratřejovky. V širším okolí byl potvrzen výskyt jelena i vlka.
- Most na nové silnici I/49 přes údolí v km 42,62 - délka 310,5 m (km 42,46–42,78), výška nad terénem 5,9 až 35,3 m (20,6 m), délka průchodu 21,1 m, I = 303 (uspořádání 2+2 jízdní pruhy ve všech variantách). MPE činí pro kategorii A (0,80), MPT činí pro kategorii A (0,92), MP = 0,76. Jedná se o přírodě blízké území, které je již součástí souvislého lesního celku severních svahů Klášťova (753 m n. m.). Rušivé vlivy zde jsou pouze lokální, lesní cesta a samota severněji, okolní prostředí je optimální pro migraci. Přeložka stávající lesní cesty je s minimálními vlivy. Území je významné pro všechny kategorie savců, potvrzena zde byla migrace ve směru Klášterského potoka, živočichové zde migrují především z lesního prostředí do mozaiky luk a pastvin v okolí Bratřejova, je zde však rovněž dálkový koridor migrace ve směru lesního komplexu severně Bratřejovky. V širším okolí byl potvrzen výskyt jelena i vlka.
- Most na nové silnici I/49 přes údolí v km 43,35 - délka 502,5 m (km 43,10–43,60), výška nad terénem 5,1 až 27,5 m (16,3 m), délka průchodu 20,1 m, I = 407,5 (uspořádání 2+2 jízdní pruhy). MPE činí pro kategorii A (0,90), MPT činí pro kategorii A (0,92), MP = 0,83. Jedná se o přírodě blízké území, které je součástí souvislého lesního celku severních svahů Klášťova (753 m n. m.). Rušivé vlivy zde nejsou, okolní prostředí je optimální pro migraci. Přeložka stávající lesní cesty je s minimálními vlivy. Jedná se o území migrace velkých savců, pravidelně se zde vyskytuje a migruje jelen lesní, potvrzen zde byl vlk, známy jsou výskyty rysa ostrovida a medvěda. Území je významné pro všechny kategorie savců, potvrzena zde byla migrace ve směru vodoteče s přesahem do širokého území na severu, je zde dálkový koridor migrace ve směru lesního komplexu severně Bratřejovky.
- Most na nové silnici I/49 přes údolí v km 43,89 - délka 292,5 m (km 43,74–44,04), výška nad terénem 3,7 až 39,5 m (21,6 m), délka podchodu 16,85 m, I = 375 pro uspořádání 2+1 jízdní pruhy (varianta 2B), délka podchodu 20,35 m, I = 311 pro uspořádání 2+2 jízdní pruhy (varianta 1 a 2A). MPE činí pro kategorii A (0,70), MPT činí pro kategorii A (0,91), MP = 0,64. Jedná se o přírodě blízké území, které je již součástí souvislého lesního celku severních svahů Klášťova (753 m n. m.). Rušivé vlivy nejsou, lze však očekávat rušivý vliv portálu tunelu (platí pro všechny varianty), okolní prostředí je jinak optimální pro migraci. Přeložka stávající lesní cesty je s minimálními vlivy. Území je významné pro všechny kategorie savců, potvrzen zde byl výskyt prasete, srnce i jelena. V širším okolí se vyskytuje a migruje jelen lesní, potvrzen zde byl vlk,

známy jsou výskyty rysa ostrovida a medvěda. Živočichové zde migrují jak do oblasti vrchu Svérádov (737 m n. m.), tak v ose hřebenů a svahů od kóty Klášťov na východ a dále k východu na Lačnovské skály, případně severu po hřebenech v ose vodoteče Trubiska.

Celkově je migrační prostupnost tohoto úseku navrhované silnice I/49 ve všech posuzovaných variantách vyhovující. Navrženy jsou 4 mostní objekty, všechny lze považovat za průchozí pro velké šelmy (jejich migrační potenciál je vyšší než 0,6). Celková délka úseku je 2,2 km, z toho 1,3 km je vedeno na mostech, což představuje 60 % délky úseku. Dané procento vyjadřuje zbytkovou průchodnost migračního koridoru mezi Bratřejovem a Pozdětchovem, která výrazně převyšuje stanovenou minimální zůstatkovou průchodnost a měla by zajistit snadný průchod migrujících jedinců přes dotčené území.

Oblast Vizovické vrchoviny (cca km 44,0 – 49,5 navrhované silnice I/49)

V tomto úseku se posuzované varianty výrazně liší, a proto jsou komentovány zvlášť.

Varianta 1 (ZÁKLADNÍ):

Migrační prostupnost **vlastní navrhované silnice I/49** ve variantě 1 je zajištěna následujícími objekty:

- Tunel Pozdětchov 1 – délka 500 m (cca km 44,15 – 44,65). Umístění migračního profilu je limitováno přítomností sjezdovky a lanovky, okrajem lesního porostu s navazujícími loukami a blízkou roztroušenou zástavbou. Negativní vliv představuje samotné vyústění tunelu (pohyb vozidel, hluk z dopravy), s výraznějším projevem do okolí v důsledku konfigurace terénu – otevření rušivých vlivů do přístupových lesních částí na východě i západě. Vliv umocňuje přístupová komunikace a samotný MÚK Pozdětchov s přivaděčem na východě, který odděluje přístup k trase od východu. Vhodnost pro migraci kategorie A je tak snížena. V okolí pravidelné výskyty jelena a opakované výskyty vlka, rysa a medvěda.
- Most na nové silnici I/49 přes údolí v km 44,91 - délka 268,5 m (km 44,78–45,04), výška nad terénem 10 až 27 m (18,5 m), délka průchodu 23,3 m, I = 213. MPE činí pro kategorii A (0,50), MPT činí pro kategorii A (0,84), MP = 0,42. Jedná se o přírodě blízké území, s levobřežním přítokem Pozdětchůvky, které je již součástí souvislého lesního celku severních svahů. Území však bude zatíženo výraznými rušivými vlivy vyústění tunelu na západní straně mostu s obslužnou komunikací. Od východu pak vliv umocňuje blízká MÚK Pozdětchov s přivaděčem na východě, který odděluje přístup k trase od východu. Prostor je tak klasifikován jako nevhodný pro kategorii A živočichů (i když technické parametry jsou vyhovující). V okolí pravidelné výskyty jelena a opakované výskyty vlka, rysa a medvěda.
- Most na nové silnici I/49 přes údolí v km 45,82 - délka 306,5 m (km 45,67–45,97), výška nad terénem 6,4 až 38 m (22,2 m), délka průchodu 18,6 m, I = 366. MPE činí pro kategorii A (0,50), MPT činí pro kategorii A (0,87), MP = 0,43. Jedná se o přírodě blízké území, v sedle Bařinka, kde se stýkají lesní cesty, území je součástí souvislého lesního celku. V řešeném úseku se jedná o nejvhodnější místo pro migraci živočichů kategorie A, jde o hlavní osu migrace SVV–JZZ. Území však bude zatíženo rušivými vlivy vyústěním tunelu na jihovýchodní straně mostu s obslužnou komunikací. Částečný vliv pak představuje MÚK Pozdětchov s přivaděčem severozápadně od mostu. Navazujícím úsekem s migračním potenciálem je pak samotný tunel Pozdětchov 2 (viz dále). Negativní vliv přístupové cesty k tunelu Pozdětchov 2 bude mírný, vzhledem k jejímu charakteru (jedná se o komunikaci bez trvalého provozu pouze pro účely IZS, údržby tunelu apod.). Profil je technicky vhodný, avšak zatížený rušením ze strany provozu I/49 (MÚK Pozdětchov a

přivaděč). Vhodnost pro migraci kategorie A je tak snížena. V okolí pravidelné výskyty jelena a opakované výskyty vlka, rysa a medvěda.

- Tunel Pozděchov 2 – délka 300 m (cca km 46,05–46,35). Tunel je umístěn v hlavní ose migrace SVV–JZZ. Vytváří vhodný migrační prostor nad tunelem v zalesněné délce 200 m. Umístění migračního profilu je limitováno přítomností obslužné komunikace tunelu, který nad ním při okraji vede. Negativní vliv na okolí tunelu (pohyb vozidel, hluk z dopravy) představuje i samotné vyústění tunelu, s výraznějším projevem do okolí v důsledku konfigurace terénu – otevření rušivých vlivů do přístupových lesních částí na severu a jihu. Vliv umocňuje samotný MÚK Pozděchov s přivaděčem vzdálený cca 600 m. To vše snižuje ekologický potenciál migrační trasy. Vhodnost pro migraci živočichů kategorie A je tak snížena. V okolí pravidelné výskyty jelena a opakované výskyty vlka, rysa a medvěda.
- Most na nové silnici I/49 přes údolí Smolinky v km 47,20 - délka 483 m (km 46,96–47,44), výška nad terénem 6 až 42 m (24 m), délka průchodu 20,1 m, I = 580. MPE činí pro kategorii A (0,90), MPT činí pro kategorii A (0,95), MP = 0,85. Jedná se o přírodě blízké území, s tokem Smolinky, které je součástí souvislého lesního celku jižních svahů. Území fakticky není zatíženo rušením, nejsou zde využívané cesty. Prostor je tak klasifikován jako velmi vhodný až ideální pro migraci živočichů kategorie A. V okolí pravidelné výskyty jelena a opakované výskyty vlka, rysa a medvěda.
- Most na nové silnici I/49 přes údolí v km 47,66 - délka 96,5 m (km 47,61–47,71), výška nad terénem cca 20 m, délka průchodu 20,1 m, I = 96 (pro uspořádání 2+2 jízdní pruhy). MPE činí pro kategorii A (0,80), MPT činí pro kategorii A (0,90), MP = 0,72. Jedná se o přírodě blízké území, s levobřežním přítokem Smolinky, které je součástí souvislého lesního celku jižních svahů. Území fakticky není zatíženo rušením, nejsou zde využívané cesty. Prostor je tak klasifikován jako velmi vhodný až ideální pro migraci živočichů kategorie A. V okolí pravidelné výskyty jelena a opakované výskyty vlka, rysa a medvěda.
- Most na nové silnici I/49 přes dvě údolí v km 49,0 - délka 462 m (km 48,77–49,23), výška nad terénem max 32,5 m, počítána převažující hodnota okolo 15 m, délka průchodu 20,1 m, I = 328 (pro uspořádání 2+2 jízdní pruhy). MPE činí pro kategorii A (0,90), MPT činí pro kategorii A (0,86), MP = 0,77. Jedná se o přírodě blízké území, s potokem a mozaikou luk s převahou lesního prostředí, zcela bez rušivých vlivů. Z pohledu migrace jde o mimořádně významné území, jedná se o jižní spojnicí oblasti Vizovických vrchů s územím k jihu nivou Smolinky. Pozorována zde byla řada živočichů včetně jelena a vlka. V blízkém okolí výskyty rysa a medvěda. Mostní objekt je klasifikován jako velmi vhodný pro migraci kategorie A živočichů. Současně se jedná o vhodné převedení migračního koridoru savců lesních ekosystémů.
- Podjezd Lačnov - délka 60 m (km 49,32 až 49,38). S ohledem na převedení polní cesty, ale zejména převažující zemědělský charakter okolí a relativní blízkost zástavby nemá význam pro migraci živočichů kategorie A.

Do souvisle zalesněné oblasti Vizovických vrchů, která je zásadního významu pro migraci velkých šelem, zasahuje ve variantě 1 také **přivaděč Pozděchov**, resp. úsek tohoto přivaděče cca mezi km 0,0 – 1,0, který tak představuje další migrační překážku v tomto území.

S největším vlivem je umístění samotné MÚK Pozděchov v blízkosti sedla Bařinka a v pramenné části Vlárý a Pozděchůvky, které snižuje vhodnost blízkých migračních objektů na silnici I/49 pro migraci živočichů kategorie A včetně velkých šelem, které jsou citlivé vůči rušivým vlivům (jde zejména o

mosty v km 44,91 a 45,82, ale i tunely – viz výše). Z hlediska migrací se přitom jedná o nejdůležitější část Vizovických vrchů. V okolí zaznamenány opakované výskyty vlka, rysa a medvěda.

Na samotném přivaděči Pozděchov je v daném úseku navržen vhodný migrační objekt:

- Most na přivaděči Pozděchov přes údolí potoka Pozděchůvky v km 0,65 - délka 197,5 m (km 0,55 – 0,75), výška nad terénem cca 5,8 až 23 m (14,4 m), délka průchodu 17,8 m, I = 160. MPE činí pro kategorii A (0,80), MPT činí pro kategorii A (0,85), MP = 0,68. Jedná se o přírodě blízké území, s potokem Pozděchůvky, které je součástí souvislého lesního celku severních svahů Vizovických vrchů. Území fakticky není zatíženo rušením, nejsou zde využívány cesty. Prostor je tak klasifikován jako vhodný pro migraci živočichů kategorie A.

Celkově lze konstatovat, že úsek navrhované silnice I/49 ve variantě 1 vedený přes Vizovické vrchy zahrnuje 8 migračních objektů, ale z toho pouze mosty v km 47,20, 47,66 a 49,0 v jižní části hřebene Vizovických vrchů jsou vhodné pro migraci velkých šelem. Tunel Pozděchov 1 a podjezd Lačnov jsou pro migraci velkých šelem nevhodné kvůli stavu navazujícího území (otevřená krajina, blízkost zástavby) a s ohledem na kumulaci stavebních objektů a intenzitu rušivých vlivů (těleso I/49, MÚK Pozděchov, těleso přivaděče, portály tunelů s přístupovými komunikacemi) bude snížena i vhodnost dalších migračních objektů, které jsou navrženy na severních svazích a v hřebenové partii Vizovických vrchů (sedlo Bařinka a okolí), tedy v oblasti, kde je možné vymezit hlavní trasu migrace.

Celková délka daného úseku navrhované I/49 je 5,5 km, z toho 2476,5 m je vedeno na mostech nebo v tunelech/podjezdu, což představuje cca 45 % délky tohoto úseku. Pokud však uvažujeme pouze objekty, jejichž migrační prostupnost pro velké šelmy není snížena rušivými vlivy nebo stavem navazujícího území, bude se jednat o tři mosty o celkové délce 1041,5 m. To odpovídá zbytkové průchodnosti migračního koridoru pouze 19 %, což není možné považovat za vyhovující stav.

Lze předpokládat, že velké šelmy budou schopné daným územím projít, pokud budou mít silnou motivaci, typicky při dálkových migracích jedinců vytlačovaných z rodičovských okrsků, při hledání nového teritoria, kdy zvířata mají nižší nároky na kvalitu prostředí, kterým procházejí. V případě pochůzek v rámci domovského okrsku však budou jedinci negativně ovlivněni, dojde k fragmentaci území a degradaci biotopu, který lze považovat za vhodný pro trvalý výskyt druhů. Tato problematika je podrobněji řešena níže.

Varianta 2A (BEZ PŘIVADĚČE)

Na nové silnici I/49 jsou navrženy migrační objekty shodných technických parametrů jako je v případě varianty 1. Přivaděč Pozděchov jako další migrační překážka chybí. Absence MÚK Pozděchov ve variantě 2A zajistí nižší úroveň negativních rušivých vlivů, které ve variantě 1 snižují vhodnost blízkých migračních objektů pro migraci živočichů kategorie A včetně velkých šelem, které jsou vůči rušivým vlivům citlivé - jde zejména o mosty v km 44,91 a 45,82. Z celkové délky daného úseku navrhované I/49, která činí 5,5 km, lze jako vhodné pro migraci živočichů kategorie A považovat migrační objekty o celkové délce 1616 m, což odpovídá zbytkové průchodnosti migračního koridoru cca 29 %. Varianta 2A (BEZ PŘIVADĚČE) je tak lepším řešením, než varianta 1 (ZÁKLADNÍ), nicméně i pro variantu 2A nelze zcela vyloučit možný negativní dopad na jedince v případě pochůzek v rámci domovského okrsku a fragmentaci a degradaci biotopu velkých šelem v oblasti Vizovických vrchů s ohledem na suboptimální řešení v úseku křížícím hlavní osu migrace SVV–JZZ v daném území. Tato problematika je podrobněji řešena níže.

Varianta 2B (S DLOUHÝM TUNELEM)

Z pohledu migrace se jedná o variantu s nejmenším vlivem. Dlouhým tunelem komunikace podchází většinu migračního prostoru a vyhýbá se tak lesnímu prostředí ve vrcholových partiích Vizovických vrchů. Migrační propustnost zajišťuje:

- Dlouhý tunel Pozděchov – délka 3000 m (km 44,0–47,0). Vytváří vhodný migrační prostor nad tunelem v zalesněné délce 3 km. Umístění migračního profilu fakticky není limitováno. Negativní vliv představuje samotné vyústění tunelů, avšak pouze s lokálním projevem do bezprostředního okolí, s ohledem na délku tunelu bez ovlivnění většinové části. To platí i pro přístupové komunikace k tunelům. Celý prostor nad tunelem je klasifikován jako maximálně vhodný pro živočichy kategorie A. V okolí pravidelné výskyty jelena a opakované výskyty vlka, rysa a medvěda.
- Most na nové silnici I/49 přes údolí Smolinky v km 47,20 - délka 483 m (km 46,96–47,44), výška nad terénem 6 až 42 m (24 m), délka průchodu 16,5 m, $I = 703$. MPE činí pro kategorii A (0,65), MPT činí pro kategorii A (0,95), $MP = 0,62$. Jedná se o přírodě blízké území, s tokem Smolinky, které je součástí souvislého lesního celku jižních svahů. Negativní vliv představuje samotné vyústění tunelu, s výraznějším projevem do okolí v důsledku konfigurace terénu – otevření rušivých vlivů do přístupových lesních částí na jihovýchodě a jihu. Prostor je tak klasifikován jako částečně vhodný pro kategorii A živočichů. V okolí pravidelné výskyty jelena a opakované výskyty vlka, rysa a medvěda.
- Most na nové silnici I/49 přes údolí v km 47,66 - délka 96,5 m (km 47,61–47,71). Výška nad terénem cca 20 m, délka průchodu 16,6 m, $I = 116$ pro uspořádání 2+1 jízdní pruhy. MPE činí pro kategorii A (0,80), MPT činí pro kategorii A (0,90), $MP = 0,72$. Jedná se o přírodě blízké území, s levobřežním přítokem Smolinky, které je součástí souvislého lesního celku jižních svahů. Území fakticky není zatíženo rušením, nejsou zde využívány cesty. Prostor je tak klasifikován jako velmi vhodný pro migraci živočichů kategorie A. V okolí pravidelné výskyty jelena a opakované výskyty vlka, rysa a medvěda.
- Most na nové silnici I/49 přes dvě údolí v km 49,0 - délka 462 m (km 48,77–49,23), výška nad terénem max 32,5 m, počítána převažující hodnota okolo 15 m, délka průchodu 16,6 m, $I = 418$ pro uspořádání 2+1 jízdní pruh. MPE činí pro kategorii A (0,90), MPT činí pro kategorii A (0,86), $MP = 0,77$. Jedná se o přírodě blízké území, s potokem a mozaikou luk s převahou lesního prostředí, zcela bez rušivých vlivů. Z pohledu migrace jde o mimořádně významné území, jedná se o jižní spojnicí oblasti Vizovických vrchů s územím k jihu nivou Smolinky. Pozorována zde byla řada živočichů včetně jelena a vlka. V blízkém okolí výskyty rysa a medvěda. Mostní objekt je klasifikován jako velmi vhodný pro migraci kategorie A živočichů. Současně se jedná o vhodné převedení migračního koridoru savců lesních ekosystémů.
- Podjezd Lačnov - délka 60 m (km 49,32 až 49,38). S ohledem na převedení polní cesty, ale zejména převažující zemědělský charakter navazujícího území a relativní blízkost zástavby nemá význam pro migraci živočichů kategorie A.

Varianta 2B (S DLOUHÝM TUNELEM) představuje ideální zprůchodnění území. Tunelem o délce 3 km podchází hlavní osu migrace SVV–JZZ a je fakticky bez negativního vlivu na centrální část hřebene Vizovických vrchů. V jižní části území, kde je již silnice vedena na povrchu, jsou navrženy tři mostní objekty, které lze považovat za částečně až velmi vhodné pro migraci velkých šelem (všechny mají migrační potenciál vyšší než 0,6). Pro migraci velkých šelem nevhodný je pouze podjezd Lačnov. Celková délka daného úseku navrhované I/49 je 5,5 km, z toho 4101,5 m je vedeno v tunelu a na

mostech, což představuje více než 70 % délky tohoto úseku. Dané procento vyjadřuje zbytkovou průchodnost migračního koridoru mezi Bratřejovem a Pozděchovem, která výrazně převyšuje stanovenou minimální zůstatkovou průchodnost a měla by zajistit snadný průchod migrujících jedinců přes dotčené území.

Oblast Lyského průsmyku (cca km 58,5 – KÚ navrhované silnice I/49).

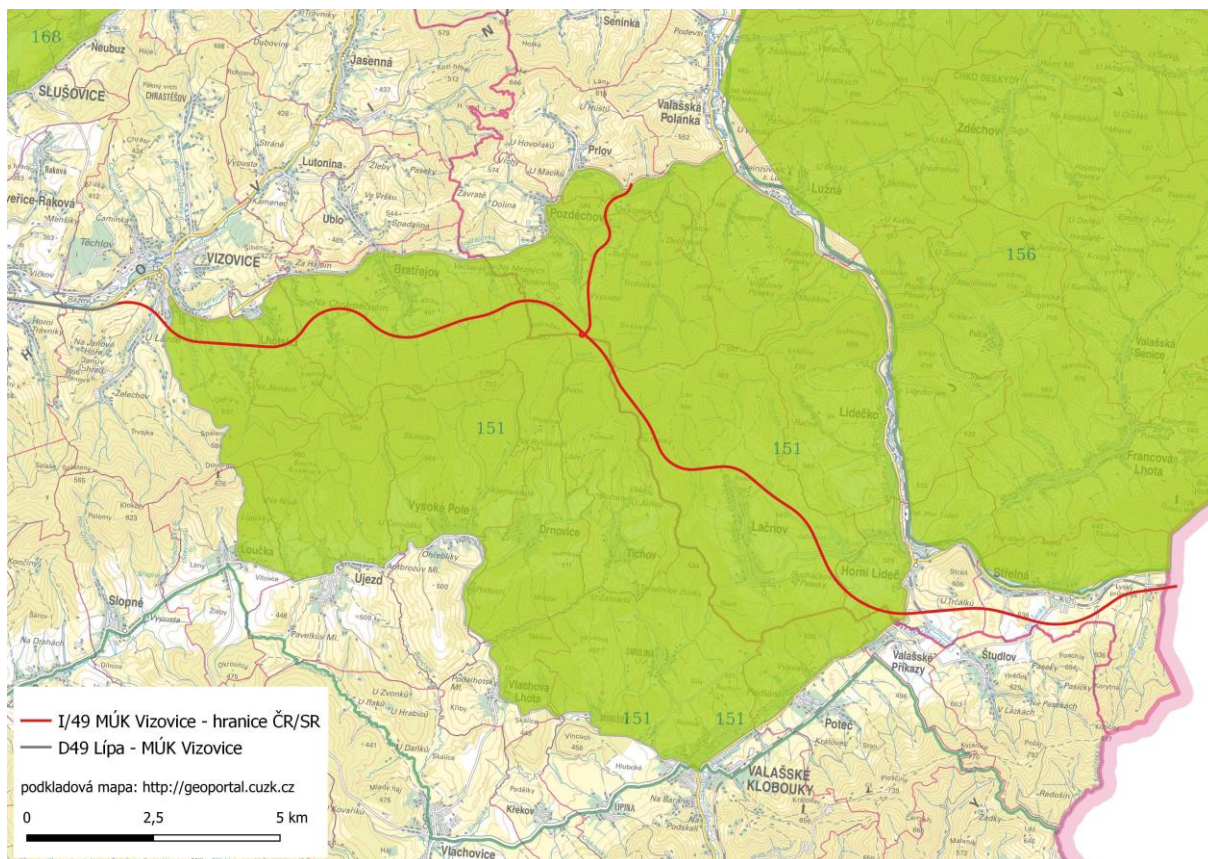
V tomto úseku jsou všechny posuzované varianty vedeny shodně, navrženy jsou tyto objekty:

- Most na nové silnici I/49 přes údolí Čamínského potoka v km 58,85 - délka 219,5 m (km 58,74–58,96), výška nad terénem 6,6 až 22,7 m (14,65 m), délka průchodu 16,6 m, $I = 194$. MPE činí pro kategorii A (0,60), MPT činí pro kategorii A (0,86), $MP = 0,52$. Jedná se o technicky vhodné přemostění potoka s doprovodnými břehovými porosty. V okolí je minimum rušivých vlivů, východně navazuje lesní porost, západně pak louky a pastviny - jde o okraj migračního koridoru. Pozorována řada drobných savců, z živočichů kategorie A jednotlivě potvrzeny v lese východně stopy jelena. Objekt je vhodný pro migraci živočichů kategorie A.
- Most na nové silnici I/49 přes údolí potoka Korytná v km 59,28 - délka 192,5 m (km 59,18–59,38), výška nad terénem 9,1 až 22,4 m (15,75 m), délka průchodu 16,6 m, $I = 183$. MPE činí pro kategorii A (0,30), MPT činí pro kategorii A (0,86), $MP = 0,26$. Jedná se o technicky vhodné přemostění potoka s doprovodnými břehovými porosty. V okolí jsou však rušivé vlivy, v údolí vede silnice a přímo pod mostním objektem se nachází několik budov objektu střelnice s navazující oplocenou oborou. Pozorována řada drobných savců, u živočichů kategorie A je patrné využívání lesnatých okrajů mimo údolí s budovami a silnicí (tj. východně i západně od mostu), potvrzeny byly v lese východně i západně stopy jelena. S ohledem na stav navazujícího území je objekt zcela nevhodný pro migraci velkých šelem.
- Hraniční most na nové silnici I/49 přes údolí v km 59,70 - délka 262,5 m (km 59,57–59,83 (státní hranice v km 59,64, zbytek mostu se nachází na Slovensku), výška nad terénem 10,6 m, délka průchodu 16,6 m, $I = 168$. MPE činí pro kategorii A (0,80), MPT činí pro kategorii A (0,82), $MP = 0,66$. Jedná se o vhodné přemostění potoka Hraničák a Strelenka s doprovodnými břehovými porosty a navazujícím lesem. Stávající lesní cesta představuje minimální rušivý vliv, s mírným negativním vlivem je navrhovaná přeložka místní komunikace a služební sjezdy z nové I/49. Pozorována řada drobných savců, z živočichů kategorie A jednotlivě potvrzeny v lese stopy jelena. V navazujícím území registrovány stopy medvěda a vlka, severně i rysa. Jedná se o migrační koridor a biotop lesních savců, spojující lesní území na severu a na jihu v rámci Lyského průsmyku. Objekt je vhodný pro migraci živočichů kategorie A.

Celkově je migrační prostupnost tohoto úseku navrhované silnice I/49 vyhovující (platí pro **všechny posuzované varianty**, které jsou v tomto úseku vedeny shodně). Navrženy jsou 3 mostní objekty, z toho 2 lze považovat za průchozí pro velké šelmy (migrační potenciál pro kategorii A živočichů 0,52 a 0,66). Vzájemná vzdálenost těchto migračně průchozích mostů je necelých 700 m, a záměr tedy splňuje obecné požadavky na migrační propustnost území pro kategorii A živočichů (dle kategorizace území ČR z hlediska výskytu a migrací velkých savců je lokalita součástí území kategorie I (oblast mimořádného významu), kde je třeba průchodnost zajistit každých 3 - 5 km (Hlaváč a Anděl 2001)). Celková délka úseku je cca 1,3 km (resp. 1,7 km při započítání navazujícího zalesněného území na slovenské straně, až po první objekty rozptýlené zástavby), z toho 482 m činí délka mostů migračně prostupných pro velké šelmy, což představuje 37 % délky úseku (resp. 28 % při započítání území na slovenské straně, na Slovensku není na navazujícím úseku rychlostní silnice R6 uvažován žádný další migrační objekt kromě hraničního mostu). Dané procento vyjadřuje zbytkovou průchodnost

migračního koridoru vymezeného podél státní hranice, která převyšuje (resp. mírně převyšuje) stanovenou minimální zůstatkovou průchodnost a měla by zajistit relativně snadný průchod migrujících jedinců přes těleso navrhované silnice I/49. S ohledem na stav území je zřejmé, že zásadní význam pro migraci bude mít hraniční most a je nezbytné zachovat vyhovující parametry tohoto objektu v rámci další přípravy I/49 v ČR a R6 na Slovensku (viz také navržená opatření, kap. 13).

Realizace záměru bude také spojena s **fragmentací území a ztrátou a degradací biotopu (potenciálně) vhodného pro trvalý výskyt velkých šelem**. Velké šelmy jsou citlivé vůči fragmentaci a ztrátě biotopu, a to zejména z ohledem na malé hustoty jejich populací, prostorové nároky jedinců a citlivost vůči rušení a lidským aktivitám obecně. Realizace nových liniiových dopravních staveb je jednou z hlavních příčin fragmentace krajiny, při které je krajina dělena na stále menší celky, které následně již nejsou dostatečné pro zachování životaschopných populací těchto druhů. Ochranu před fragmentací vyžadují především oblasti, které dosud fragmentovány nejsou. Tyto oblasti jsou vymezeny jako území nefragmentovaná dopravou - polygony UAT (unfragmented area with traffic). Jedná se o území, která jsou ohraňována silnicemi s intenzitou dopravy vyšší než 1000 vozidel/den nebo vícekolejnými železnicemi a jejichž rozloha činí více než 100 km². V širším zájmovém území záměru je vymezeno několik polygonů UAT. Pro všechny posuzované varianty záměru platí, že trasa navrhované silnice I/49 (resp. úseku cca km 36,2 – 54,2) prochází polygonem UAT 151, ve variantě 1 (ZÁKLADNÍ) je v rámci tohoto polygonu UAT umístěna i trasa přívaděče Pozdřechov (Obr. 7).

Obr. 7: Situace stavby a vymezení polygonů UAT v území (zdroj: mapový podklad Cenia, Fragmentace krajiny dopravou v roce 2005 a její prognóza v letech 2013 až 2025, <http://geoportal.gov.cz>)

Polygon UAT 151 je dle metodiky Hodnocení fragmentace krajiny dopravou (Anděl et. al. 2005) z hlediska jeho celkové kvality hodnocen jako výborný (kategorie A), z hlediska efektivní plochy (tj.

odhadované zvířaty skutečně využitelné plochy) spadá do střední kategorie (efektivní plocha 50 – 100 km²), podle potenciálních bariér do nejlepší kategorie (< 0,06 km/km²). Polygon má celkovou výměru cca 111 km², plocha polygonu je stejnorodá, jedná se o zalesněnou oblast s minimem osídlení a nízkou intenzitou rušivých vlivů ze strany člověka (samoty, lesní cesty, turistické cesty apod.). Trasa navrhované silnice I/49 je vedena centrální částí polygonu UAT 151 a její realizací bude území rozděleno na dvě dílčí plochy o výměře cca 67,5 km² (jižní část) a 43,5 km² (severní část), která bude ve variantě 1 (ZÁKLADNÍ) dále rozdělena přivaděčem Pozděchov na dílčí plochy o výměře necelých 33 km² a necelých 11 km². Je tedy zřejmé, že polygon UAT 151 v důsledku realizace záměru zanikne (platí pro všechny varianty záměru). Dopad fragmentace území na populace velkých šelem je zmírněn zajištěním migrační prostupnosti záměru, která je ve variantě 2B (S DLOUHÝM TUNELEM) vyhovující díky dlouhému tunelu Pozděchov, který podchází hřeben Vizovických vrchů, ve variantě 1 (ZÁKLADNÍ) dostatečná z hlediska dálkových migrací, ale nevyhovující pro pravidelné přesuny jedinců v rámci trvale využívaného území (části domovského okrsku), což v menší míře platí i pro variantu 2A (BEZ PŘIVADĚČE).

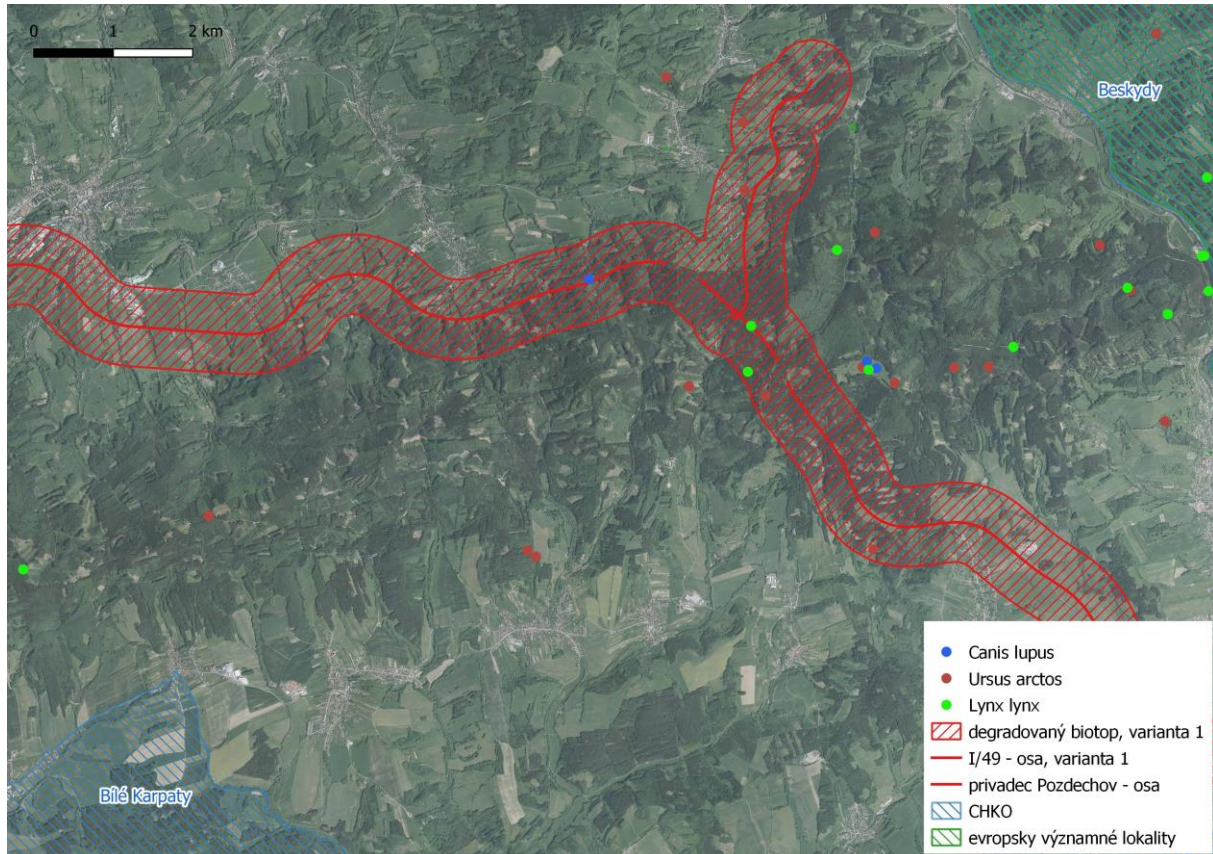
Z dostupných informací o výskytu velkých šelem vyplývá, že část území, které bude přímo zasaženo posuzovaným záměrem, představuje biotop vhodný i pro trvalý výskyt dotčených druhů, který jedinci využívají nebo mohou využívat jako součást svého domovského okrsku. Týká se to zejména téměř souvisle zalesněného hřebene Vizovických vrchů, kde se všechny tři druhy pravidelně vyskytují. Dle aktuálních dat jsou v případě rysa Vizovické vrchy pro některé jedince součástí jejich domovského okrsku. Další jedinci území využívají k migraci do dalších částí ČR (podrobně viz kap. 8.1). Na základě habitatových modelů, které jsou součástí výstupů projektu EHP-40 Komplexní přístup k ochraně fauny terestrických ekosystémů před fragmentací krajiny v ČR (část B.9. Habitatové modely zájmových druhů savců (Romportl 2016)), představuje hřeben Vizovických vrchů vhodný až velmi vhodný (tj. nejkvalitnější) biotop pro všechny tři řešené druhy velkých šelem.

Realizací záměru dojde k přímé likvidaci biotopu druhů v trase silnice a jejím nejbližším okolí (přímý zábor ploch, kácení lesních porostů na plochách trvalého a dočasného záboru). K degradaci biotopu dojde v navazujícím území, bude se jednat o změny biotopu v důsledku znečištění, možných změn hydrologických poměrů nebo změn mikroklimatu po vykácení části lesních porostů, a budou zde působit rušivé vlivy. I v tomto případě platí, že v období výstavby bude intenzita rušivých vlivů velmi silná a dotčeno bude také širší území (postiženo bude nejen území podél trasy navrhované silnice, ale také území v okolí ploch dočasného záboru, podél příjezdových cest apod.). Bude se jednat o dočasný stav záviselý na organizaci výstavby, pro zmírnění vlivů jsou navržena některá opatření (viz kap. 13). Hlavní pozornost je dále zaměřena na období provozu záměru, resp. předpokládané dlouhodobé až trvalé vlivy spojené s provozem.

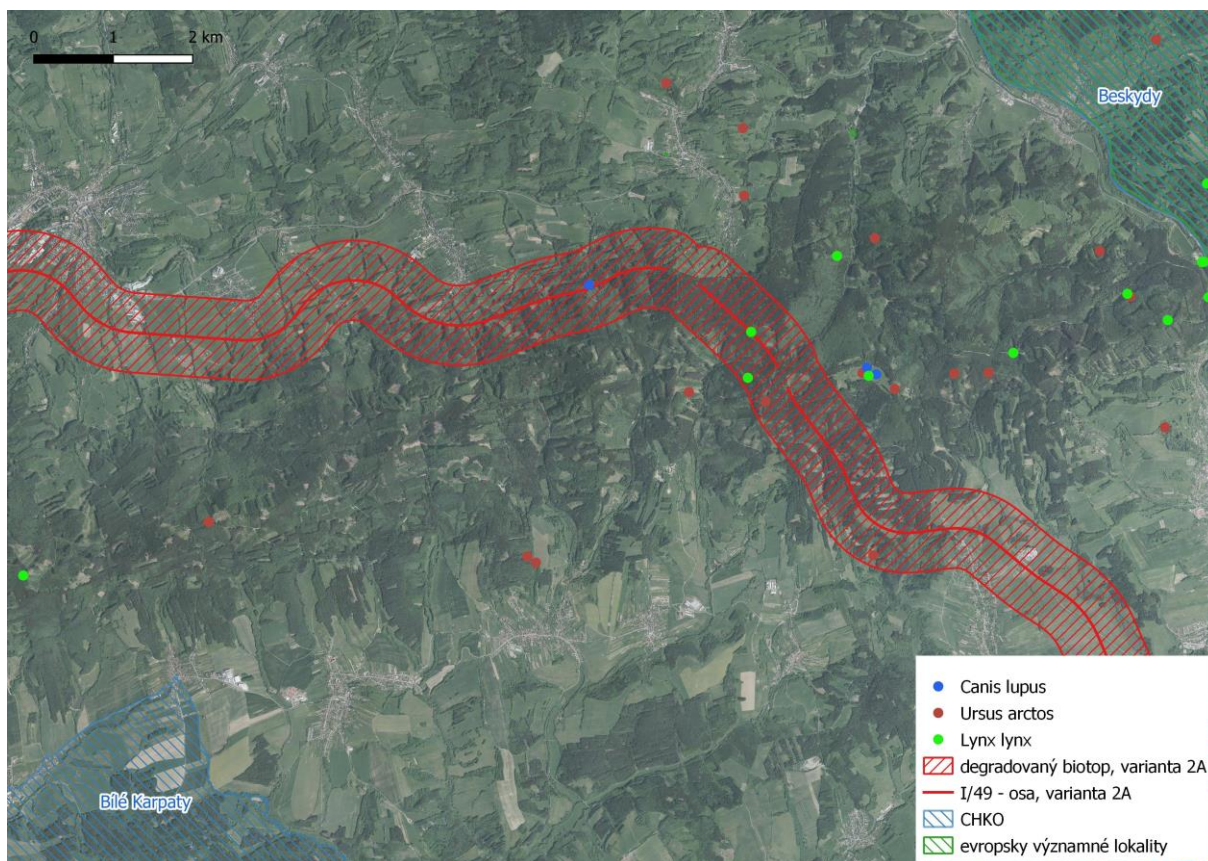
Obecně platí, že provoz na komunikacích ovlivňuje blízké okolí zejména hlukem, emisemi, osvětlením a vizuálním rušením. Intenzita tohoto efektu je úměrná intenzitě dopravy. V důsledku těchto vlivů vzniká kolem komunikace po obou stranách tzv. narušená zóna (ve smyslu TP 180). Jedná se o nejlépe ovlivněný prostor, který se vytváří v oboustranném pásu podél komunikace. Této zóně se zvířata vyhýbají a omezují zde pobyt během denních pohybů. Dle TP 180 má pro komunikace s intenzitou dopravy do 10.000 vozidel/24 hod tato narušená zóna na obě strany šířku rovnající se přibližně šířce komunikace, při stoupající intenzitě dopravy se významně rozšiřuje, u frekventovaných dálnic činí více než 100 m na každou stranu od okraje dálničního tělesa. Komunikace má pro živočichy silný odpuzující efekt, zvěř v tomto pásu minimalizuje svůj běžný pohyb a komunikace je pak pro živočichy často neprostupná.

Tyto úvahy uvedené v TP 180 jsou obecně platné a z dalších studií je zřejmé, že v případě velkých šelem, které jsou citlivé vůči rušení a svými smysly dokáží velmi dobře vnímat vliv antropických aktivit v území a odpovídajícím způsobem přizpůsobují své chování, je nutné počítat s širším pásem podél silnic, kterému se jedinci budou vyhýbat. Na zhodnocení vlivů antropického rušení a různých faktorů prostředí na rozšíření modelových druhů živočichů, včetně velkých šelem, v rámci vybraných území NP a CHKO Šumava a CHKO Beskydy byl zaměřen projekt VaV, jehož výsledky shrnuje zpráva Hošek et al. (2007). Podle této práce se medvěd silnicím vyhýbá většinou do 300 m, nad 400 m bývá zaznamenán již častěji (v případě sídel pak lze hovořit o vyloučení výskytu do 400 m, s vlivem až na 1 km od sídel). Rys se vyhýbá blízkému okolí i málo využívaných komunikací (do 200 m), území ve vzdálenosti větší než 300 m od silnic s nízkou, resp. střední intenzitou zátěže již využívá (sídlům se vyhýbá do 400 m, o vlivu lze uvažovat do 800 m). U vlka dle zprávy Hošek et al. (2007) není vliv komunikací jednoznačný, silnicím se vyhýbá, ale z provedených analýz není zřejmé, na jakou vzdálenost a zda to přímo souvisí s intenzitou využívání. V případě zimních turistických tras však byl zřejmý výrazně negativní vliv minimálně do 500 m. Práce Theuerkauf et al. (2007) z polských Beskyd však již pro vlka uvádí ovlivnění 500 m od většiny komunikací a dokonce až 1,5 km od silnic prvních tříd v nočním čase. I v dalších zahraničních studiích se hovoří o pásu 500 m, kterému se zvířata vyhýbají (např. Mattson et. al. (1987)), v článku Formana a Deblingera (2000) o pásu 600 m.

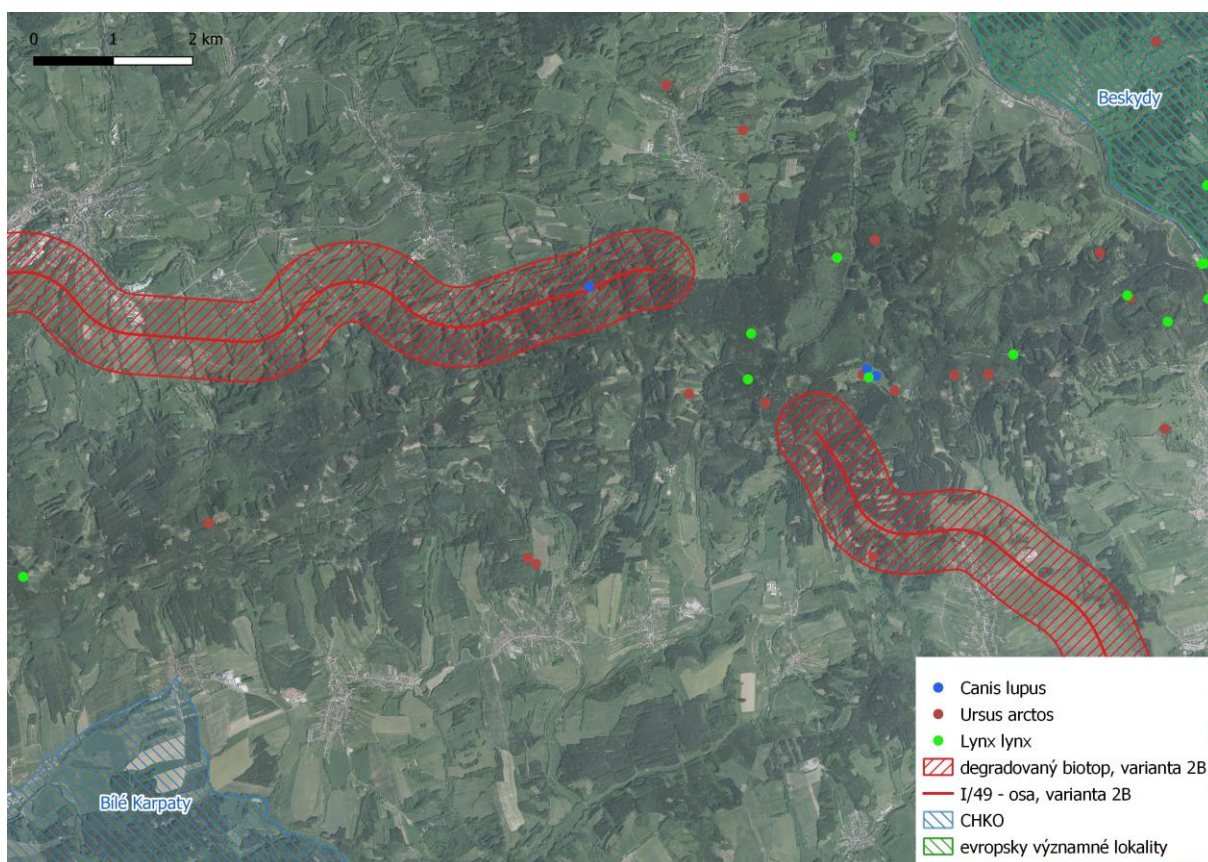
Pro účely tohoto naturového posouzení byla jako oblast silně ovlivněná provozem navrhované silnice I/49 (a ve variantě 1 také přívaděče Pozděchov) určena zóna 500 m od osy silnice, resp. od osy úseků vedených na povrchu (tj. nikoli v tunelu). Tato zóna je patrná z níže uvedených map zpracovaných pro jednotlivé posuzované varianty záměru (Obr. 8, Obr. 9, Obr. 10). Podkladem map je ortofoto, v mapách jsou zobrazena nálezová data zájmových druhů (© ND AOPK ČR, 2023; zobrazena data z období 01/2000 – 04/2023, pouze bodové nálezy, a EKOLA group, spol. s r.o. (2022)).

Obr. 8: Narušená zóna - degradovaný biotop velkých šelem – varianta 1.

Obr. 9: Narušená zóna - degradovaný biotop velkých šelem – varianta 2A

Obr. 10: Narušená zóna - degradovaný biotop velkých šelem – varianta 2B

Pro varianty 1 a 2A platí, že dojde v hřebenové partii Vizovických vrchů k úplné fragmentaci biotopu. Vizovické vrchy budou silnicí rozděleny na dvě části a i když bude těleso silnice prostupné pro jedince migrující na velké vzdálenosti, kteří obecně mají silnou motivaci územím projít a mají proto také menší nároky na kvalitu prostředí (tato problematika je řešena výše), lze předpokládat, že jedinci, kteří by potřebovali využívat území na obou stranách silnice jako součást svého domovského okrsku a tedy se volně pohybovat podél osy Vizovických vrchů např. mezi potravními stanovišti, stanovišti s vodními zdroji, odpočinkovými místy apod., budou silnicí na svých pravidelných přesunech rušeni a je možné, že část Vizovických vrchů přestanou využívat nebo tuto oblast zcela opustí. Ke ztrátě a degradaci biotopu velkých šelem dojde mimo území EVL Beskydy, což ale s ohledem na biologii druhů a jejich prostorové nároky není příliš podstatné. Jedinci využívající vhodné biotopy v širším okolí EVL, včetně oblasti Vizovických vrchů, jsou součástí populace daného druhu, která je předmětem ochrany EVL Beskydy. Zároveň jsou populace všech dotčených druhů velmi málo početné, a tak i ztrátu teritoria, či podstatné části teritoria jediného jedince je nutné vnímat jako významně negativní.

V případě varianty 2B, která podchází hřeben Vizovických vrchů tunelem o délce cca 3 km, k úplné fragmentaci území nedojde, v hřebenové části Vizovických vrchů, která představuje kvalitní biotop zájmových druhů, zůstane kontinuita území zachována.

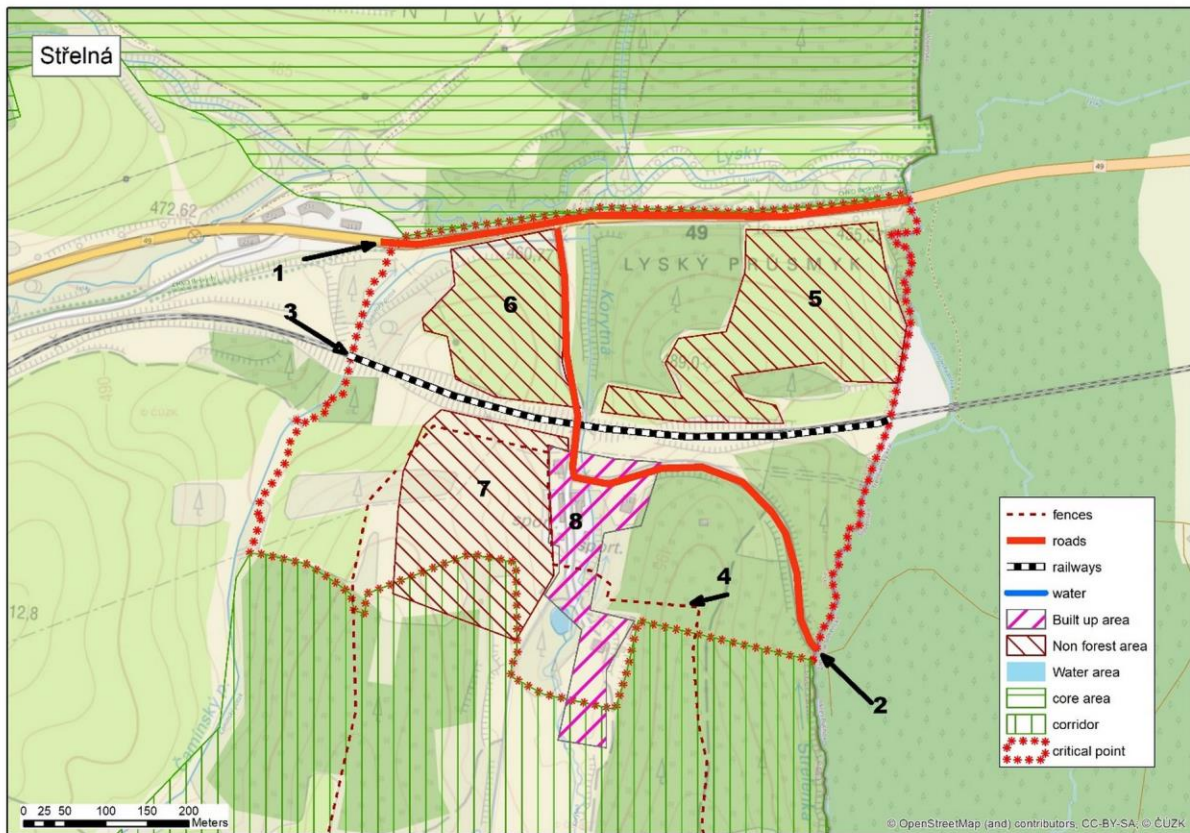
11.1.2. Hodnocení kumulativních a synergických vlivů a vlivů spolupůsobících faktorů

Vlivy posuzovaného záměru se mohou kumulovat s vlivy dalších připravovaných nebo již realizovaných záměrů. Jedná se o záměry lokalizované v blízkosti dotčeného území, které by mohly dále ztížit jeho migrační prostupnost nebo případně způsobit další ztrátu biotopu zájmových druhů.

Takovým záměrem je v první řadě navazující úsek silnice na slovenské straně, jedná se o úsek rychlostní silnice R6 (Rýchlostná cesta R6 štátna hranica SR/ČR – Púchov). Pro tento projekt byl zpracován „zámer“ (ekvivalent oznámení záměru), jehož součástí bylo i naturové posouzení (EKOJET, s. r. o., 2018), ve kterém byly vyhodnoceny mj. i vlivy na EVL Beskydy a migraci velkých šelem, a to jako mírně negativní. Proces posuzování vlivů na životní prostředí byl nicméně zastaven rozhodnutím MŽP SR (rozhodnutí č. 2076/2021- 1.7/ac-Rzk ze dne 20. 12. 2021), a to na žádost investora, kterým je Národní diaľničná spoločnosť. Aktuálně není projekt připravován. V předkládaném naturovém hodnocení je vliv navazujícího úseku R6 zohledněn v rámci posouzení zbytkové průchodnosti migračního koridoru velkých šelem podél hranice ČR/SR, v oblasti Lyského průsmyku (viz výše), průchodnost navrhované silnice I/49 – R6 v tomto území je vyhodnocena jako vyhovující, stěžejní je zachování vyhovujících parametrů hraničního mostu, což je zohledněno v rámci opatření (kap. 13).

Migrační prostupnost dotčeného území omezují již existující dopravní stavby a další migrační překážky. Nejzávažnější je situace právě v oblasti Lyského průsmyku, kde podél státní hranice ČR/SR prochází migrační koridor, který je zcela zásadního významu pro migraci velkých šelem mezi Javorníky a oblastí Bílých Karpat. V rámci biotopu vybraných ZCHD velkých šelem je zde vymezeno kritické místo. Průchod je aktuálně omezen dvěma liniovými bariérami, které mírně omezují průchodnost migračního koridoru – silnicí I/49 (provoz do 5 tisíc aut za den, uprostřed se mírně stáčí a z obou stran zde na komunikaci navazují lesní porosty, což má za následek nepřehlednost úseku) a železniční tratí č. 280 propojující Česko se Slovenskem (dvoukolejná železniční trať vedená z části v hlubokém zářezu nebo naopak na vysokém násypu se strmými svahy). Dále se zde nachází významná plošná bariéra v podobě areálu střelnice a obory provozované bývalou Zbrojovkou Vsetín. Areál je uvnitř migračního koridoru a zabírá cca 60 % jeho šířky (myšlena je šířka migračního koridoru na území ČR), oplocen je 2 m vysokým pevným plotem z drátěného pletiva a průchodnost koridoru kriticky

omezuje. V rámci kritického místa se také nachází bezlesí a místní komunikace, obojí migračně průchozí (výstup z projektu DTP2-072-2.3 ConnectGreen).

Obr. 11: Kritické místo Střelná (převzato z výstupu projektu DTP2-072-2.3 ConnectGreen)

Již stávající situace je tedy nevyhovující a jakékoli další záměry lze v této oblasti realizovat pouze v případě, že migrační průchodnost území dále nezhorší. Navrhovaná nová silnice I/49 samozřejmě představuje další antropogenní prvek v území, nicméně tato silnice bude oplocená a nebude riziková z hlediska kolí se zvěří a zároveň bude průchozí pro živočichy kategorie A, včetně velkých šelem (viz výše), všechny migrační objekty jsou technicky dobře řešené, limitujícím faktorem je zde právě stávající stav území. V případě výstavby nové silnice I/49 tato převezme větší část dopravy ze stávající silnice I/49, jejíž nebezpečnost je jedním z důvodů vymezení kritického místa. Podle dopravního modelu pro stavbu D49 – I/49 v úseku Lípa – hranice ČR/SR (Afry CZ, s.r.o. 2023; dokument je samostatnou přílohou oznámení záměru - příloha č. B.1) bude v případě výstavby navrhované nové D49 - I/49 k roku 2032 (resp. 2045) intenzita dopravy na stávající silnici I/49 v úseku u státní hranice činit pouhých 150 (resp. 160) vozidel/24 hod. Při využití silnice prakticky pouze pro místní dopravu jsou také možné další úpravy pro zlepšení její migrační prostupnosti a zvýšení bezpečnosti (např. odstranění nebo úprava svodidel, snížení povolené rychlosti). Pokud se navrhovaná D49 - I/49 nerealizuje, předpokládané zatížení této stávající komunikace bude v roce 2032 činit 3590 vozidel/rok (rok 2045 pro nulovou variantu není namodelován). Aktuální zatížení tohoto úseku (stav k roku 2023) je 1780 vozidel/24 hod., tedy podle dopravního modelu bude v nulové variantě intenzita dopravy a tím i rizikovost tohoto úseku narůstat.

Železniční trať představuje další stávající bariéru v území, vedena je z části v hlubokém zářezu nebo naopak na vysokém násypu se strmými svahy, překračována je pouze na některých místech, kde se dostává více do úrovně terénu a zároveň vyhovuje stav navazujícího území. Takovým místem je podle

sdělení Michala Bojdy např. krátký úsek odpovídající staničení cca km 59,4 souběžně vedené navrhované silnice I/49. Zvířata zde po překonání železniční trati pokračují dále směrem na jih podél plotu obory (Mgr. Michal Bojda, ústní sdělení, duben 2023). Navrhovaná nová silnice I/49 v daném místě prochází v zářezu, v blízkosti je vhodný migrační objekt – Hraniční most (vzdálený cca 200 m), ke kterému by bylo nutné zvířata navést pomocí vhodných naváděcích prvků (ploty, vegetační pásy jako keřové formace apod.), které bude možné upřesnit v dalších stupních dokumentace.

V rámci další projektové přípravy záměru proto bude nutné provést podrobný monitoring migrací a zmapování migračních tras zvěře v rámci celého migračního koridoru, resp. kritického místa Střelná. Podle výsledků tohoto průzkumu bude možné navrhnout vhodná opatření pro usnadnění migrace zvěře v tomto území a zabezpečení proti kolizím s dopravou na silnici i železnici.

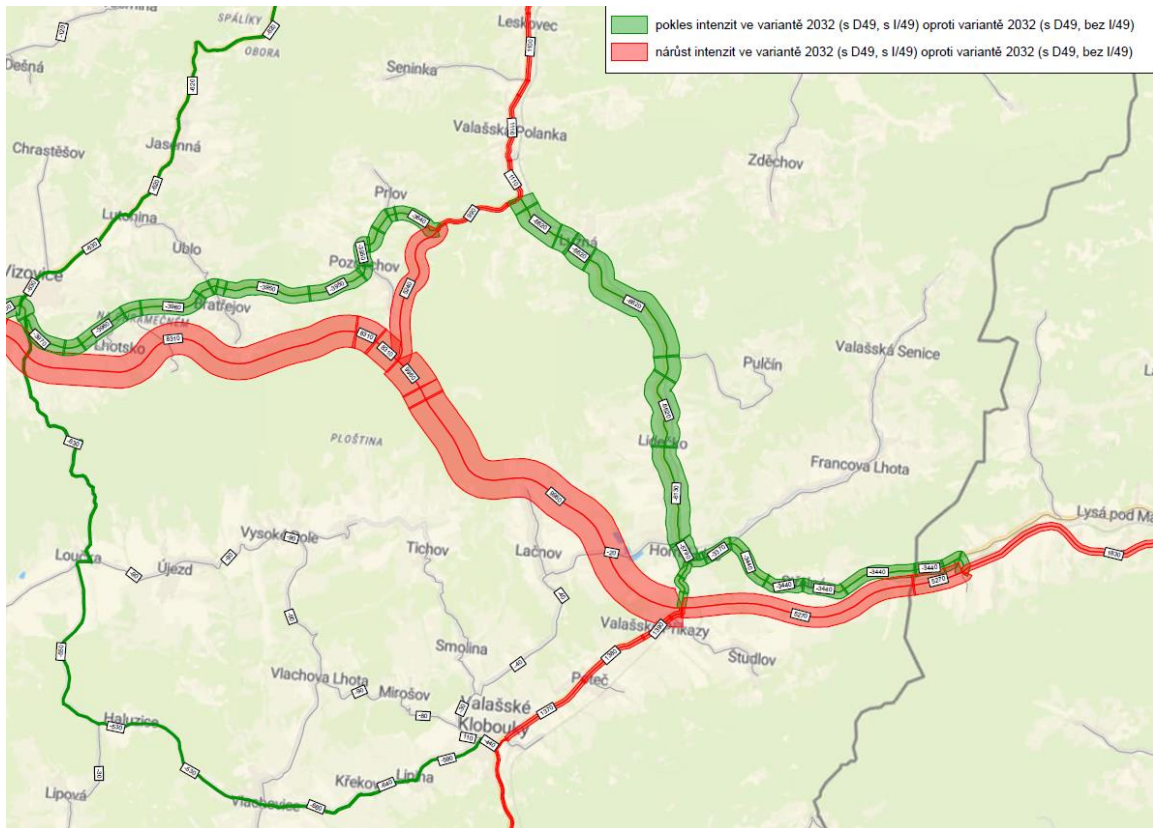
V rámci další projektové přípravy záměru doporučuji také prověřit možnost realizace migračního objektu (nadchodu), který by překonal obě migrační překážky (stávající železnici i navrhovanou novou silnici I/49), a to jak z hlediska technického, tak (a to především) z hlediska ekologického. Pozornost musí být věnována zejména způsobu navedení zvířat na ekodukt a oplocení na ekodukt navazujících úseků silnice a železnice, které nesmí omezit průchodnost území v úseku Hraničního mostu. Rozhodnutí o realizaci takového objektu bude možné učinit na základě dat z podrobného monitoringu migrací a podle předpokládané funkčnosti objektu, která bude stanovena s ohledem na stav navazujícího území a technické možnosti řešení.

Celkově lze usuzovat, že v případě respektování navržených opatření realizací navrhované nové silnice I/49 nedojde k podstatnému zhoršení stavu kritického místa Střelná a vliv posuzovaného záměru z tohoto hlediska lze považovat za akceptovatelný.

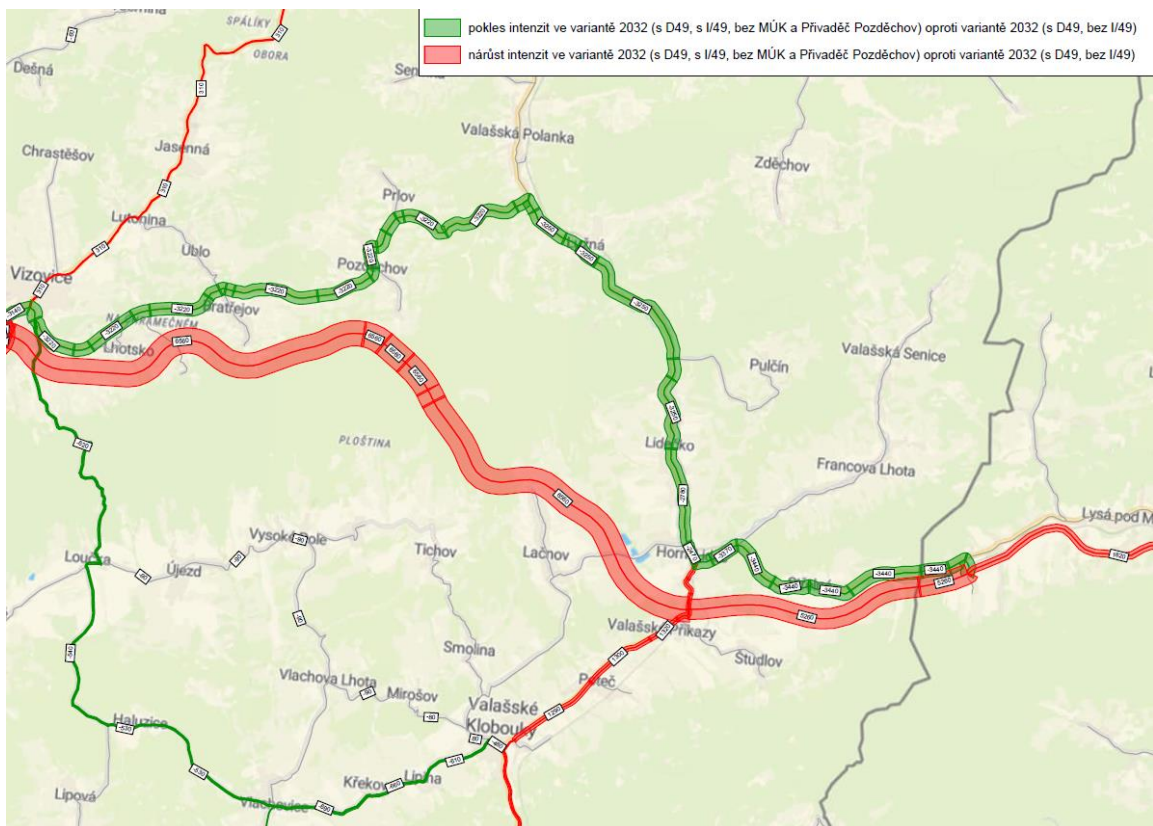
I další silnice v širším dotčeném území ovlivňují migraci zvěře a zároveň se jedná o komunikace, kde dojde výstavbou navrhované nové silnice I/49 ke změnám intenzity dopravy.

Pro všechny varianty platí, že jejich realizací dojde ke snížení intenzity dopravy na silnici I/57 mezi Lužnou a Lidečkem, což lze hodnotit pozitivně - jedná se o úsek křížící migrační koridor procházející V-Z směrem a propojující Vizovické vrchy s Javorníky, kde dochází k častým srážkám se zvěří (dle www.srazenazver.cz se jedná o kolizní místo, v roce 2015 zde bylo usmrceno také mládě rysa).

Pro varianty 2A a 2B pak platí, že jejich realizací dojde ke snížení předpokládané intenzity dopravy také na stávající silnici I/49 mezi Prlovem a Valašskou Polankou. Tato silnice kříží migrační koridor procházející S-J směrem a propojující Vizovické vrchy s Hostýnskými vrchy. V případě realizace varianty 1, která zahrnuje přivaděč Pozdřechov je však situace opačná. Právě na tuto silnici u Prlova by se přivaděč napojoval a tedy na daný úsek komunikace přiváděl další dopravu, což je nutné hodnotit jako negativní z hlediska migrace zvěře daným územím. Rozdíl mezi nulovou variantou a variantou 1 pro rok 2032 nicméně není velký (cca 4700 vozidel/24 hod oproti cca 5700 vozidel/24 hod). Níže doložené rozdílové kartogramy byly pro potřeby předloženého oznámení záměru dodány zpracovatelem Dopravního modelu (AFRY CZ s.r.o., 04/2023) jako dodatečně vygenerovaný výstup (AFRY CZ s.r.o., 04/2023).

Obr. 12: Rozdíl zatížení silniční sítě mezi stavem s D49 a I/49 ve variantě 1 a stavem s D49 ale bez I/49 (nulová varianta), rok 2032, všechna vozidla za 24 hodin

Obr. 13: Rozdíl zatížení silniční sítě mezi stavem s D49 a I/49 ve var. 2A, 2B a stavem s D49 ale bez I/49 (nulová varianta), rok 2032, všechna vozidla za 24 hodin

Vlivy posuzovaného záměru na tak mobilní předměty ochrany, jakými jsou dotčené druhy velkých savců, se teoreticky mohou kumulovat také s vlivy dalších záměrů či aktivit lokalizovaných ve větší vzdálenosti od dotčeného území, tj. v EVL Beskydy i v jejím okolí. Je zřejmé, že na velké šelmy působí řada faktorů a aktivit v tomto rozsáhlém území, a to jak negativně (zejména pokračující nelegální lov, některé další dopravní záměry v širším území, tlak na rekreační rozvoj území a další), tak i pozitivně (péče o území nebo např. migrační zprůchodnění oblasti Jablunkovského průsmyku – ekodukt u Svrčinovce je aktuálně v realizaci, zahájení realizace ekoduktu u Mostů u Jablunkova se předpokládá letos). Celkově platí, že tyto vlivy je s ohledem na rozsah území extrémně obtížné postihnout a vyhodnotit na úrovni projektové EIA, vhodným nástrojem je posuzování koncepčních dokumentů, zejména pak územně plánovací dokumentace. Na projektové úrovni lze předpokládat, že kumulace vlivů se záměry lokalizovanými v jiné části území EVL Beskydy jeho okolí nebude významná, pokud tyto budou samy o sobě vyhodnoceny jako akceptovatelné z pohledu vlivů na soustavu Natura 2000 (při dodržení legislativních požadavků je v opačném případě není možné realizovat).

11.1.3. Hodnocení významnosti vlivů záměru

Realizací záměru ve variantě 1 (ZÁKLADNÍ) a ve variantě 2A (BEZ PŘIVADĚČE) dojde k částečnému omezení migrační prostupnosti území, fragmentaci území a ztrátě a degradaci biotopu velkých šelem, včetně biotopu (potenciálně) vhodného pro jejich trvalý výskyt. **Vliv záměru ve variantě 1 a variantě 2A na rysa ostrovida, vlka obecného a medvěda hnědého v EVL Beskydy je hodnocen jako významně negativní (-2).** Přes shodné bodové hodnocení významnosti vlivů obou variant jsou mezi těmito variantami dosti podstatné rozdíly a je možné stanovit jejich pořadí. Nejhorší je varianta 1, která v oblasti Vizovických vrchů do přírodě blízkého lesnatého území a hlavní osy migrace ve směru SVV–JZZ umísťuje silně rušivý prvek MÚK Pozděchov a další migrační překážku v podobě navazujícího přivaděče Pozděchov. Varianta 1 se proto jeví jako zcela neakceptovatelná. Varianta 2A bez přivaděče a MÚK Pozděchov je lepší variantou, předložené technické řešení nicméně generuje významný negativní vliv, zejména s ohledem na povrchové vedení silnice v hřebenové části Vizovických vrchů, mezi cca km 44,7 – 46,0.

Varianta 2B (S DLOUHÝM TUNELEM) představuje vhodnější řešení záměru, v úseku, kde se od výše uvedených variant liší (přechod přes Vizovické vrchy), podchází dlouhý tunel Pozděchov hlavní osu migrace SVV–JZZ a zajišťuje tak ideální zprůchodnění a zároveň i kontinuitu území a biotopu velkých šelem. **Vliv záměru ve variantě 2B na rysa ostrovida, vlka obecného a medvěda hnědého v EVL Beskydy je hodnocen jako mírně negativní (-1).**

11.2. Vydra říční (*Lutra lutra*)

11.2.1. Hodnocení vlivů záměru

Pro **všechny posuzované varianty** záměru platí, že při výstavbě dojde k likvidaci části biotopu vydry říční, a to v důsledku trvalého záboru ploch podél vodních toků a úprav vodních toků a jejich břehů v místech křížení s posuzovaným záměrem (pod mostními objekty) a v místech zaústění dešťové kanalizace či silničních příkopů do recipientů. Konkrétní úpravy jednotlivých vodních toků projektová dokumentace nespecifikuje, pouze obecně stanoví, že úpravy trasy či profilů koryt budou pouze minimálního rozsahu a vyvolány pouze výstavbou mostních objektů. Směrové úpravy vodních toků se budou odehrávat jen v minimálním rozsahu daném co nejkratším napojením na stávající koryta. V místech zaústění srážkových vod budou použity výústní objekty a v jejich okolí bude koryto vodotečí v nutném rozsahu opevněno kamennou dlažbou na sucho či do betonu. Přechody mezi různými druhy

zpevnění budou opatřeny příčnými stabilizačními prahy v provedení z betonu či kamene (Pragoprojekt a.s. 2017, 2020). Při realizaci záměru tedy dojde k zásahům do koryt vodních toků a jejich okolí a lze předpokládat, že se bude jednat o zásahy lokálního rozsahu. Dotčeny budou úseky vodních toků mimo území EVL Beskydy. Předpokládaný vliv na populaci vydry říční v EVL Beskydy lze hodnotit jako zanedbatelný.

Širší okolí staveniště bude negativně ovlivněno rušivými vlivy, zejména hlukem, pohybem osob a stavební mechanizace a dopravou materiálu. Ruch z dopravy a stavební činnosti negativně ovlivní možnosti využívání dotčeného území vydrou i možnosti její migrace podél toků, které záměr kříží. Zvýšený provoz na pozemních komunikacích v okolí stavby spojený s dopravou materiálu bude představovat vyšší riziko kolizí zvířat s automobily. I tyto vlivy budou působit mimo území EVL Beskydy. Vlivy budou dočasné a z pohledu populace vydry říční obývající území EVL Beskydy lze jejich intenzitu hodnotit jako mírnou, a to i proto, že doprava materiálu i ruch na staveništi budou přirozeně soustředěny do denních hodin, takže lze předpokládat, že vydra bude schopná i při výstavbě záměru dotčeným územím v případě potřeby projít. Pro zmírnění vlivů výstavby jsou navržena opatření (kap. 13).

Po realizaci záměru nebude těleso silnice I/49, a ve variantě 1 ani těleso přivaděče Pozděchov, představovat migrační překážku vydry říční, neboť plánovaná silnice překonává údolí vodních toků, včetně vodotečí, na kterých byla přítomnost vydry zaznamenána nebo je pravděpodobná, dlouhými mosty, u kterých se předpokládá dobrá migrační prostupnost pro vydru říční. S výjimkou mostu přes bezejmenný vodní tok v km 56,48 o délce 6,3 m, mají mostní objekty, pod kterými jsou převáděny vodní toky, délku řádově desítek až stovek metrů (viz také tabulky s popisem mostních objektů v kap. 2.4). Podle zpracované rámcové migrační studie (EKOLA group, spol. s r.o. 2022) jsou migrační objekty vhodné pro kategorii C živočichů, mezi které je vydra říční řazena, navrženy ve vyhovující vzájemné vzdálenosti a hodnota jejich migračního potenciálu (MP) pro kategorii C živočichů se pohybuje v rozmezí 0,6 – 0,8, což odpovídá nadprůměrné, vysoké funkčnosti, nebo 0,8 – 1, což odpovídá zcela funkčnímu stavu (TP 180). Nepředpokládá se ani nárůst rizika kolizí vyder s dopravou na nové silnici, která bude díky mostům migračně prostupná a bude také zabezpečená oplocením.

Parametry některých mostů nejsou v dostupných technických podkladech specifikovány, nejedná se o mosty na nové silnici I/49 nebo přivaděči Pozděchov, ale na vyvolaných přeložkách některých stávajících komunikací. Ty musí být technicky řešeny s ohledem na potřeby vydry říční, tj. umožňovat migraci vyder pod mostem podél toku po suchém břehu (viz navržená opatření – kap. 13).

Provoz záměru bude znamenat zvýšení intenzity rušivých vlivů v území v souvislosti s dopravou na novém úseku silnice, ve večerních a nočních hodinách včetně světelného rušení. Těmito rušivými vlivy bude trvale degradován biotop vydry říční v blízkém okolí silnice (tj. mimo území EVL Beskydy), jejich působení na migrující jedince však lze hodnotit jako nevýznamné.

11.2.2. Hodnocení kumulativních a synergických vlivů a vlivů spolupůsobících faktorů

Podobně jako u velkých šelem, i v případě vydry říční mohou být relevantní některé změny dopravních intenzit na stávajících komunikacích, ke kterým by došlo po realizaci navrhované nové silnice I/49 (změny míry rizika kolizí s dopravou na těchto stávajících silnicích). S výjimkou stávající silnice I/49 v úseku Prlov – Valašská Polanka pro variantu 1 se bude jednat spíše o snížení intenzit dopravy (viz Obr. 12, Obr. 13), pozitivně lze vnímat předpokládané snížení intenzity dopravy na silnici I/57 mezi Lužnou a Lidečkem, která opakovaně kříží tok Senice s výskytem vydry. Na této silnici jsou evidovány i srážky s vydrou (<http://www.vydrynasilnici.cz>).

I vydra říční je silně mobilním živočichem, který obývá rozsáhlá teritoria podél vodních toků a dalších vodních biotopů, a proto i pro vydru platí, že vlivy posuzovaného záměru by se mohly kumulovat s vlivy dalších plánovaných záměrů lokalizovaných ve větší vzdálenosti od dotčeného území. Vzhledem k nízkému předpokládanému dopadu realizace posuzovaného záměru na populaci vydry říční v EVL Beskydy (podstatné je zejména to, že nedojde ke ztrátě biotopu na území EVL ani znemožnění migrace skrz dotčené území), však lze předpokládat, že kumulace vlivů s takovými záměry nebude významná, pokud tyto budou samy o sobě vyhodnoceny jako akceptovatelné z pohledu vlivů na soustavu Natura 2000 (při dodržení legislativních požadavků je v opačném případě není možné realizovat).

11.2.3. Hodnocení významnosti vlivů záměru

Výstavba a provoz záměru bude znamenat likvidaci a degradaci části biotopu vydry říční mimo území EVL Beskydy, výstavba záměru způsobí dočasné zhoršení migrační prostupnosti širšího území pro vydru říční a zvýšení rizika kolíží se stavební dopravou. V období provozu nebude záměr pro vydru představovat migrační překážku. **Celkově lze vliv záměru na vydru říční v EVL Beskydy hodnotit shodně pro všechny posuzované varianty záměru jako mírně negativní (-1).** Přes shodné bodové hodnocení významnosti vlivu je možné stanovit pořadí variant, nejméně vhodná je varianta 1 s přivaděčem Pozděchov vedeným přes povodí Pozděchůvky s doloženým výskytem vydry říční, vhodnější jsou varianty 2A a 2B.

11.3. Letouni

Realizací záměru může být dotčen netopýr velký (*Myotis myotis*) a vrápenec malý (*Rhinolophus hipposideros*). Vlivy na oba druhy jsou komentovány souhrnně, významnost vlivů je pak vyhodnocena pro každý druh zvlášť.

11.3.1. Hodnocení vlivů záměru

Pro **všechny posuzované varianty** záměru platí, že realizací záměru dojde k přímému zásahu - záboru části (potenciálního) potravního biotopu netopýra velkého a vrápence malého v trase navrhované silnice I/49, ve variantě 1 také v trase navrhovaného přivaděče Pozděchov. V okolí nových komunikací dále dojde k trvalé degradaci biotopu, a to zejména vlivem fragmentace a působení rušivých vlivů dopravy (světelné rušení a především hluk z dopravy, který bude znesnadňovat lov). Pokles aktivity letounů se může projevit až ve vzdálenosti několika set metrů od nové komunikace (např. Altringham et Kerth 2016; Fensome et Mathews 2016).

Netopýr velký je lovecky vázaný zejména na větší lesní komplexy (hlavním potravním biotopem je les bez podrostu), ale může využívat i jiné biotopy. Ke ztrátě a degradaci potravního biotopu tedy dojde zejména na plochách lesních pozemků podél trasy navrhované silnice, částečně také na plochách lučních porostů či plochách s rozptýlenou zelení. Ztráta a degradace biotopu je relevantní v území, které se nachází v běžné doletové vzdálenosti od míst využívaných koloniemi netopýrů, která činí průměrně cca 5,7 km, ale často i více než 10 km (např. Bartonička et al. 2016, Bartonička et Rusíňski 2010). Z hlediska reprodukční kolonie v EVL Lidečko – kostel to může být teoreticky podél celého úseku navrhované silnice I/49 a přivaděče Pozděchov. Vzhledem k biotopové nabídce v rámci dotčeného území a lokalizaci kostela v Lidečku lze předpokládat, že netopýři využívají zejména území Vizovických vrchů, tomu odpovídají i výsledky průzkumů, druh byl opakovaně zaznamenán při lovu a přeletěch jižně od Bratřejova, severovýchodně od Lačnova a na okraji lačnovských rybníků (EKOLA group, spol. s r.o. 2022). Ze známých lokalit využívaných letními koloniemi netopýra velkého na

území EVL Beskydy je v doletové vzdálenosti od záměrem přímo dotčeného území pouze kostel ve Zděchově, předpokládat lze zaletování netopýrů do stejného území, s ohledem na vzdálenost však již jen v malé míře. Vzhledem k charakteru okolní pestré krajiny a pohyblivosti druhu lze předpokládat, že v případě realizace záměru netopýři využijí jiná loviště a populace netopýra velkého jako předmětu ochrany uvedených EVL tak nebudou ztrátou potravního biotopu podél navrhované silnice I/49 podstatně ovlivněny. Vliv lze hodnotit jako zanedbatelný v EVL Beskydy a mírně negativní v EVL Lidečko – kostel. Jako vhodnější se jeví varianty s menším rozsahem záboru, tedy 2A (bez přivaděče Pozdřechov) a zejména 2B (bez přivaděče a s dlouhým tunelem, který dále omezuje zábor biotopu v oblasti Vizovických vrchů).

Vrápenc malý loví potravu v listnatých lesích, podél lesních okrajů a v břehových porostech podél vodních toků. Zástavbě a otevřeným bezlesým plochám se vyhýbá. Vrápenci malí nelétají na velké vzdálenosti, využívají nejčastěji loviště v doletové vzdálenosti kolem 2 km. Z letní kolonie na půdě kostela v Pozdřechově by tedy mohli vrápenci zaletovat do malé části území dotčeného realizací navrhované silnice I/49 v blízkosti Pozdřechova. Využívání území, které bude dotčeno realizací přivaděče Pozdřechov (varianta 1), je spíše nepravděpodobné (vrápenci by museli létat přes zastavěné území a otevřené plochy). V trase záměru nebyl druh biologickými průzkumy zaznamenán, registrován byl ojediněle při lovu západně Pozdřechova na okraji Baťovy trati, tj. mimo přímo dotčené území. Předpokládaný zábor potravního biotopu druhu lze tedy hodnotit jako zanedbatelný (platí pro všechny varianty).

Provoz na silničních komunikacích je spojen s rizikem kolizí letounů s dopravou. Netopýr velký i vrápenec malý létají velmi nízko nad zemí, v kolizní zóně i s osobními vozy. Riziko hrozí zejména na úsecích silnic vedených v úrovni terénu a na násypech, mosty a estakády jedinci podletují. Problematikou se zabývá rámcová migrační studie, která konstatuje, že při monitoringu přeletů ptáků a letové aktivity netopýrů nebyly zjištěny nebezpečné úseky křížící budoucí I/49. Trasa je vedena ve výrazně členitém terénu, kde je umožněno překonávat těleso komunikace jak pod migračními objekty, tak nad objektem komunikace bez očekávaného rizika výraznějších střetů s projíždějícími vozidly (EKOLA group, spol. s r.o. 2022). Přeletové koridory letounů nicméně nebyly detailně sledovány, a proto doporučuji v dalších stupních přípravy záměru přeletové koridory a jejich využitelnost dále upřesnit cíleným chiropterologickým průzkumem a v případě potřeby na zjištěných exponovaných místech komunikace navrhnout vhodná ochranná patření. Jako zábrany mohou posloužit klasické protihlukové stěny, ale také např. kompaktní plastové stěny nebo ochranné pletivové sítě s hustou výplní, které jsou lehké a prakticky nevyžadují konstrukční přizpůsobení silničního tělesa. Detekci přeletových koridorů spolu s návrhem konkrétních ochranných opatření doporučuji provést v rámci další fáze projektové přípravy (DÚR, DÚSP), a to pro dále sledovanou variantu záměru, viz také návrh opatření (kap. 13).

11.3.2. Hodnocení kumulativních a synergických vlivů a vlivů spolupůsobících faktorů

I v případě letounů mohou hrát určitou roli změny dopravních intenzit na stávajících komunikacích, ke kterým by došlo po realizaci navrhované nové silnice I/49 (změny míry rizika kolizí s dopravou na těchto stávajících silnicích). S výjimkou stávající silnice I/49 v úseku Prlov – Valašská Polanka pro variantu 1 se bude jednat spíše o snížení intenzit dopravy oproti nulové variantě (viz Obr. 12 a Obr. 13), pozitivně lze vnímat předpokládané snížení intenzity dopravy na stávající silnici I/57 mezi Lužnou a Lidečkem, tj. v bezprostřední blízkosti EVL Lidečko – kostel. Vznik kumulativních a synergických vlivů s dalšími připravovanými záměry se nepředpokládá. Analýzou IS EIA nebyly zjištěny záměry s možným vlivem na netopýra velkého v EVL Lidečko – kostel nebo vrápence malého v EVL Pozdřechov - kostel.

11.3.3. Hodnocení významnosti vlivů záměru

Realizací záměru dojde k záboru (likvidaci) části potravního biotopu netopýra velkého v trase záměru a degradaci dalších ploch potravního biotopu v okolí nové silnice I/49, její provoz může být spojen s rizikem kolizí netopýrů s dopravou. **Vlivy na netopýra velkého jsou hodnoceny jako mírně negativní (-1) pro EVL Lidečko – kostel a jako mírně negativní až zanedbatelné (0/-1) pro EVL Beskydy, a to pro všechny varianty záměru.** Pořadí variant nicméně je možné stanovit, nejméně vhodná je varianta 1, jako vhodnější se jeví varianty s menším rozsahem záboru, tedy 2A (bez přivaděče Pozdřechov) a zejména 2B (bez přivaděče a s dlouhým tunelem, který dále omezuje zábor biotopu v oblasti Vizovických vrchů).

Realizací záměru může dojít k záboru (likvidaci) jen malé části potravního biotopu vrápence malého v trase záměru a degradaci dalších ploch potravního biotopu v okolí nové silnice I/49, její provoz může být spojen s rizikem kolizí vrápenců s dopravou. **Vlivy na vrápence malého v EVL Pozdřechov - kostel jsou hodnoceny jako mírně negativní až zanedbatelné (0/-1), a to pro všechny varianty záměru.**

11.4. Hodnocení vlivů záměru na celistvost lokalit

Celistvost EVL (ekologická integrita) je chápána jako schopnost udržování kvality lokality z hlediska naplňování jejich ekologických funkcí ve vztahu k předmětům ochrany. V dynamickém pojetí jde o schopnost ekosystémů nadále fungovat způsobem, který umožňuje zachování předmětů ochrany ve stavu příznivém z hlediska ochrany. Tento pojem je nutno chápat v širokém smyslu jako integritu nejen topografickou či geografickou, ale též časovou, populační apod.

Posuzovaný záměr nezasahuje do území žádné EVL nebo PO a tedy nenaruší územní celistvost lokalit soustavy Natura 2000.

Ekologickou celistvost je třeba posuzovat ve vztahu k jednotlivým předmětům ochrany. Způsob hodnocení významnosti vlivů na celistvost lokalit soustavy Natura 2000 není definován v evropské ani národní legislativě, existuje však konsenzus, že významný vliv na ekologickou integritu lokality nastává tehdy, pokud je prokázán významný negativní vliv alespoň na jeden její předmět ochrany. Z tohoto pohledu jsou podstatné závěry hodnocení vlivů záměru na velké šelmy, které jsou předměty ochrany EVL Beskydy (rysa ostrovida, vlka obecného a medvěda hnědého). Realizací záměru ve variantě 1 (ZÁKLADNÍ) a ve variantě 2A (BEZ PŘIVADĚČE) dojde k částečnému omezení migrační prostupnosti území, fragmentaci území a ztrátě a degradaci biotopu velkých šelem, včetně biotopu (potenciálně) vhodného pro jejich trvalý výskyt v oblasti Vizovických vrchů. Tato oblast leží mimo území EVL Beskydy, což ale s ohledem na biologii druhů a jejich prostorové nároky není podstatné, neboť oblast využívají jedinci, kteří jsou součástí populace daného druhu, která je předmětem ochrany EVL Beskydy. Populace všech dotčených druhů velkých šelem jsou velmi málo početné, a tak i ztrátu teritoria, či podstatné části teritoria jediného jedince je nutné vnímat jako významně negativní vliv a narušení ekologické integrity EVL z hlediska daného předmětu ochrany.

Varianta 2B (S DLOUHÝM TUNELEM) představuje vhodnější řešení záměru, v oblasti Vizovických vrchů podchází dlouhý tunel Pozdřechov hlavní osu migrace SVV–JZZ a zajišťuje tak ideální průchodnost a zároveň i kontinuitu území a biotopu velkých šelem. Populace dotčených druhů tedy nebudou realizací záměru ohroženy a celistvost EVL Beskydy bude zachována.

12. POŘADÍ VARIANT

Negativní vlivy na předměty ochrany dotčených evropsky významných lokalit byly identifikovány pro všechny varianty posuzovaného záměru I/49, 4903.2, 4904, 4905 MÚK Vizovice – hranice ČR/SR. Následující tabulka shrnuje výsledky hodnocení významnosti vlivu jednotlivých předkládaných variant záměru na dotčené předměty ochrany.

Tab. 11: Přehled výsledků hodnocení

dotčený předmět ochrany	lokalita Natura 2000	Varianta 1	Varianta 2A	Varianta 2B
rys ostrovid (<i>Lynx lynx</i>)	EVL Beskydy	-2	-2	-1
vlk obecný (<i>Canis lupus</i>)	EVL Beskydy	-2	-2	-1
medvěd hnědý (<i>Ursus arctos</i>)	EVL Beskydy	-2	-2	-1
vydra říční (<i>Lutra lutra</i>)	EVL Beskydy	-1	-1	-1
netopýr velký (<i>Myotis myotis</i>)	EVL Beskydy	0/-1	0/-1	0/-1
netopýr velký (<i>Myotis myotis</i>)	EVL Lidečko - kostel	-1	-1	-1
vrápenec malý (<i>R. hipposideros</i>)	EVL Pozděchov - kostel	0/-1	0/-1	0/-1

Jako nejméně vhodnou lze označit variantu 1 (ZÁKLADNÍ) a po ní i variantu 2A (BEZ PŘIVADĚČE). Jedná se o varianty s významně negativními vlivy na rysa ostrovida, vlka obecného a medvěda hnědého, kteří jsou předměty ochrany EVL Beskydy. Přes shodné bodové hodnocení významnosti vlivů obou variant jsou mezi těmito variantami dosti podstatné rozdíly a je možné stanovit jejich pořadí. Nejhorší je varianta 1, která v oblasti Vizovických vrchů do přírodě blízkého lesnatého území a hlavní osy migrace ve směru SVV–JZZ umisťuje silně rušivý prvek MÚK Pozděchov a další migrační překážku v podobě navazujícího přivaděče Pozděchov. Varianta 1 se proto jeví jako zcela neakceptovatelná. Varianta 2A bez přivaděče a MÚK Pozděchov je lepší variantou, předložené technické řešení nicméně generuje významný negativní vliv, zejména s ohledem na povrchové vedení silnice v hřebenové části Vizovických vrchů, mezi cca km 44,7 – 46,0.

Varianta 1 s přivaděčem Pozděchov vedeným přes povodí Pozděchůvky je zároveň hodnocena jako nejméně vhodná i z hlediska vlivů na vydra říční a také z hlediska vlivů na netopýra velkého, neboť její realizace by byla spojena s největším zábořem potravního biotopu druhu i rizikem kolizí s dopravou na nově realizovaných úsecích silnic.

Výrazně vhodnější je varianta 2B (S DLOUHÝM TUNELEM), která je bez předpokládaných významných negativních vlivů na předměty ochrany dotčených EVL a jejich celistvost.

13. ZÁVĚR POSOUZENÍ Z HLEDISKA OPATŘENÍ K PREVENCI, VYLOUČENÍ NEBO SNÍŽENÍ OČEKÁVANÝCH NEPŘÍZIVÝCH VLVŮ ZÁMĚRU, VČ. ODŮVODNĚNÍ JEJICH STANOVENÍ

Pro variantu 1 (ZÁKLADNÍ) a 2A (BEZ PŘIVADĚČE) nejsou navrhována opatření k prevenci, vyloučení nebo snížení očekávaných nepříznivých vlivů, neboť se jedná o varianty s významnými negativními vlivy na předměty ochrany EVL Beskydy a jejich realizace není možná s ohledem na existenci vhodnější varianty bez významných negativních vlivů (tj. varianty 2B).

K prevenci, vyloučení nebo snížení očekávaných nepříznivých vlivů záměru ve variantě 2B (S DLOUHÝM TUNELEM) na dotčené předměty ochrany EVL Beskydy, EVL Lidečko - kostel a EVL Pozděchov - kostel jsou navržena níže uvedená opatření:

Pro další stupně projektové přípravy

1. Provést podrobný průzkum migrací zájmových druhů obratlovců, včetně velkých šelem a vydry říční, v rámci širšího dotčeného území zpracovat detailní zmapování migračních cest zájmových druhů obratlovců v okolí navržené trasy komunikace a upřesnit významnost migračních cest. Výsledky tohoto průzkumu budou podkladem pro zpracování detailní migrační studie dle TP 180.
2. U všech migračních profilů na úsecích navrhované silnice I/49 křížících významné migrační koridory, resp. biotop velkých savců (km 41,8 – 49,5 a km 58,5 - KÚ) věnovat zvýšenou pozornost řešení technických detailů, které povedou k eliminaci rušivých vlivů provozu komunikace a zvýšení faktorů pohody, např. tiché mostní uzávěry a protihlukové stěny, stínící stěny jako opatření na ochranu proti světelnému znečištění, řešení podmostí s co největším podílem nezpevněných povrchů, bez kačírku či štěrku, naváděcí prvky, vegetační clony aj.
3. V případě návrhu osvětlení v okolí portálů tunelu zabezpečit, aby zdroje světla neosvětlovaly okolní lesní porosty, směřovaly dolů a byly minimální potřebné intenzity.
4. Pro minimalizaci rizika střetů vozidel se zvěří navrhnout oplocení tělesa komunikace minimálně ve všech úsecích označených průzkumy jako migrační prostory zájmových druhů obratlovců, včetně velkých šelem a vydry říční, a ve všech lesních úsecích. Oplocení musí být řešeno tak, aby navádělo zvěř do migračně prostupných profilů. Ploty nesmí zvířata odtahovat od migračních cest či jim bránit k přístupu na migrační cestu. Ploty nesmí být přerušovány, např. na únikových cestách či sjezdech nebo v okolí portálů tunelu. Pokud je komunikace vedena v náspu, doporučuje se umístit plot až na vrchol svahu. Totéž platí pro zářezy.
5. Zvláštní pozornost věnovat území vymezeného kritického místa Střelná. Navrhnout vhodná opatření pro usnadnění migrace zvěře v tomto území s ohledem na stávající migrační bariéry, tj. zejména stávající železniční trať č. 280 a areál střelnice a obory (např. naváděcí prvky jako jsou ploty, vegetační pásy apod.), navrhnout vhodné úpravy stávající silnice I/49, které bude možné realizovat po převedení dopravy na novou komunikaci (např. odstranění nebo úprava svodidel, snížení povolené rychlosti).
6. Provést možnost realizace migračního objektu (nadchodu), který by překonal navrhovanou novou silnici I/49 v úseku kolem km 59,4 i stávající železniční trať č. 280, a to jak z hlediska technického, tak (a to především) z hlediska ekologického. Pozornost musí být věnována zejména způsobu navedení zvířat na ekodukt a oplocení na ekodukt navazujících úseků silnice a železnice, které nesmí omezit průchodnost území v úseku Hraničního mostu. Rozhodnutí o realizaci takového objektu bude možné učinit na základě dat z podrobného monitoringu migrací a podle předpokládané funkčnosti objektu, která bude stanovena s ohledem na stav navazujícího území a technické možnosti řešení.
7. Zachovat v projektu Hraniční most s dostatečnými parametry, vyhovující z hlediska migrace velkých šelem a zachovávající potřebnou zbytkovou průchodnost migračního koridoru (minimální celková délka mostního objektu by neměla klesnout pod 250 m). Návrh technického řešení musí být připraven a projednán v součinnosti se slovenskou stranou (investorem navazující stavby R6). Navrhnout optimální technické řešení průchodu pro faunu z hlediska návaznosti na okolní území.
8. Provést chiropterologický průzkum, identifikovat a vymezit přeletové koridory letounů, včetně netopýra velkého a vrápence malého, v dotčeném území a na základě tohoto

průzkumu navrhnout v místech křížení přeletových koridorů s navrhovanou silnicí I/49 vhodná ochranná opatření pro zmírnění rizika kolizí letounů s dopravou.

9. Minimalizovat úpravy vodních toků. Úpravy toků pod mostními objekty na I/49 i na souvisejících komunikacích a vyvolaných přeložkách stávajících komunikací provést v minimálním nutném rozsahu. Suchou část podmostí ponechat vždy alespoň částečně v přírodě blízkém stavu. U vícepolových mostů opevněním chránit proti erozi jen okolí jednotlivých pilířů, zbytek suchého podmostí ponechat v maximální možné míře bez zásahu. U menších mostů pokud možno řešit podmostí jako zemní s nezpevněným povrchem, pro nezbytné zpevnění použít přednostně přírodní materiál (kámen). Na všech nově navrhovaných či upravovaných komunikacích v maximální možné míře vyloučit trubní propustky, resp. nahradit je co největšími rámovými konstrukcemi. V případě přemostění vodních toků ponechat ideálně na obou březích, ale minimálně na jednom břehu dostatečně širokou suchou cestu (minimálně 50 cm široká berma při normálním průtoku).
10. Minimalizovat kácení dřevin a rozsah odlesnění v koridoru stavby na technickobezpečnostní minimum, a to jak v rámci parametrů vlastní stavby (např. šířky nezbytných zářezů), tak zejména z hlediska dočasných záborů pro manipulační pásy a plochy. Navrhnout a v předstihu před realizací stavby realizovat vhodná lesnicko-stabilizační opatření pro zajištění stability navazujících lesních porostů.
11. Za zásahy do lesních porostů navrhnout náhradní zalesnění vhodných pozemků v širším dotčeném území, včetně např. rekultivací ploch zařízení staveniště. Náhradní zalesnění musí být navrženo mimo hodnotné přírodní plochy a biotopy, mělo by směřovat k obohacení druhové skladby lesních porostů stanovištně odpovídajícími druhy listnatých dřevin (oproti dnešní dominanci smrku v lesních porostech Vizovických vrchů). Projekt sadových a vegetačních úprav, včetně náhradního zalesnění musí být projednán s příslušnými orgány ochrany přírody a AOPK ČR.
12. Detailní migrační studie bude obsahovat i návrh opatření pro období výstavby, včetně ochranných opatření na komunikacích určených pro staveništní dopravu s cílem minimalizovat riziko kolizí zvířat se staveništní dopravou.

Odůvodnění: navržená opatření směřují k optimalizaci migračních objektů v rámci další projektové přípravy záměru a zajištění migrační prostupnosti stavby, minimalizaci rizika kolizí zájmových druhů (velkých šelem, vydry říční i dotčených druhů letounů) s dopravou a minimalizaci záboru biotopů těchto druhů.

Pro fázi výstavby

13. Precizním plánováním postupu výstavby minimalizovat celkovou dobu realizace záměru, resp. zejména úseků křížících významné migrační koridory, resp. biotop velkých savců (km 41,8 – 49,5 a km 58,5 - KÚ).
14. Omezit provádění stavebních prací, ale i pojezdy techniky a příjezdy a odjezdy vozidel na a z lokalit stavebních prací na denní dobu (začátek nejdříve cca 1 hodinu po rozbřesku, konec cca 1 hodinu před setměním)
15. Pro staveništní dopravu využít v maximální možné míře stávající síť komunikací a zpevněných cest. Na komunikacích využívaných pro staveništní dopravu realizovat vhodná opatření minimalizující riziko kolizí zvířat se staveništní dopravou (dočasné oplocení, zábrany).

16. Zabránit znečištění vody a horninového prostředí v průběhu stavby. Minimalizovat dočasné úpravy vodních toků v prostoru staveniště, a to jak z hlediska rozsahu, tak i trvání. Vodní toky udržovat v maximální možné míře průchozí pro vydru říční i v průběhu výstavby.
17. Zpracovat havarijný plán pro zamezení kontaminace prostředí znečišťujícími látkami. Vybavit staveniště prostředky pro případnou sanaci úniku pohonných hmot nebo jiných znečišťujících látek, případné úkapy a úniky ropných látek neprodleně odstraňovat.
18. Při realizaci stavby zajistit ekodozor, který bude dohlížet na plnění podmínek uvedených v dokumentech OOP. Konkrétní činnosti ekodozoru předem specifikovat v projektu opatření k ochraně přírody, který by měl být zpracován v rámci další projektové přípravy záměru.

Odůvodnění: navržená opatření směřují ke zmírnění rušivých vlivů výstavby, zajištění alespoň minimální migrační průchodnosti území i v období výstavby záměru a minimalizaci rizika mortality zvířat v důsledku střetů se staveništní dopravou. Odborný biologický dozor bude kontrolovat dodržování podmínek v průběhu realizace stavby, je schopen řešit nečekané situace, provádět záchranné transfery apod.

Pro fázi provozu

19. Zajistit následný monitoring zájmových druhů (velkých šelem, vydry říční i dotčených druhů letounů) s cílem vyhodnotit účinnost realizovaných opatření pro zajištění migrační propustnosti stavby a ochrany proti kolizím s dopravou. Podle výsledků monitoringu v případě potřeby průběžně navrhovat a realizovat dodatečná opatření pro podporu migrace i ochranu jedinců v rizikových úsecích komunikace. Monitoring doporučuji provádět minimálně po dobu pěti let po uvedení komunikace do provozu a podle výsledků následně rozhodnout o nutnosti jeho prodloužení nebo ukončení.

Odůvodnění: opatření je navrženo za účelem řešení případných problémů a nedostatků projektu, které budou zřejmé až po jeho uvedení do provozu.

14. POROVNÁNÍ MÍRY VLIVU ZÁMĚRU BEZ PROVEDENÍ OPATŘENÍ S MÍROU VLIVU V PŘÍPADĚ JEJICH PROVEDENÍ

Vlivy záměru jsou primárně hodnoceny bez ohledu na navržená opatření. Realizace opatření může podstatně zmírnit některé identifikované vlivy záměru, nicméně bez dopadu na hodnocení významnosti vlivů záměru na stupnici dle MŽP (2007) (viz Tab. 10). Pro další přípravu záměru jsou navržena opatření směřující k optimalizaci technického řešení tak, aby dopady stavby na migrační propustnost území byly co nejnižší a stejně tak i riziko střetů živočichů s dopravou na navrhované silnici. Opatření navržena pro fázi realizace směřují ke zmírnění předpokládaných dočasných vlivů výstavby. Poměrně velký efekt lze předpokládat při dodržení navrženého časového omezení prací. Všechny zájmové druhy představují živočichy s výhradně noční nebo převažující noční aktivitou, časové omezení prací na denní dobu proto může zajistit alespoň minimální průchodnost dotčeného území i v období výstavby záměru. Pro fázi provozu záměru je navržen monitoring. Sledování skutečných vlivů záměru po jeho zprovoznění je zásadního významu pro odstranění případných nedostatků projektu. Některá opatření se mohou až po zprovoznění záměru ukázat jako nedostatečná a také chování zvířat a jejich distribuce a migrační trasy v rámci dotčeného území se budou po realizaci stavby měnit, na což může být nutné reagovat realizací dodatečných opatření.

15. ZÁVĚR POSOUZENÍ Z HLEDISKA VÝZNAMNOSTI VLIVŮ ZÁMĚRU

Na základě celkového hodnocení vlivů záměru „I/49, 4903.2, 4904, 4905 MÚK Vizovice – hranice ČR/SR“ na lokality soustavy Natura 2000, jejich předměty ochrany a celistvost lze konstatovat následující závěry:

Posuzovaný záměr ve variantě 1 (ZÁKLADNÍ) a ve variantě 2A (BEZ PŘIVADĚČE) bude mít:

- významný negativní vliv na rysa ostrovida, vlka obecného a medvěda hnědého v EVL Beskydy
- mírný negativní vliv na netopýra velkého v EVL Lidečko – kostel
- zanedbatelný až mírný negativní vliv na netopýra velkého v EVL Beskydy
- zanedbatelný až mírný negativní vliv na vrápence malého v EVL Pozdřechov - kostel

Posuzovaný záměr ve variantě 2B (S DLOUHÝM TUNELEM) bude mít:

- mírný negativní vliv na rysa ostrovida, vlka obecného a medvěda hnědého v EVL Beskydy
- mírný negativní vliv na netopýra velkého v EVL Lidečko – kostel
- zanedbatelný až mírný negativní vliv na netopýra velkého v EVL Beskydy
- zanedbatelný až mírný negativní vliv na vrápence malého v EVL Pozdřechov - kostel

Realizace záměru ve variantě 2B (S DLOUHÝM TUNELEM) nebude mít negativní vliv na celistvost žádné evropsky významné lokality ani ptačí oblasti. Realizace záměru ve variantě 1 (ZÁKLADNÍ) a ve variantě 2A (BEZ PŘIVADĚČE) by negativně ovlivnila ekologickou integritu EVL Beskydy.

Posuzovaný záměr „I/49, 4903.2, 4904, 4905 MÚK Vizovice – hranice ČR/SR“ ve variantě 2B (S DLOUHÝM TUNELEM) nebude mít významný negativní vliv (tedy negativní vliv dle §45i odst. 9 ZOPK) na předměty ochrany a celistvost evropsky významných lokalit a ptačích oblastí, které tvoří soustavu Natura 2000.

Posuzovaný záměr „I/49, 4903.2, 4904, 4905 MÚK Vizovice – hranice ČR/SR“ ve variantě 1 (ZÁKLADNÍ) a ve variantě 2A (BEZ PŘIVADĚČE) bude mít významný negativní vliv (tedy negativní vliv dle §45i odst. 9 ZOPK) na rysa ostrovida, vlka obecného a medvěda hnědého v EVL Beskydy. Vzhledem k existenci varianty bez významného negativního vlivu nelze dle §45i, odst. 9 ZOPK záměr ve variantě 1 (ZÁKLADNÍ) a ve variantě 2A (BEZ PŘIVADĚČE) schválit.

16. POUŽITÁ LITERATURA

Legislativní podklady

Směrnice Rady 92/43/EHS o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin.

Směrnice Rady 2009/147/ES o ochraně volně žijících ptáků.

Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění.

Zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, v platném znění.

Nařízení vlády č. 318/2013 Sb., o stanovení národního seznamu evropsky významných lokalit, v platném znění.

Vyhláška Ministerstva životního prostředí č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zák. č. 114/1992Sb., v platném znění.

Vyhláška č. 142/2018 Sb., o náležitostech posouzení vlivu záměru a koncepce na evropsky významné lokality a ptačí oblasti a o náležitostech hodnocení vlivu závažného zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny.

Ostatní podklady

Anonymus (2000): Managing NATURA 2000 sites: The provisions of Article 6 of the 'Habitats' Directive 92/43/EEC.

Anonymus (2001): Assessment of plans and projects significantly affecting Natura 2000 sites: Methodological guidance on the provisions of Article 6(3) and (4) of the Habitats Directive 92/43/EEC

Anonymus (2007): Guidance document on Article 6(4) of the 'Habitats Directive' 92/43/EEC: Clarification of the concepts of alternative solutions, imperative reasons of overriding public interest, compensatory measures, overall coherence, opinion of the commission.

Anděl, P., Gorčicová, I., Hlaváč, V., Miko, L., Andělová, H. (2005): Hodnocení fragmentace krajiny dopravou. – Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Praha – AOPK. Definování oblastí, které se považují za dosud nefragmentované a současně hodnotící jejich kvalitu (UAT – unfragmented area with traffic).

Anděl et al. (2006): Migrační objekty pro zajištění průchodnosti dálnic a silnic pro volně žijící živočichy. Technické podmínky. MD, 90 p. ISBN 80-903787-0-6 (TP 180)

Anděl, P., Minaříková, T., Andreas M. /eds./ (2010): Ochrana průchodnosti krajiny pro velké savce. Evernia, Liberec.

Anděl P., Belková H., Gorčicová I., Hlaváč V., Libosvár T., Rozinek R., Šikula T., Vojar J. (2011): Průchodnost silnic a dálnic pro volně žijící živočichy. Evernia, Liberec.

Anděl P., Gorčicová I., Belková H., Semerádová L., Zýka V., Romportl D., Hlaváč V., Strnad M., Větrovcová J., Sladová M. (2017): Metodika na ochranu krajiny před fragmentací z hlediska druhů lesních ekosystémů. AOPK ČR, 42 pp.

Anděra M. et Hanzal V. (2017): Červený seznam savců České republiky, pp. 155 - 176 in Chobot K. et Němec M., eds.: Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Obratlovci. Příroda, Praha 34.

AOPK ČR, Regionální pracoviště SCHKO Beskydy (2019): Souhrn doporučených opatření pro evropsky významnou lokalitu Beskydy CZ0724089.

AZ Geo, s.r.o. (2023): I/49, 4903.2, 4904, 4905 MÚK Vizovice – hranice ČR/SR – studie vlivů. Závěrečná zpráva IG a HG řešerše.

Bartonička T., Voříšek P., Klvaňová A., Andreas M., Lučan R. & Romportl D. (2016): Metodika monitoringu a sběru dat k určení významných migračních koridorů ptáků a létajících savců na úrovni ČR. Certifikovaná metodika. (výstup projektu TAČR, řešitel Česká společnost pro ochranu netopýrů a Česká společnost ornitologická).

Bartošová D. (2003): Mapování výskytu velkých šelem v CHKO Beskydy v roce 2003. Zpravodaj CHKO Beskydy, 2: 10-11.

EKOLA group, spol. s r.o. (2022): I/49, 4903.2, 4904 a 4905 MÚK Vizovice – hranice ČR/SR. Hodnocení vlivu zamýšleného závažného zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny. Hodnocení dle § 67 zákona č. 114/1992 Sb. a § 7 vyhlášky č. 142/2018 Sb. (přílohou je Biologický průzkum území 2019 – 2022)

EKOLA group, spol. s r.o. (2022): I/49, 4903.2, 4904 a 4905 MÚK Vizovice – hranice ČR/SR. Rámcová migrační studie.

Forman R., Deblinger R. (2000): The Ecological Road-Effect Zone of a Massachusetts (U.S.A) Suburban Highway, *Conservation Biology*, 14, pp. 36-46.

Hlaváč V. & Anděl P. (2001): Metodická příručka k zajišťování průchodnosti dálničních komunikací pro volně žijící živočichy. Praha: Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky, 2001. 36 s. ISBN 80-86064-60-3.

Hlaváč V., Anděl P., Pešout P., Libosvár T., Šikula T., Bartonička T., Dostál I., Strnad M., Uhlíková J. 2020: Doprava a ochrana fauny v České republice. 1. vydání. Praha. Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky, 293 stran (Metodika AOPK ČR).

Hošek J. (ed.) (2007): VaV/620/15/03 „Vliv rekreačního využití na stav a vývoj biotopů ve vybraných VCHÚ (CHKO Beskydy, Krkonošský národní park, CHKO Jeseníky, Národní park a CHKO Šumava)“. Výzkum eventuálního vlivu turismu na rozšíření a populační hustotu vybraných druhů živočichů vyšších teritoriálních škál. Msc. 127 p.

Chvojková E., Volf O., Kopečková M., Hummel J., Čížek O., Dušek J., Březina S. et Marhoul P. (2011): Příručka k hodnocení významnosti vlivů na předměty ochrany lokalit soustavy Natura 2000. Praha: Ministerstvo životního prostředí.

Krojerová J., Barančková M., Turbaková B., Homolka M., Koubek P. (ÚBO AV ČR, v.v.i., Brno), Kutal M., Duľa M., Bojda M. (Hnutí DUHA Olomouc), Slamka M., Bučko J., Sedliak M., Sujová K. (NLC), Záhorec L., Hletko M. (ŠOP SR) (2019): Štúdia s odporúčaniami pre starostlivosť o veľké šelmy v cezhraničnom regióne SR-ČR. INTERREG V-A SK-CZ, 304021D016, Koordinácia ochrany, monitoringu a manažmentu západokarpatskej populácie vlka dravého a rysa ostrovida na česko-slovenskom pomedzí.

Martolos J., Libosvár T., Šikula T., Anděl P. (2014): Metodika optimalizace návrhu opatření k usměrnění pohybu živočichů přes pozemní komunikace.

Mattson D. J. Knight R. R. et Blanchard B. M. (1987): The Effects of Developments and Primary Roads on Grizzly Bear Habitat Use in Yellowstone National Park, Wyoming. *Int. Conf. Bear Res. And Manage.* 7: 259-273.

MŽP ČR (2006): Postup posuzování vlivů koncepcí a záměrů na evropsky významné lokality a ptačí oblasti. Věstník vlády pro orgány krajů a orgány obcí, částka 2.

MŽP ČR (2020): Program péče o vlka obecného.

Poledník, L. et al. (2008): Program péče pro vydru říční (*Lutra lutra*) v České republice v letech 2009 – 2018.

Poledník L., Poledníková K., Beran V., Čamlík G., Praus L., Mateos-Gonzalez F. (2018): Rozšíření vydry říční (*Lutra lutra* L.) v České republice v roce 2016. Bulletin VYDRA,17: 4 –13.

Roth, P. (2007): Metodika hodnocení významnosti vlivů při posuzování podle § 45i zákona č. 114/92 Sb., O ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů. Věstník MŽP, částka 11.

Ražen N., Brugnoli A., Castagna C., Groff C., Kaczensky P., Kljun F., Knauer F., Kos I., Krofel M., Luštrik R., Majić A., Rauer G., Righetti D., Potočník H. 2015: Long-distance dispersal connects Dinaric-Balkan and Alpine grey wolf (*Canis lupus*) populations. Eur. J. Wildlife Res., 62: 137–142.

Pragoprojekt, a.s. (12/2020): D49 – I/49, 4903-4905 Lípa – hranice ČR/SR dopracování Technicko vyhledávací studie pro účely EIA.

Theuerkauf J., Gula R, Pirga B., Tsunoda H., Eggermann J., Brzezowska B., Rouys S. et Radler S. (2007): Human impact on wolf activity in the Bieszczady Mountains, SE Poland. Ann. Zool. Fennici 44: 225-231.

Internetové zdroje

<http://portal.nature.cz>

www.biomonitoring.cz

www.cenia.cz

www.mapy.nature.cz

www.natura2000.cz

www.selmy.cz

www.srazenazver.cz

www.vydrynasilnici.cz

PŘÍLOHY

Příloha č. 1: Stanoviska OOP podle § 45i odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., v platném znění

**Odbor životního prostředí
a zemědělství**
oddělení právní a ochrany přírody

PRAGOPROJEKT, a.s.
K Ryšánce 1668/16
147 54 PRAHA 4

datum	oprávněná úřední osoba	číslo jednací
23.06.2021	Ing. Kateřina Novotná	KUZL 39086/2021

Stanovisko orgánu ochrany přírody k možnosti existence významného vlivu záměru I/49, stavby 4903.2, 4904 a 4905 MÚK Vizovice - hranice ČR/SR (dále jen „I/49, stavby 4903.2, 4904 a 4905“) na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, jako orgán ochrany přírody, příslušný podle ustanovení § 77a odst. 4 písm. n) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále je orgán ochrany přírody), po posouzení záměru, vydává v souladu s § 45i odst. 1 zákona toto

stanovisko:

uvedený záměr **může mít samostatně nebo ve spojení s jinými záměry nebo koncepcemi významný vliv** na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti.

Odůvodnění:

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, obdržel dne 11.06.2021 od Ředitelství silnic a dálnic (ŘSD) ČR, Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4, v zastoupení PRAGOPROJEKT, a.s, K Ryšánce 1668/16, 147 54 Praha 4, žádost o stanovisko k záměru I/49, stavby 4903.2, 4904 a 4905 MÚK Vizovice - hranice ČR/SR dle § 45i zákona, zda uvedený záměr může mít samostatně nebo ve spojení s jinými záměry nebo koncepcemi významný vliv na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti.

Základní údaje charakterizující stavbu:

Záměr „I/49, stavby 4903.2, 4904 a 4905“ je liniovou dopravní novostavbou trvalého charakteru. Z celkového komplexu připravovaných úseků nové komunikace D49 – I/49 se jedná o úsek od km 35,0 do km 59,64, tj. stavby 4903.2, 4904 a 4905.

Stavba dálnice D49 se bude dle podkladů investora (mapové podklady) dotýkat katastrálního území: Bratřejov u Vizovic, Drnovice u Valašských Klobouk, Horní Lideč, Lačnov, Lhotsko, Pozděchov, Střelná na Moravě, Študlov, Tichov, Valašské Příkazy a Vizovice.

Celkový rozsah stavby:

Záměr „I/49, stavby 4903.2, 4904, a 4905“ navazuje v MÚK Vizovice na úsek 4903.1 plánované dálnice D49, která je navržena ve čtyřpruhovém uspořádání D 26,0/130. Záměr pak dále pokračuje jako silnice I/49 v kategorii S13,5/90. Uspořádání pruhů 2 + 1, resp. 2+2 je navrženo a uzpůsobeno na základě nutnosti přidatných pruhů pro stoupání a klesání na trase a dále na základě kapacitního posouzení trasy. Záměr je předkládán v jedné stopě. Varianty se odvíjí od uvažování Přivaděče Pozděchov, který je v 1. variantě zahrnut jako součást záměru. Variantně bude hodnocen také záměr bez Přivaděče Pozděchov. Tato varianta technicky umožňuje provedení dlouhého tunelu Pozděchov v délce 3 000 m oproti základní variantě, kde jsou navrženy dva tunely délky 500 m a 300 m.

V souhrnu tak budou hodnoceny tři varianty:

- Varianta 1 (základní – s přivaděčem a MÚK Pozděchov),
- Varianta 2A (bez přivaděče a MÚK Pozděchov),
- Varianta 2B (bez přivaděče a MÚK Pozděchov, s dlouhým tunelem).

Migrace a integrita soustavy Natura 2000:

Orgán ochrany přírody při vydávání stanoviska vycházel z předložených podkladů (Žádost Ředitelství silnic a dálnic (ŘSD) ČR, Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4, v zastoupení PRAGOPROJEKT, a.s., K Ryšánce 1668/16, 147 54 Praha 4 o stanovisko k danému záměru dle § 45i odst. 1 výše uvedeného zákona ze dne 11.06.2021, mapové podklady, technická zpráva) a konstatuje, že se v řešeném území nenachází evropsky významná lokalita nebo ptačí oblast (území soustavy Natura 2000).

Záměru nejbližší evropsky významnou lokalitou (EVL) je EVL CZ0724089 Beskydy, která je navržena pro ochranu přírodních nebo přírodě blízkých lesních i nelesních společenstev a předmětných evropsky významných druhů: oměj tuhý moravský (*Aconitum firmum subsp. moravicum*), šikoušek zelený (*Buxbaumia viridis*), čolek karpatský (*Triturus montandoni*), kuňka žlutobřichá (*Bombina variegata*), lesák rumělkový (*Cucujus cinnaberinus*), medvěd hnědý (*Ursus arctos*), netopýr velký (*Myotis myotis*), rýhovec pralesní (*Rhysodes sulcatus*), rys ostrovid (*Lynx lynx*), střevlík hrboletý (*Carabus variolosus*), velevrub tupý (*Unio crassus*), vlk obecný (*Canis lupus*) a vydra říční (*Lutra lutra*). Velké šelmy (medvěd hnědý, vlk obecný a rys ostrovid) a rovněž vydra říční migrují na velké vzdálenosti. V trase záměru „I/49, stavby 4903.2, 4904 a 4905“ se nachází tzv. biotop vybraných zvláště chráněných druhů velkých savců (pozn. biotop se vztahuje na následující vybrané druhy velkých savců: vlka obecného, rysa ostrovida, medvěda hnědého, losa evropského a jeho součástí jsou nejen území trvalého výskytu těchto druhů, ale i migrační koridory mezi těmito oblastmi). Liniové dopravní stavby představují pro velké savce migrační bariéru. Je možné, že by uvedené druhy mohly být realizací záměru významně negativně ovlivněny, proto by měla být tato skutečnost v daném záměru „I/49, stavby 4903.2, 4904 a 4905“ zohledněna a migrační propustnost krajiny ve vztahu k populacím předmětů ochrany a celistvosti EVL prověřena migrační studií.

V blízkosti trasy „I/49, stavby 4903.2, 4904 a 4905“ se nacházejí i další evropsky významné lokality: EVL Pozděchov – kostel vzdálená v nejbližším bodě cca 1,3 km od navrhované trasy s předmětem ochrany letní kolonie vrápence malého (*Rhinolophus hipposideros*), který může být negativně ovlivněn v důsledku přímé kolize s projíždějícími vozidly, dále EVL Pozděchov, kde předmětem ochrany je vrkoč útlý (*Vertigo angustior*). Lokalita může být ovlivněna realizací plánovaného přivaděče (Varianta 1 – základní).

Na základě výše uvedeného má orgán ochrany přírody za to, že předmětný záměr „I/49, stavby 4903.2, 4904 a 4905 MÚK Vizovice - hranice ČR/SR“ může významně ovlivnit předměty ochrany soustavy Natura 2000 a je nutné jej posoudit ve vzájemných vztazích, aby byly eliminovány střety vyplývající z realizace a provozu nové liniové stavby, především je nutné zohlednit vliv fragmentace krajiny se zvláštním důrazem na průchodnost migračních profilů pro velké šelmy, tedy předměty ochrany EVL Beskydy a zhodnotit i významnost kumulativních vlivů s ostatními záměry v předmětném území.

Orgán ochrany přírody přihlédl k podkladům investora (Žádost Ředitelství silnic a dálnic (ŘSD) ČR, Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4, v zastoupení PRAGOPROJEKT, a.s., K Ryšánce 1668/16, 147 54 Praha 4 o stanovisko k danému záměru dle § 45i odst. 1 výše uvedeného zákona ze dne 11.06.2021, mapové podklady, technická zpráva), povaze, celkovému rozsahu záměru a konstatoval, že s ohledem na výše uvedené skutečnosti **nelze vyloučit významný vliv záměru „I/49, stavby 4903.2, 4904 a 4905 MÚK Vizovice - hranice ČR/SR“ samostatně nebo ve spojení s jinými**

Krajský úřad

Zlínského kraje

konceptemí nebo záměry na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti (území soustavy Natura 2000).

Vzhledem k výše uvedenému závěru musí být výše hodnocený záměr předmětem posouzení důsledků své realizace na daná území soustavy Natura 2000 podle ustanovení §§ 45h a 45i zákona č. 114/2002 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

Elektronický podpis - 23.6.2021

Certifikát autora podpisu :

Jméno : JUDr. Jolana Hutinová
Vydán : PostSignum Qualified CA-3
Platnost do : 21.9.2021 05:06:30-000+02:00

JUDr. Jolana Hutinová
vedoucí oddělení

(dokument opatřen elektronickým podpisem)

Na vědomí:

Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, Cejl 48/50, 602 00 Brno
Egeria, Miroslav Mach, Obchodní 1324, 765 02 Otrokovice